

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1974 அப்ரல் 1]

இப்பொழுது பேரவை முன்னவர் தீர்மானம் முன் மொழிந்தது சரி தான். அது பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும் சரிதான். அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால், முன் கூட்டியே எங்களுக்கு அனுப்பியது சரியல்ல. அது ஹைலி இர்ரெகுலர்.

It will even amount to contempt of the House.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் தாக்கீதில் பிவ்னஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளைப் பற்றிய விவரங்கள் தான் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர வேறல்ல. அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் என்னென்ன முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முடிவுகளைக் கூட இங்கே அவையின் மரபுப்படி மாற்றிவிடக் கூடும். ஆகவே, இதை ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொள்ளாமல் அவை நடவடிக்கைகளை நடத்துவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் நேற்று முன்தினமே அவையில் அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஒரு வேளை டாக்டர் ஹாண்டே அப்பொழுது அவையில் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அது அவையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, டாக்டர் ஹாண்டே எழுப்பியதில் எந்த விதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை.

3. 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,45,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

THIRU P. SOUNDARAPANDIAN: Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 18,45,300 under Demand No. 8—Elections be reduced by Rs. 100.”

THIRU J. JAMES : Sir to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 18,45,300 under Demand No. 8—Elections be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஒட்டுச் சாவடிகளை அமைக்கும்போது தற்பொழுது உள்ள தூரத்தைக் குறைத்து அரை மைலுக்கு அதிகம் போகாமல் செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,45,300-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகின்றேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் உப தேர்தல்களில் பிரச்சாரத்தில் பங்கு எடுக்கக்கூடாது என்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 18,45,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகின்றேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,32,66,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, அதிகாரபூர்வமான நிகழ்ச்சிகளில் ஸ்தல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பங்கெடுக்க ஏற்பாடில்லா விடில் அமைச்சர்கள் பங்கெடுப்பது முறையற்றது என்பதை விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 11,32,66,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை வாரியத்தின் அமைப்பை மாற்றி அமைப்பது குறித்தும், வருவாய்த் துறை வாரியம் எடுக்கப்பட்டுவிடும் என்று அரசு கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாதது குறித்தும் விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 11,32,66,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss about the maintenance of accounts in regard to construction of sets in the Institute of Film Technology, Adyar, I move—

That the allotment of Rs. 11,32,66,300 under Demand No. 9—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.”

[1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தலைமையிடப் பணியாளர்களின் சொத்து விவரங்களை மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை விசேஷக் கமிட்டி ஒன்றை நியமித்து பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 11,32,66,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—இயற்கையின் சீற்றங்கள்

குறித்த துயர்தணிப்பு

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,54,14,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, பருவ மழை தவறிய காலங்களில் விவசாயிகள் அதிகம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் முறையில் பொது ஜன ஸ்தாபனங்களின் ஆலோசனைப்படி உடனுக்குடன் துயர் தணிப்புப் பணி நடைபெற வழி வகுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,54,14,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to assess and increase the quantitative and qualitative assistance to the victims of the recent fire accident at Gudiyatham, I move—

“That the allotment of Rs. 1,54,14,000 under Demand No. 40—Relief on account of natural calamities be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. பி. கோபால் : தலைவர் அவர்களே, தீ விபத்து நிவாரணத் தொகை என்பது ரூபாய் என்பதை இருநூறு ரூபாய் என்று உயர்த்த வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,54,14,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 1]

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—ஓய்வூதியங்களும், வீனய ஓய்வுகால நன்மைகளும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—ஓய்வூதியங்களும், வீனய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,19,92,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to grant full D.A to all pensioners, on a par with the serving personnel, I move—

‘ That the allotment of Rs. 8,19,92,100 under Demand No. 41— Pensions and other retirement benefits be reduced by Rs. 100.’

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தின் அடித்தளத்தில் ஆதரவற்று நலிந்து வாரும் வயோதிகர் அனைவருக்கும் குறைந்தது ரூபாய் ஐம்பது மாதந்தோறும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யாதது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—ஓய்வூதியங்களும், வீனய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,19,92,100-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாத முதியோர் உதவித் தொகை பெறத் தகுதி பெற்ற அனைவருக்கும் உதவித் தொகை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்காததைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—ஓய்வூதியங்களும், வீனய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,19,92,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வயதான காலத்தில் பலன் பெற இன்கூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வருவது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—ஓய்வூதியங்களும், வீனய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,19,92,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

(உ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பல் வகை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 24,48,56,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை 42—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒரே படுகிற ரூ. 24,48,56,300-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss policy I move—
‘That the allotment of Rs. 24,48,56,300 under Demand No. 42—Miscellaneous-be reduced by Rs. 100’.

(ஊ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,42,88,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy I move—
‘That the allotment of Rs. 10,42,88,000 under Demand No. 45—Compensations and Assignments-be reduced by Rs. 100’.

D.R. H. V. HANDE: Sir, to discuss policy I move—
‘That the allotment of Rs. 10,42,88,000 under Demand No. 45—Compensations and Assignments—be reduced by Rs. 100’.

(எ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன் :

மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,73,00,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் படவேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss Policy I move—
‘That the allotment of Rs. 1,73,00,100 under Demand No. 46—
Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100’.

(ஏ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 56—மாநில அரசு வழங்களும் முன் பணங்களும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 56—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 35,94,01,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU P. SOUNDARAPANDIYAN : Sir, to discuss policy I move—

I ‘That the allotment of Rs. 35,94,01,200 under Demand No. 56—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100’.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, பலனளித்த கிணறுகளுக்குக் கொடுத்த கடனைத் தள்ளுபடி செய்ய உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 56—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 35,94,01,200ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற கோரிக்கைகள்பற்றிய குறிப்புகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் அடிப்படை மேலும் நல்ல முறையிலே இந்தத் துறைகள் செயல்படுவதற்கான அரிய கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

*திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியங்களைப் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தலைமைச் செயலகத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள், உயர் அதிகாரிகள் ஆகியவர்களின் பிரச்சனைகளைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே பல நேரங்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய அந்த கருத்துக்கள் நல்ல முறையிலே ஆராயப்பட்டு, அவைகள் மீது அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பொதுவாக தலைமைச் செயலகத்தைப் பொறுத்த வரையில், பல மாநிலங்களிலே உள்ள செயலகத்தையும் நம்முடைய செயலகத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது பல குறைகளை நம்மால் சொல்ல முடியும். பொதுவாக நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தில் இருக்கின்ற இடத்தைப் பார்த்தால், அங்கே பணியாற்றுகின்றவர்கள் நிலை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள், இதர ஊழியர்களின் நிலைமைகளைப் பார்த்தால் நமக்கு அனுதாபம் ஏற்படுகின்றது.

அவர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு பரிதாபகரமான நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். பட்டியிலே ஆகவே அடைத்திருக்கின்றமாதிரி இங்கே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற அலுவலர்களுக்கு இடம் இல்லாமல், பல இடங்களில் மேஜை, நாற்காலி இல்லாமல், ஒரு டேபிளிலே 4, 5 பேர் பணியாற்றுகின்ற பரிதாபகரமான நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம்.

இடம் இல்லாமல் வராந்தாவிலே மின்விசிறி வசதி கூட இல்லாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

தனியார் நிறுவனங்களிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற அலுவலர்கள் பார்ப்பதற்கு மிகவும் நல்ல முறையிலே இருக்கிறார்கள்; உடல் வலி வோடு ஆரோக்கியமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் பணிக்கு வந்து சேர்ந்து கொஞ்ச நாட்களிலேயே கூன் விழுந்து, தலை நரைத்து, நடமாடுவதற்கே கஷ்டப்படுகின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அவர்களைக் கேட்டால் பல குறைகளைச் சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக எடுத்துக் கொண்டால் ஊழியர்களுக்கு காப்பி, டீ அருந்துவதற்கு காண்டின் வசதி சரியாக இல்லை என்கிறார்கள். “அதிகாரிகளுக்கு நல்ல காப்பி, டீ கொடுக்கிறார்கள், எங்களுக்கு காப்பி என்ற பெயரில் விளக்கெண்ணெய் மாதிரி குடிப்பதற்கு ஏதோ ஒரு திரவத்தைக் கொடுக்கிறார்கள்”, என்று சொல்கிறார்கள்.

குடிப்பதற்கு தண்ணீர் வசதி கூட இல்லை.

இயற்கைக் கடன்களை முடிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் வசதிகள் இல்லை. இப்படி பல பல குறைகளைச் சொல்கிறார்கள்.

மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கோவை செழியன்]

அதே நேரத்தில் மற்ற இடங்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கு இப்படிப் பட்ட வசதிகள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே இருப்பதால்தான் அவர்கள் நன்றாக இருக்க முடிகிறது என்ற கருத்தைப் பல நேரங்களிலே எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இங்கே இருக்கின்ற ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் பல பேர் தலைமைச் செயலகத்திலேயே நீண்டகாலமாக பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற பலர் இன்னமும் ஜில்லாக்களிலே கலெக்டர் ஆகாமல் தலைமைச் செயலகத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் இருக்கிறார்கள். சமீபத்தில்தான் சேர்ந்தாற்போல் பல ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளை கலெக்டர்களை மாற்றி இருக்கிறார்கள். நீண்டகாலமாக அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற ஆளும் கட்சித் தலைவர்களை, அமைச்சர்களை திருப்திப் படுத்திவிட்டால் அங்கே இருக்கின்றவர்கள் தொடர்ந்து அங்கே கலெக்டராக இருக்க முடியும் என்ற நிலை இருப்பதால் பல அதிகாரிகள் கலெக்டர்களாக நீண்டகாலமாக மாற்றப்பட்டால் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் சமீபத்தில் மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் கலெக்டர்களாகப் பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பை பரவலாக பலருக்கும் தரவேண்டும். ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் அரசியல் செல்வாக்கு பெற்றுவிட்டால் எந்த காரியத்தையும் சாதிக்க முடியும் என்ற நிலைமையை நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். இந்த நேரத்தில் இதற்கு ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஊட்டியிலே இருந்த ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி மாவட்ட ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர். தன்னுடைய அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தார் என்று அவர் மீது குற்றச்சாட்டு வந்தது. அந்தக் குற்றச்சாட்டை விசாரிப்பதற்காக விஜிலன்ஸ் துறையில் ஒப்படைத்தார்கள். அவர்கள் விசாரித்து ஒரு ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பித்த பின்பும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் அவர் மீது எடுக்கப்படவில்லை. அவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர் ஒரு உயர்ந்த வாரியத்திற்கு தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று அறிகிறோம். இதற்கான விளக்கத்தை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பதிலிலே தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இத்தகைய உயர்ந்த மட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் தவறு செய்யும்போது, அது எந்த நிலையில் இருப்பவர்களால் செய்யப்பட்டாலும், உடனடியாக விசாரணை செய்து; ரிப்போர்ட் வந்த பின்னால் தண்டிக்கப்பட்டதான் கீழே இருப்பவர்களுக்கு பயம் ஏற்படும். உயர்ந்த மட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு சூப்பர் மார்க்கெட்டை ஊட்டியிலே கட்டினார். அதில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டன என்று குற்றச்சாட்டு வந்த பின்னால் தான் விசாரிப்பதற்காக விஜிலன்ஸ்க்கு அனுப்பினார்கள். அது என்ன வாயிற்று என்பதை இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற என்னைப் போன்றவர்கள் அறிந்துகொள்ள மிகுந்த ஆவலாக இருக்கிறோம்.

[திரு. கோவை செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

அதேபோல் டில்லியிலே இருக்கின்ற நம்முடைய தமிழக அரசுக்குச் சொந்தமான 'தமிழகம்' என்ற விடுதி இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரி கிட்டத்தட்ட 50,000 ரூபாய்க்கு மேல் தவறு செய்து விட்டார் என்றும், அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று ஆடிட் ரிப்போர்ட் சொன்ன பிறகும் அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்பதை அறிந்துகொள்ள இந்த மன்றம் ஆவலாய் இருக்கிறது.

இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் உயர்ந்த மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் தவறு செய்தால் கண்டிப்பாக அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அப்படியானால்தான் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் தவறு செய்ய பயப்படுவார்கள்.

இன்றைக்கு நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? ஏதாவது ஒரு லைசென்ஸ் அல்லது பெர்மிட் அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு காரியத்திற்கு விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள் என்றால், அந்த விண்ணப்பம் செக்ரடேரியட்டுக்கு வந்த பின்னால் அடி மட்டத்திலே இருக்கிற கிளார்க்கிலிருந்து மேல்மட்டம் போகின்ற வரையில் நெம்புகோல் போட்டுக்கொண்டே போனால்தான் பைல் நகர்கின்றது என்ற நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பலர் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள்.

சென்னைக்கு ஏன் போகிறீர்கள் என்று கேட்டால், பைல் போயிருக்கிறது, கொஞ்சம் வேலை செய்தால்தான் பைல் உடனடியாக தகுந்த நேரத்தில் நல்ல பலன் கிடைக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது; ஆகவே சென்னைக்கு செல்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். இல்லை என்றால், 4, 5 வருஷமாக கவனிக்கப்படாமல், முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கின்ற பைலை செக்ரடேரியேட்டிலே பார்க்கிறோம்.

ஒரு பைல் வந்தது என்றால் இவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாக டிஸ்போஸல் ஆகவேண்டுமென்ற ஒரு நடவடிக்கையைக் கொண்டுவந்தால் தான், அது இவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாக தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற உத்தரவு இருந்தால்தான் அதிகாரிகளுக்கு பயம் இருக்கும்.

கீழே இருக்கிறவர்களுக்குத் தூண்டுகோல் போட்டால்தான் சாதிக்க முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஒரு சின்னச் செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தயவு செய்து பெரிதுபடுத்த வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகளுக்கே தெரியாமல் பல நேரங்களில் பைல்கள் வெளியே கொண்டுவரப்படுகின்றன. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு நிகழ்ச்சி ரெவின்யூ போர்டு சம்பந்தப்பட்ட பைல்கள்—ஒரு தங்கும் உணவு விடுதிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு—அங்கிருந்த ஒருவருக்குக் காட்டப்பட்டது.

திரு. நா. வீராசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆபீஸ் பைல்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. கோவை செழியன் : நான் இருக்கிற நிலைமைகளைச் சொல்கிறேன். தயவு செய்து தவறு இருந்தால் எடுத்துக் காட்டுங்கள். மண்ணிப்பு வாங்கிக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நடைபெறுகிற ஒழுங்குகள் தடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அது போல நடந்து கொண்டது யார் என்பதை—இந்தச் சட்டசபையில் உள்ள அமைச்சர்களுக்கு வேண்டுமானால் சொல்ல வேண்டாம்—அந்த இலாக்கா தலைமை அதிகாரிக்காவது தெரியப்படுத்தினால்தான் அதுபோல மேற்கொண்டு நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்கள்—அதுபோல தவறு நடைபெறாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் அந்த இலாக்கா அதிகாரிக்கு எடுத்துச் சொல்வதன் மூலமாகத்தான் தவிர்க்கலாமே தவிர, அவர் பெயரைச் சொல்லமாட்டேன் என்பதனால் தவிர்க்க முடியாது.

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிகழ்ச்சி சமீபகாலத்தில் நடைபெற்றதுதான். அந்த பைல் உணவு விடுதியில் கொண்டுவந்து காட்டப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அப்படிச் செய்தது யார் என்கிற விவரத்தை இங்கே அமைச்சர்களிடத்தில் தெரிவிக்காவிட்டாலும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியிடத்திலாவது தெரிவிக்கத் தயாராய் இருக்கிறாரா?

திரு. கோவை செழியன் : நான் அந்தப் பெயரை ஒரு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டால் அமைச்சர்களிடத்திலும் தெரிவிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். இன்றைக்கு லைசென்சு கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த விவரத்தைச் சொல்வதன் மூலம் அந்த லைசென்சு ரத்து செய்யப்படுமானால் இதுபோன்ற விவரங்களை எங்களிடத்தில் யாரும் தரமாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : லைசென்சு முறைப்படி வழங்கப்பட்டிருந்தால் அதை இந்த அரசு எப்போதும் மாற்றாது. சட்ட விரோதமாக கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அதைக் கொடுப்பதற்கு முறை தவறான காரியங்கள் நடைபெற்றிருந்தால்—பணம் வாங்கப்பட்டிருந்தால், பைல் வெளியில் எடுத்துக் கொண்டு போகப்பட்டிருந்தால்—என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அதை எடுத்துக்கொள்கிற போதுதான் ஒழுங்கை ஏற்படுத்த முடியும். நிர்வாகத்தில் ஒழுங்கு ஏற்பட வேண்டுமென்று கருதினால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அந்த விவரங்களைச் சொல்வதுதான் முறை.

திரு. கோவை செழியன் : அதைத்தான் நான் சொன்னேன். உரிய வரிடத்தில் சொல்லத் தயார். அப்படிச் சொல்வதன் காரணமாக ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்ட லைசென்சு ரத்து செய்யப்படுமானால் இது போன்ற விவரங்களை எங்களிடம் யாரும் சொல்லமாட்டார்கள்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அங்கத்தினருக்கு ஒழுங்கு நிலை நிறுத்தப்படவேண்டுமென்ற அக்கறை இருந்தால்—எந்தவிதத்திலும் நிர்வாகத்தில் தவறு நடைபெற இடமளிக்கக் கூடாது என்கிற அக்கறை இருக்குமானால் தவறு செய்பவர்களை தண்டிப்பதன் மூலம் தான் அதனை ஏற்படுத்த முடியும்—தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசுக்கு தம் ஒத்துழைப்பைத் தர முன்வர வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன் : தாராளமாகச் சொல்கிறேன். எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வருகிறபோது, பாதகமான விளைவுகள் வந்தால், யாரும் எங்களிடம் சொல்லமாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இவ்வளவு வெளிப்படையாகச் சொல்கிற காரணத்தினால் தவறு செய்தவர்களுக்கு, சொன்னவர்களுக்கு, பாதகம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைதான் உருவாகி விடுகிறது. இப்படி ஒரு தகவல் தெரிந்தவுடன்—யாருக்கும் தெரியாமல் தொலைபேசி மூலமாகவோ அல்லது நேரிடையாகவோ என்னிடம் சொல்லி யிருந்தால்—கோவை செழியன் சொன்னார் என்பது கூட வெளியில் தெரியாமல்—நடைபெற்ற குற்றத்தை விசாரித்து, நடவடிக்கை எடுத்திருப்பேன். இன்றைக்கு இந்த விஷயத்தையும் கூட என்னிடம் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்கிற உத்தரவாதத்தைக் கேட்காமல்—என்ன நடந்தது என்பதை வந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னால் உடனே நான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளத் தயார். என்ன நடந்தது என்பதை என்னிடம் வந்து பிறகாவது விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன் : நான் அதைத் தாராளமாகத் தெரிவிக்கிறேன். பொதுவாக “குறுக்கு வழியில் சேன்றால்தான் காரியங்கள் நடைபெறும், நியாயமான காரியங்கள் கூட” என்கிற நிலைமையை நிர்வாகத்தில் உருவாக்காமல் இருந்தால்தான் இதுபோன்ற வழிகளைப் பின்பற்றமாட்டார்கள்.

யாராவது மனு செய்தால் காரியத்தைச் செய்கிறேமோ, இல்லையோ உடனடியாக இரண்டில் ஒன்று பைசல் செய்யப்பட வேண்டும். இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்குள் அவர்களுக்கு பதில் தந்துவிடக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினால்தான் குறுக்குவழிகளைப் பின்பற்ற மாட்டார்கள்.

அடுத்து, இன்றைக்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் பலயிடங்களில் தலைமை ஸ்தாபனத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிர்வாகத் திறன் மிக்கவர்கள் என்றால் நிர்வாகத் துறையில் அவர்களைத் தலைமை அதிகாரிகளாகப் போடுவது சரி. ஆனால் தொழில் ரூபத் திறன் தேவைப்படுகிற நிர்வாகங்களிலும் அவர்களைத் தலைமை அதிகாரிகளாகப் போடுகிறோம். தொழில் ரூபம் தெரிந்தவர்களை இந்த நிர்வாகங்களில் தலைமை அதிகாரிகளாகப் போட்டால்தான் அவை நல்லமுறையில் செயல்படும்.

குறிப்பாக, ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டைரி பார்ம் பற்றித் தெரிந்துவர ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை வெளிநாட்டுக்கு

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. கோவை செழியன்]

அனுப்பினோம். அவர் அங்கே பயிற்சி பெற்று வந்து இந்த நிர்வாகத்தில் இரண்டொரு வருடம் கூட பணியாற்றாமல் வேறு துறைக்கு மாற்றப்பட்டார். இதனால் யாருக்கு என்ன லாபம்?

அரசாங்கப் பணத்தைச் செலவழித்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பு கிறோம். இவரைப் பிற துறைக்குப் போட்டுவிடுவதனால் இந்தத் துறையும் பயன் அடைவதில்லை. அங்கும் அவருக்கு வெளிநாடு சென்று பெற்ற அனுபவம் பயன் தருவதில்லை.

ஒரு துறைக்கு ஒரு அதிகாரியைப் போட்டால் இரண்டு, மூன்று வருஷங் களாவது மாற்றக் கூடாது. அக்ரிகல்கூரல் டிபார்ட்மென்ட்டில் ஒருவரைப் போட்டு 6 மாதங்களுக்குள் அவரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றினால் என்ன பயன்? அந்தத் துறையைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவே 6 மாதங்க ளாகும். அதை அவர் தெரிந்து கொள்வதற்குள் வேறு துறைக்கு மாற்றப்பட்டுவிடுகிறார். இதுபோன்று மாற்றங்கள் செய்யக்கூடாது.

அடுத்து, பல வருடங்கள் நல்லமுறையில் பணியாற்றுகிற சீனியர் Non I. A. S. அதிகாரிகளுக்கு சீனியாரிடி படி ஐ. ஏ. எஸ். கன்பர்ம் பண்ணுவதில்லை. அரசியல் செல்வாக்கு பெற்றவர்கள் சிலரை சீனியாரிடி பார்க்காமலேயே ஐ. ஏ. எஸ். கன்பர்ம் பண்ணுகிற நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மனக்குறைக்கு இடமளிக்காது—சீனியாரிடிபடி ஐ. ஏ. எஸ். கன்பர்ம் பண்ணுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால்தான் வேலை செய்கிறவர் களுக்கு உற்சாகம் இருக்கும்.

ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளைக் கண்காணித்து வேலை வாங்குகின்ற பெறுப்பில் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் அடிக்கடி ரீர் போகாமல் தலைமையகத்தில் இருக்கவேண்டும். தங்கள் கீழ் இருக்க கூடியவர்கள் விஷயத்தில் கவனிப்பும் இருக்கவேண்டும். பொதுவாக அது இருப்பதில்லை.

மேலும் நான் ஆளுங்கட்சியில் இருந்தபோதே பார்த்திருக்கிறேன்.— எல்லோரும் அல்ல—சிலர் அமைச்சர்களாக ஆகிறவரையில் சகஜமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சரானவுடன் எங்கிருந்தோ குதித்து வந்தாற்போல—பிறவியிலேயே அமைச்சர் ஆனது போல் வந்துவிட்டுப் போகிறார்கள். எல்லோரையும் சொல்லவில்லை. ஒருசிலரைத்தான் சொல் கிறேன். இன்னும் அந்த அமைச்சர்களை இல்லத்தில் பார்க்கலாம் என்றால் அமைச்சரை பார்த்தால் சுலபமாகப் பேசிவிடலாம். ஆனால் பி. ஏ. க்கள் அங்கே உட்காருங்கள், இங்கே உட்காருங்கள் என்று ஆட்டி வைத்து விடுகிறார்கள். பி. ஏ. க்களுக்கு அந்த அமைச்சர்கள் கொஞ்சம் சொல்லி வைக்க வேண்டும்—உறுப்பினர்களைப் பண்போடு நடத்தச் சொல்லித்தர வேண்டும்.

அடுத்ததாக, பார்லிமென்ட்டில் யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்டுகள் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்டுகள் பொதுவாக தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தில் வைக்கப்படுவதில்லை.

(முற்பகல் 9-30)

[1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டமன்றத்திலே வைப்பதுண்டு. அதன் மேல் விவாதம் நடத்த வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் தான் கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த மன்றத்திலே அது வைக்கப் படுகிறது.

திரு. கோவை செழியன் : அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்திலே வைத்தவுடனே விவாதம் வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் தான் கேட்கவேண்டும். அரசுத் தரப்பினராலே அது கொண்டுவரப்படுவதில்லை.

திரு. கோவை. செழியன் : பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் சில தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. அந்த செலக்ஷனிலே பல குறைகளை நாம் பார்க்கிறோம். உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்று சொல்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர்—நான் பெயரைத் தனியாக முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூட எழுதித் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்—சப் இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு தகுதியில்லை என்று விலக்கப்பட்டவர்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படிச் சொன்னால், அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற நேரத்திலே தவறுகள் நிகழ்ச்சி நடந்தது என்று சொன்னால், எப்படி பதில் சொல்லமுடியும். நீங்கள் குறிப்பாகச் சொன்னால் தான் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்.

திரு. கோவை செழியன் : நான் பேசுவதாலே யாருடைய வாழ்க்கையும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் அப்படிச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : யாருடைய வாழ்க்கையும் பாதிக்கப் படக்கூடாது என்று அவ்வளவு அக்கறை உள்ள அங்கத்தினர் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் என்பது தனித் தகுதியுடையது, அவர்களே தீர்மானித்துக் கொள்கிற உரிமை பெற்றிருக்கிற ஒன்று, நிர்வாகக் குறைகளாக இருந்தாலும்கூட அரசாங்கம் அதுபற்றிச் சொல்லமுடியாது. செமி ஜூடிஷியல் பாடி போன்றதாகும். அந்தக் குறைகளை அவர்களே தான் நிவர்த்திக்க வேண்டும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை ஆலோசனைகளாகக் கூறலாமே தவிர குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லக்கூடாது. ஆலோசனைக்கு விடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : சார், யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் என்பது நான் அறிந்த வரையிலே அரசுதான் விவாதத்தை அதன்மீது நடத்திவைக்கிறார்கள். காரணம் அது அதிகாரப்பூர்வமான ரிப்போர்ட்டாக இருக்கிறதாலே. இங்கேயும் அரசே அந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதை யோசிக்கலாம், செழியன் 25-வது நிமிடத்தில் முடிக்கவேண்டியது, 35-வது நிமிடத்திலாவது முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன்: நிறைய பாய்ன்ட்ஸ் இருக்கின்றன.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இருக்கலாம், நேரமில்லையே, என்ன செய்வது?

திரு. கோவை செழியன்: ஆகவே எஸ். ஐ. யாகக்கூட தகுதியில்லாதவர் டி.எஸ்.பி. யாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், அது “அட்டானமஸ் பாடி”, அதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சம்மந்தம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்களே இந்த சட்டமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் 98 பேரும் குரூப் 1 சர்வீஸிலே பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அது இந்த காலத்திலே நடைபெற்று இருக்கிறது என்று சொன்னேனே தவிர நாங்கள் தேர்ந்தெடுத்தோம் என்று சொல்ல வில்லை.

திரு. கோவை செழியன்: ரிக்கார்டு இருக்கிறது, எடுத்தப் பாருங்கள். அப்படிச் சொல்லி அரசாங்கம்தான் பெருமை எடுத்துக்கொண்டதே தவிர சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் பெருமை வரவில்லை.

98 பேரும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குத் தந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் சரி, சர்வீஸ் மிஷனைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் சரி, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு மக்கியத்துவம் தரப்படவேண்டும். இதைப்போல தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மக்கியத்துவம் தரப்படவேண்டும்.

ஆனால் அதற்காக முற்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு பதவிட தரவில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. “நாங்கள் என்ன பாவம் சய்தோமோ, முற்பட்ட ஜாதியிலே பிறந்துவிட்டோம்” என்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள் ஆகவே அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமலிருக்கிறது.

நான் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பலமுறை கேட்டுக்கொண்டேன். என்னுடைய கொங்கு வேளாளர் இனத்தைப் பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று பலமுறைகள் கேட்டுக்கொண்டேன். காரணம் பிற்பட்டவர்கள் பட்டியலிலே சேர்க்கப்படுவதற்கு என்ன என்ன தகுதிகள் இருக்க வேண்டுமோ அதைவிட அதிகமாக இருக்கின்றன தகுதிகள்.

சர்வீஸ் கமிஷனிலே மைனாரிட்டி குரூப்புக்குக் கொடுக்கிறீர்கள், மெஜாரிட்டி குரூப்புக்குக் கொடுக்கிறீர்கள், ஆனால் எங்கள் இனத்தவரைச் சேர்ந்தவர் ஒருவரைக்கூடப் போடவில்லை. இனிமேலாவது முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோவை செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

எலக்ஷனைப்பற்றி சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்தவிடுகிறேன். பை எலக்ஷன் நடைபெறுகின்றபோது அமைச்சர் அவர்கள் போய் உட்கார்ந்து கொள்கிறார்கள். அவர்களும் கட்சி வேலைக்காகப் போகிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அவர்களுடைய அதிகாரம், அவர்களுடைய அந்தஸ்து இவையெல்லாம் மறைமுகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு இடத்திற்கு அமைச்சர் செல்கிறார் என்றால் அதிகாரிகள் புடைசூழ, போலீஸ் துறையினர் காவல்வர செல்கிறார்கள்.

அதனால் அங்கங்கேயிருக்கிற மக்கள் பயந்து கொண்டுவிடுகிறார்கள். அந்த அச்சத்தின் காரணமாக ஜனநாயக முறையிலே நியாயமாக நடைபெற்றாகவேண்டிய எலக்ஷன் புயத்தின் காரணமாக மக்கள் அவர்களிடையே எண்ணங்களை மாற்றிக்கொள்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும்கூட அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் தேர்தல் வேலைகளில் கலந்துகொள்ளக்கூடாது என்று முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

நான் கோவையிலே பார்த்தேன். அமைச்சர்கள் சிலர் அங்கே முகாமிட்டுக்கொண்டு வீடு வீடாகச் சென்று பணியாற்றினார்கள். அவர்கள் அமைச்சர்கள் என்ற அந்தஸ்திலே செல்கின்ற காரணத்தினாலே அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது.

எலக்ஷன் நடந்து முடிந்ததற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டினால் அதைப்பற்றி அரசாங்கமோ அதிகாரிகளோ கவனிப்பதில்லை. உடனடியாக அரசாங்கம் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவிட வேண்டும். ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் குறைகள் இருந்தால் அவை உண்மையானவைதானா என்பதைக் கவனித்து நேர்மையான தீர்ப்பு அளிக்க முன்வரச் செய்யவேண்டும். ஆளுங் கட்சிக்கு ஒரு சலுகை, எதிர்க்கட்சிக்கு ஒரு சலுகை என்றால் வேறு ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அதையேதான் பின்பற்றுவார்கள். அந்த முறை அடியோடு ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அமைச்சர்கள் பை எலக்ஷனில் கலந்துகொள்வதில்லை என்று நீங்களே முடித்துவிடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நீங்களே ஜனநாயகத்திற்கு நல்ல மரியாதை காட்டுகிறீர்கள் என்று பொருள் ஆகும்.

பென்ஷன்தாரர்களுக்கு ரிடையர் ஆகி 2, 3 ஆண்டுகளாகியும்கூட இன்னும் பென்ஷன் வரவில்லை. சட்டம் என்ன சொல்கிறது என்றால் அவர்கள் ரிடையர் ஆவதற்கு 6 மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே அவர்களுடைய பைல்களை, பேப்பர்களை தயாராக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறது. ரிடையர் ஆனவுடன் அவர்களுக்கு பென்ஷன், பிராவிடண்ட் பண்ட் எல்லாம் கிடைக்கவேண்டும். அவையெல்லாம் உடனே கிடைக்காததால் அவர்கள் அலுத்து அலுத்து அந்த அலுப்பிலேயே பலபேர்கள் செத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே வயதானவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் கருணைசூர்ந்து ரிடையர் ஆவதற்கு முன்னாலேயே இப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : நண்பர் கோவை செழியன் அவர்கள் தேர்தல்களிலே அமைச்சர்கள் பங்குபெறக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அது மாநில அமைச்சர்களுக்கு மட்டுமா அல்லது மத்திய அமைச்சர்களுக்கும் சேர்ந்ததா?

திரு. கோவை செழியன் : அமைச்சர்கள் என்றால் எல்லா அமைச்சர்களும் தான். இந்தியப் பிரதம அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் அப்படி கலந்துகொள்வது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இனிமேல் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தேர்தல்கள், அமைச்சர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், ஓய்வூதியம் இவை போன்ற மானியங்களை மனமார வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் குறைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் சொன்னாலும் இந்தியாவிலே இருக்கிற மாநிலங்களிலே தமிழ்நாட்டுத் தேர்தான் சீராக ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதையும், அதற்குக் காரணம் தமிழ்நாட்டுத் தேரை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிற சீரோட்டிகள்தான் என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

தேர்தல்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே பல்வேறு இடைத் தேர்தல்கள் வந்த காலத்திலே கட்சியின் வேட்பாளர்களை ஆதரிக்கக் கூடிய வகையிலேதான் அமைச்சர்கள் கலந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆனால் வட மாநிலங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் பத்திரிகைகளிலே செய்திகள் வருகின்றன. தேர்தல் அதிகாரிக்கு எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டம் கூட்டமாகச் சிலபேர்கள் வந்து வன்முறை காட்டி தங்கள் கையிலே இருக்கிற வாக்குப் பெட்டிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள் என்றும், வாக்குச் சீட்டுக்களைப் பறித்துக்கொண்டு போனார்கள் என்றும், ஒருவரே பல வாக்குச் சீட்டுக்களைப் பெட்டியிலே திணித்தார் என்றும் பத்திரிகைகளிலே வந்தபடி நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் போல தமிழ்நாட்டிலே நடைபெறவில்லை. இங்கு மிகவும் சீராக நடைபெற்றிருக்கின்றன.

வேண்டுமானால் நாகர்கோவில் தேர்தலின்போது சில அமைச்சர்கள் இருந்த இடங்களிலே கற்கள் வந்து விழுந்த நிகழ்ச்சிகள் இருக்கலாமே தவிர வேறு எந்தவிதமான நிகழ்ச்சியும் நடைபெறவில்லை. புதுவையாக இருந்தாலும் அங்கே ஆளுநர் கட்சித் தொண்டர் தான் கொலை செய்யப்பட்டாரே தவிர, வேறு நடைபெறவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசியவர் தலைமையிடத்திற்கு வேண்டிய இடம் வசதியாக இல்லை, நெரிசலாக இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஏறத்தாழ 450 கோடி, 460 கோடி ரூபாய் வருமானத்தில் எது எதற்குச் செலவழிக்க வேண்டுமோ அவைகளுக்கு அமைச்சரவை முழு அளவில் கவனம் செலுத்தி செலவழிக்கிறது. இங்கேயுள்ள சட்டமன்றத்திற்கும் சரி, அமைச்சரவைக்கும் சரி, தலைமையிடப் பணியாளர்களுக்கும் சரி, இட வசதி தேவை என்பதை ஒத்துக்கொண்டாலும் இன்றைக்குக் கல்வி போன்றவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இந்த நாட்டின் வருமானத்தில் ஏறத்தாழ நான்கில் ஒரு பங்கை பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்குச் செலவழிக்கிறோம். அதற்காக இன்றையதினம் இவ்வளவு பணத்தைச் செலவழிப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் யார் நேரிடையாக வாக்களித்தார்களோ அந்த மக்கள் சிரமப்பாடாமல் இருக்க அவர்களது துயரத்தை முதலில் போக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்த ஆட்சி அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. இருந்தாலும் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சித் துறையைப் பற்றி நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சரவையைப் பற்றி இங்கே கூறினார்கள். இன்றைக்குப் பொறுப் பேற்றிருக்கின்ற முதலமைச்சரானாலும் சரி, அவரோடு இணைந்து கூட்டுப் பொறுப்போடு இயங்குகின்ற மற்ற அமைச்சர்களானாலும் சரி, எல்லாப் பிரச்சனைகளிலும் எவ்வளவு உன்னிப்போடு, கவலையோடு ஆய்கிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத்தான், ஒரு ஆண்டிலே ஏறத்தாழ 10 அல்லது 12 முறை அமைச்சரவைக் கூட்டங்களைக் கூட்டுகிறார்கள், மணிக் கணக்கில் கலந்து பேசுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து வெட்டுத் தீர்மானம் ஒன்றில் கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் அதிகமாகச் சற்றுப் பிரயாணம் செல்கிறார்கள், அது குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று வெட்டுத் தீர்மானம் கூடக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்பொழுதும் நடக்காத அளவில் அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள் இந்த அமைச்சரவையிலேதான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, பல மணி நேரம் கருத்துக்களைக் கலந்து பேசுகிறார்கள். அவரவர்கள் துறையைப் பற்றிய கருத்துக்களை அமைச்சர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள், முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கம் தருகிறார்கள் என்ற முறையில் இன்றையதினம் நல்ல கூட்டுப் பொறுப்போடு இந்த அமைச்சரவை இயங்குவதால்தான் நாம் பல்வேறு சாதனைகளைப் பார்க்க முடிகின்றது. நான் இதை, காக்கைக்குத் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு என்று மட்டும் பேசவில்லை, நான் வெளிப்படையாகவே சொல்கிறேன், இன்றைக்கு மற்ற மாநில அமைச்சரவைகளைக் காட்டிலும் நம்முடைய தமிழ்நாட்டு அமைச்சரவை எந்த வகையிலே சொத்தையாக, சோடையாக இருக்கிறது என்பதை எனக்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலில், மக்களுக்கு வயிரா உணவு அளிக்க வேண்டுமென்பதிலே—தமிழகத்தில் உள்ள மக்களுக்கு மட்டும் வயிரா உணவு அளிப்பது மட்டுமல்ல—பல்வேறு மாநிலங்களுக்கும் அளிக்கிறது என்ற அந்தச் சீரிய பெருமையை இந்த அரசு பெற்றிருக்கிறது. அதற்கடுத்தபடியாக நல்ல உறையுள் வழங்கப்பட வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கின்றபொழுது இந்த

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு ஏழை, எளிய மக்கள் அதிலும் வீடற்ற, நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்களை 5 இலட்சம், 6 இலட்சம் என்ற அளவிற்கு மனைப் பட்டாக்களைக் கொடுத்து மிகச் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது.

அமைச்சர்கள் வெளியே போக வேண்டாமென்று ஒரு வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஒரு சிறிய மாவட்டம், மான கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உணவுத் துறையில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்ட நேரத்தில் இங்கே உணவு அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு மன்னை அவர்கள் அங்கே போய் உட்கார்ந்துகொண்டு, எதிர்க்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே அதிகமாக இடம் பெற்றிருந்தாலும் கூட அவர்களையெல்லாம் வரவழைத்து மணிக்கணக்கில் பேசி பல்வேறு சிக்கல்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். எத்தனை முறை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அந்த சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக அவர்கள் நேரத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் கொஞ்சம் மனதைத் தொட்டுப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, எந்த வகையிலே எடுத்துக்கொண்டாலும் இன்றைய அமைச்சரவை மிகவும் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறது.

இங்கே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அமைச்சர்களின் தலையீடு அல்லது ஆளுங் கட்சிக்காரர்களின் தலையீடு இருக்கலாம் என்று எனக்குப் பின்னால் வருபவர்கள் கூடப் பேசலாம்.

ஒரு வேடிக்கை இந்த நாட்டிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக அரசியலில் சில சம்பவங்கள் நாட்டிலே நடைபெறுகின்றன. அதிலே ஒரு சம்பவம்தான் இந்த நாட்டினுடைய முதலமைச்சர் பேசப்போன, சேலம் வேலுருக்குப் போன ஒரு நிகழ்ச்சியில் அவர்களே கூட கலந்துகொள்ள முடியாத அளவிற்கு, ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள டிரான்ஸ் போர்மர் போன்றவைகளை உடைத்து நொறுக்கி அந்த வட்டாரமே இருட்டில் மூழ்கியது எட்டுமல்ல அவர்களே கூட பேச முடியாமல் திரும்புகின்ற அளவிற்கு எதிர்க்கட்சிகள் ஜனநாயக உரிமையைப் அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது இந்த நாட்டிலேதான் நடக்கிறது.

மாண்புமிகு அமைச்சர் மன்னை அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது அவருடைய முகத்திலே கல்லெரிகின்ற சூழ்நிலையும், அந்தக் கல்லடியைப் பெற்று அவர்கள் திரும்பும் சூழ்நிலையும் இந்த நாட்டிலேதான் நடக்கலாமே தவிர, ஒருவேளை எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால் இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் ஏற்படுமா என்பதை முதலில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்.]

[1974 ஏப்ரல் 1]

இந்த அளவிற்கு ஆளுங் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள்தான் தாக்கப் படுகிறோமே தவிர, நாங்கள்தான் இப்படிப்பட்ட அராஜகங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் சூழ்நிலை இருக்கிறதே தவிர, மற்ற மாநிலங்களில் இப்படிப் பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இன்றைக்குக்கூட பழம் பெரும் தலைவர் நேருவிற்கு அடுத்த மிகப் பெரும் அரசியல் தலைவர் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் வெளிப்படையாகவே ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிகளின் கோரிக்கைகளுக்காக, மாணவர்கள் ஊர்வலம் நடத்துவதற்குக்கூட அனுமதிக்கப்படாத ஒரு சூழ்நிலை பீகார் மாநிலத்தில் இருக்கிறது என்று பழைய தலைவராக, பெரும் தலைவராக இருக்கின்ற ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் பகிரங்கமாக அறிக்கை கொடுத்து, இப்படி இந்திரா காங்கிரஸ் ஆளும் மாநிலத்தில் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கப் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் இங்கே, “சிகப்பு நாடா”, “ரெட் டேப்பிஸம்” இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. திரு. செழியன் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். இந்த அமைச்சரவை முடிந்த அளவிற்கு வேகமாகக் காரியங்கள் ஆற்ற வேண்டுமென்று விரும்பினாலும்கூட எவ்வளவோ ஃபைல்கள் இந்தக் கோட்டையிலேயே முடிவதாக இல்லை. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், ஒரு குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு தேசிய நெடுஞ்சாலையின் குறுக்கே ஒரு பைப்—குழாய்—அமைக்கவேண்டுமானாலும் சரி, அல்லது சிறிய கல்வர்ட் கட்ட வேண்டுமானாலும் சரி, இரண்டு பக்கத்திலும் வெட்டி அந்தக் குழாயை அமைத்துவிட்டால் பக்கத்திலேயே இருக்கும் தண்ணீர் எதிரிலே உள்ள ஊருக்குப் போய்விடும். ஆனால் அதற்கு ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள டெல்லிக்குப்போய் அனுமதி பெற்ற பிறகுதான் சாதாரண குழாய் அமைக்கும் திட்டம்கூட முடியும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கின்ற மிகப் பெரிய கோளாறை நீக்கினால்தான் வேலை வேகமாக முடிவாகலாமே தவிர, காரியம் நடைபெறவில்லை என்று கேட்டுக்கொண்டிருப்பதில், பேசிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் கூறப்படுகிறது. இங்கே ஆட்சியில் இருப்பவர்களின் தலையீடு இருக்கிறது என்று இங்கே இருப்பவர்கள் சொல்வார்கள். நமது தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக் குழுக் கூட்டத்தில் ஒரு தீர்மானத்தையே கொண்டு வந்தார்கள். ஆட்சியிலே இருப்பவர்களானாலும் சரி, ஆட்சிப் பொறுப்பிலே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் சரி, மேலவை உறுப்பினர்களானாலும் சரி, அல்லது முக்கியமான பொறுப்பிலே இருப்பவர்களானாலும் சரி, அதிகாரிகள் மாற்றம் அல்லது ப்ரொமோஷனுக்காக அணுகக்கூடாது என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து அவர்கள்

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

கடுமையாக அறிவுரைகளை கட்சி நண்பர்களுக்கு வழங்கியது மட்டுமல்லாமல் கட்சித் தொண்டர்களே அதை நிறைவேற்றும் அளவிற்குத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் மாநாடாக இருந்தாலும் சரி, மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளின் மாநாடாக இருந்தாலும் சரி இதற்கு முன்பிருந்த முதலமைச்சர்கள் அறிவிக்காத வகையில் தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நீங்கள் மிகப் பெரிய பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள், ஆகவே, உங்களிடத்திலே காரியங்கள் ஆளுங் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் சொன்னாலும் சரி அல்லது வேறு எவ்வளவு பெரிய இடத்திலே இருப்பவர்கள் சொன்னாலும் சரி, அதிலுள்ள நியாய அநியாயத்தை, தகுதியை எண்ணிப் பார்த்து அதில் தீர்வு காண வேண்டுமே தவிர, கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டாமென்று பகிரங்கமாக அறிவித்தார்கள். அது பத்திரிகையிலும் இடம் பெற்றது. நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இதற்கு முன்னால் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட அறிவிப்பைச் சொன்னார்களா, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வளர்ந்ததா, என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

ஆக மொத்தத்திலே இங்கேயுள்ள 15 அமைச்சர்களைப் பற்றியும் நான் 15 மணி நேரம் பேச வேண்டுமானாலும்கூடப் பேசமுடியும். ஆனால் அதற்கு சபாநாயகரவர்கள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஒவ்வொரு அமைச்சரின் சாதனைகளையும் மணிக்கணக்கில் பேசும் அளவிற்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறப்பான இடங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களது பணி இன்னும் செம்மையாக நடைபெற வேண்டும். அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில் இதே கோட்டை மைதானத்தில் கூட்டி வைத்து அமைச்சர்களிடத்திலும், அதிகாரிகளிடத்திலும்—அது ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளானாலும் சரி, மற்ற அதிகாரிகளானாலும் சரி—சொன்னார்கள், நாங்கள் இப்பொழுது இந்த நாட்டினுடைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். உங்கள் ஆதரவில்தான் இந்த நாட்டின் எதிர்காலப் பணி இருக்கிறது என்று உருக்கமாகக் கூறினார்கள். அதே வழியில் நின்று கலைஞர் அவர்கள் சிறப்பான வகையில் இந்த ஆட்சித் தேரை நடத்துகிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நிலையான ஆட்சியை, நிம்மதியான ஆட்சியை, வளமான ஆட்சியை, எல்லோரும் பாராட்டத்தக்க ஆட்சியை நடத்தும் இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டி அமர்கின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின்முன் வந்திருக்கும் தேர்தல் மற்றும் உள்ள மானியங்கள் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தேர்தலைப் பொறுத்தவரை அண்மையில் நடந்த கோவை தேர்தலைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

கோவை தேர்தலை இந்த அரசு ஒரு பாடமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். மூன்று கட்சிகள் போட்டியிட்டதில் இந்த அரசு சார்ந்திருக்கும் கட்சி மூன்றாவது இடத்தைத்தான் பெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் கூறாமலே இந்த அரசு அறிந்திருக்கிறது. இந்தத் தேர்தலைப் பொறுத்தவரை பொது மக்கள் எந்த அளவுக்கு இந்த அரசின்மீது அதிருப்தி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. அதனால் இந்த அரசு உடனடியாக இராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை.

ஆனாலும் எந்த அளவுக்கு இந்த அரசின்மீது பொதுமக்கள் நம்பிக்கை இழந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒருவேளை சட்ட மன்றத்திலே நம்பிக்கை இருந்தாலும் பொது மக்களிடம் நம்பிக்கை இல்லை. கோவை தேர்தலில் ஆளும் கட்சிக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்ற காரணத்தால், நடைபெறவேண்டிய நகரசபைத் தேர்தல்களையும், சென்னை கார்ப்பரேஷன் தேர்தலையும் ஒத்திப் போடாமல் உடனடியாக அந்தத் தேர்தல்களை நடத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இந்த அரசுக்கு நகரங்களிலும் மற்றப் பகுதிகளிலும் செல்வாக்கு இருக்கிறதா என்பதை நிரூபிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இன்று போகின்ற போக்கைப் பார்த்தால் தனக்கு எஞ்சியிருக்கும் இரண்டாண்டு காலத்திற்கு அந்தத் தேர்தல்களை நடத்துவார்களா என்ற ஐயப்பாடு மக்களிடத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஐயப்பாட்டை நீக்குகின்ற முறையில் இப்போதிருக்கும் நகரசபை கவுன்சில்களின் ஆயுட்காலத்தை மேலும் நீடிக்காது உடனடியாகத் தேர்தல்களை நடத்த இந்த அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பெட்ரோல் விலை மிகவும் ஏறியிருக்கிறது. இனிமேல் தேர்தலில் நிற்கின்ற கேண்டிடேட்ஸ் நிச்சயமாக கார்களை உபயோகப்படுத்த முடியாது. அது இயலாத காரியம். இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க ஒட்டுச் சாவடிகளை அதிக தூரத்தில் அமைக்காது $\frac{1}{2}$ மைலுக்கு ஒரு சாவடி வீதம் அமைத்து மக்கள் நடந்து வந்து வாக்களிக்கும் முறையில் அதிகமான வாக்குச் சாவடிகளை அமைத்திடல் வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் வேட்பாளர்கள் வாக்காளர்களைக் காரில் அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு பேசுகிறாரா ?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் கூறியது வாக்காளர்கள் காரில் வரக்கூடிய நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதுதான். அதனால் வேட்பாளர்கள் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமில்லை. வாக்காளர்கள் தங்கள் காரில் வரலாம் அல்லது நண்பர்கள் காரில் வரலாம். பெட்ரோல் விலை ஏறிவிட்டதால் அவர்கள் கார்களை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலை இல்லை.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்து, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற மானியத்தின் மீது கருத்துக்களைக் கூற நான் விரும்புகிறேன். பொதுவாக, தலைமை அலுவலர்கள் இந்தச் சட்டமன்றம் நடைபெறுகிறபோது அதிகமாகச் சென்னைமில் இருப்பதில்லை. என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் 500 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து அடிக்கடி சென்னைக்கு வருவது என்பது கூடாத காரியம். சட்டமன்றம் நடைபெறுகிறபோதுதான் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டுவிட்டு மற்ற அலுவலகங்களுக்குச் சென்று காரியங்களைக் கவனிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

இந்த அதிகாரிகளைத் தேடிச் செல்லும்போது சாதாரணமாகப் பார்க்க இயலுவதில்லை. தேனும்பேட்டையிலுள்ள அலுவலகத்திற்குப் போனால் அந்த அதிகாரிகள் தலைமைச் செயலகத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கு விசாரித்தால் காமப் போயிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். மேலும் விசாரித்தால் டில்லிக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

சட்டமன்றம் நடைபெறுகிறபோது அமைச்சர்கள் கன்சல்ட் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் வகையிலும், அங்கத்தினர்கள் அவர்களைச் சந்தித்துப் பல்வேறு பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகவும் தலைமை அதிகாரிகள் சென்னைமில் இருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கடலரிப்பால் கடலோரப் பிரதேசங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுப்பதற்காக இந்த அரசு ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டியிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது.

ஆனால், உண்மையிலேயே அந்தத் திட்டத்தை அதிகத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தவில்லை என்று சொன்னால் அந்தப் பகுதியில் பல கிராமங்கள் அழிக்கப்பட்டு விடும். அந்த மக்களுக்குப் பெருஞ்சேதம் ஏற்படும். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை அதிகத் தாமதமின்றி உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓய்வுதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், எல்லைப் பகுதி, தமிழ் மொழி ஆகியவற்றுக்காகப் போராடிய தியாகிகளுக்கு மானியம் வழங்குவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கான ஆக்க வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று அன்றைய தினம் சட்டமன்றத்தில் கூறினார்கள். இந்த வேலையை வெகு வேகமாகச் செய்து தியாகிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பென்ஷனைச் சீக்கிரமாகக் கொடுத்தால் நிச்சயமாகப் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

ஏனென்றால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அந்த மாவட்டம் தாயகத்தோடு சேருவதற்காக அன்றிருந்த மலையாள ஆதிக்கத் தோடு போராடி பல இளைஞர்கள் உயிர்நீத்தார்கள். உயிர்நீத்த தியாகிகளின் குடும்பங்கள் இன்னும் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அதோடு போலீஸ் தாக்குதலுக்கு உட்பட்ட பல தியாகிகளும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் ஆண்டுக்கு இருவர், மூவர் வீதம் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மானியத்தை உடனடியாகக் கொடுத்தாலொழிய இதனால் பலன் இல்லாமல் போய்விடும்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு கேரளச் சட்டமன்றத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை மீண்டும் கேரளத்தோடு இணைக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. ஒருவேளை அங்கிருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னாலும் அங்கிருக்கும் சில தலைவர்கள் நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கும் சில எல்லைப் பகுதிகளைக் கேரளத்தோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தமிழகத்தில் இருக்கும் சில அரசியல் தலைவர்கள்கூட ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு நன்றாக அறியும்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, கேரளத்தவர் கன்னியாகுமரியை மீண்டும் கேரளத்தோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று முயற்சிக்குகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை அவருடைய கட்சியும், அந்தப் பகுதி பிரதிநிதிகளும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாங்கள் போராடி உயிர்நீத்துப் பெற்ற அந்தச் சுதந்திரத்தை நிச்சயமாக இழப்பதற்கு அனுமதிக்க மாட்டோம். கடைசிச்சொட்டு இரத்தம் இருக்கும் வரையில் இன்னும் வேண்டுமென்றாலும் போராடத் தயார் என்பதை அந்தக் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் கூறியது எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் மட்டும் அல்ல. வேறு சில எல்லைப் பகுதிகளையும் கேரளத் தோடு சேர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அங்குள்ள சில அரசியல் தலைவர்கள் யத்தனம் செய்கிறார்கள். அதற்கு ஆதரவாக இங்கிருக்கும் சில அரசியல் தலைவர்களும் பேசுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். தமிழ்நாட்டில் உள்ள பொதுமக்கள் இதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. மா. வே. கரிவேங்கடம் : இங்குள்ள அரசியல் தலைவர்கள் ஆதரவு தருவதாகச் சொன்னார்கள். அந்த அரசியல் தலைவர்கள் யார் ?

1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பெயரைச் சொல்லுவது சரியாக இருக்காது. கேரளத்தைச் சேர்ந்த அரசியல் தலைவர்கள் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அந்த அரசியல் தலைவர்கள் இந்த நோக்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பது இயல்பு. இந்தப் பெரும் ஆபத்திலிருந்து தாயகத்தைக் காக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேரளத்தைச் சார்ந்த அரசியல் தலைவர்கள் இங்கே இருக்கிறவர்கள் கன்னியா குமரியைக் கேரளத்தோடு சேர்ப்பதற்கு ஆதரவு தருவதாகச் சொன்னார்கள். அது யார்? எந்த இடத்தில், என்ன சொன்னார் என்று பெயரைச் சொல்லிவிட்டால் நல்லது. விளக்கமாகச் சொல்லாவிட்டால் தவறான கருத்தை நாட்டு மக்களுக்குச் சொன்ன பழிக்கு ஆளாவார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கேரள சட்டமன்ற நடவடிக்கையைப் பத்திரிகையின் வாயிலாகக் கவனமாகப் பார்த்து வந்திருப்பார்களானால் நிச்சயமாக இந்தச் சந்தேகம் வந்திருக்காது.

(முற்பகல் 10-00)

சமீபத்தில் நடைபெற்ற கோவை தேர்தலில்கூட கேரள ராஜ்யத்தின் ஒரு சக்தி இங்கே செயல்பட்டதாக நாங்கள் அறிகிறோம். ஆகவேதான் நாங்கள் கூறுகிறோம், தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று.

அடுத்ததாக, காம்பன்சேஷன் அண்டு அசைன்மென்ட் என்று இருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். நான் ஒரு கேள்வியை எழுப்பி இருக்கிறேன் ஆகவே, அதை அங்கத்தினரவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் அந்தத் தலைவர்களின் பெயரைச் சொல்ல வேண்டும். அபாண்டமான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லாதீர்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் இங்கே இருந்தாலும் அ.தி.மு.க. உறுப்பினரவர்களுக்கு ஏன் இந்தச் சந்தேகம் எழுகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு இதற்குமேல் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை.

கன்னியாகுமரி-திருவனந்தபுரம் ரெயில் பாதை அமைக்கவிருக்கிறது. அதற்காக அரசு நிலங்களைக் கைப்பற்றி இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக இதுவரையிலே காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் ஏழை மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அதற்காக ஒரு சங்கம் அமைத்துத் தங்களது கவலையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் அல்லது 1 ஏக்கர் நிலம்தான் இருக்கும். அந்தக் குறுகிய நிலத்தைக் கூட அரசாங்கம் எடுத்துவிட்டது. அவர்கள் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

அதோடு நான் விசாரித்ததில் ரெவின்யூ போர்டு பல நிபந்தனைகளை விதித்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அந்த நிபந்தனைகளின்படி 4 அல்லது 5 ஆண்டுக்குள் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை என்று அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் எவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் அந்த விவசாயிகளுக்கு காம்பன்சேஷன் கொடுக்க இயலுமோ அவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் அந்த விவசாயிகளுக்கு காம்பன்சேஷன் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு, இன்றிருக்கிற விலைவாசி உயர்வை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே நஞ்சை நிலம் ஏக்கர் 40,000 அல்லது 50,000 ரூபாய் வரையில் விற்கிறது. ஆனால் அரசு 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் நிர்ணயிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே, ஏழை மக்கள் பலரும் கோர்ட்டுக்குச் சென்றுதான் காம்பன்சேஷனை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த நிலைமைக்கு அவர்களை ஆளாக்காமல் அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மந்திரிக் கழகு வரும் பொருள் உரைத்தல் என்ற அந்த ஒப்பற்ற வாக்கியத்திற்கு கிணங்க இன்றைக்கு நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்களெல்லாம் நம்முடைய ஆட்சிக்கு வரவிருக்கின்ற நன்மைகளையும், தீமைகளையும் அது அண்டை மாநிலங்களிலேயிருந்து வந்தாலும் சரி அல்லது அது மத்தியிலே யிருந்து வந்தாலும் சரி, அவைகளையெல்லாம் உணர்ந்து அதற்கேற்றவாறு இன்று மிக திறமையாக இந்த ஆட்சியை நடத்திச் செல்லுகிறார்கள் என்பதிலே இங்கே யாருக்கும் ஐயமிருக்க முடியாது.

அது மட்டுமல்ல. இயற்கையினால் ஏற்படுகிற சீற்றங்கள் அவர்களுடைய அதிகாரத்திற்கு மீறி அது வருமேயானால் அவர்கள் கட்டுப்படுத்த முடியாதே தவிர அதிகாரத்திற்குட்பட்டு எவையெவை இந்த நாட்டை அழிக்க நினைக்கிறதோ அவைகளையெல்லாம் கட்டுப்படுத்திய பெருமை இந்த அரசைச் சாரும் என்பதிலே நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன்.

இதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால் என் பகுதியிலே காவிரியாறு பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அது அடிக்கடி சீற்றம் கொள்ளும். அதன் காரணமாகப் பக்கத்து கிராமங்களெல்லாம் அழிந்து போகும். ஆனால் இப்போது மழை எங்கெங்கே பெய்கிறதோ அந்த நேரத்திலெல்லாம் காவிரியாற்று நீரைக்கட்டுப்படுத்தி ஆங்காங்கே வெள்ளம் வராமல், சீற்றம் வராமல் பாதுகாக்கிற பெருமை நம் அமைச்சரவையைச் சாரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல புயல் வந்தாலும் அமைச்சர்கள் நேரடியாகச் சென்று ஆறுதல் கூறி நல்ல பணிகளை திறமையாகச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை மக்கள் பாராட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே இருக்கிற வயதானவர்கள், ஓய்வு பெற்றவர்கள் இவர்களும் இந்த அரசை வாழ்த்துகிற அளவிற்கு நல்ல பயனை அடைந்திருக்

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கு. காமாட்சி]

கிறார்கள். ஒருவர் ஓய்வு பெற்றுவிட்டால் அவருடைய ஓய்வு ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கு முன்பெல்லாம் ஏறத்தாழ 2 அல்லது 3 ஆண்டுகள் ஆகும். ஆனால் ஓய்வுபெற்ற அடுத்த மாதமே ஆங்காங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளிடத்திலே அதிகாரம் பெற்று, அனுமதி பெற்று அதைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமையை இன்று நமது அமைச்சர்கள் உருவாக்கியிருப்பது அந்த வயோதிகப் பெருமக்களுக்கு நல்ல நிலைமை என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன்.

நம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைப்பார்ப்பது என்றாலே முன்பெல்லாம் ஒரு வாரம் அல்லது 10 நாட்களாகும். அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள், எந்த இடத்தில் இருக்கிறார்கள், கோடை வாசஸ்தலத்தில் இருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் அவர்களைப் பார்க்க முடியும். ஆனால் இன்று அவர்கள் அந்தந்தப் பகுதிக்கே வந்து மறுநீதி என்ற முறையிலே மக்களுடைய குறைகளையெல்லாம் பெற்றுச்சென்று ஆவன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து நாம் பெருமைப்படுகிறோம். நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலேதான் இன்றைய தினம் மாவட்டங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்தியாவில் இருக்கின்ற வேறு எல்லா மாநிலங்களிலும் 4 அல்லது 5 மாவட்டங்கள் தான் இருக்கின்றன.

ஆனால் இங்கேதான் பெரிய மாவட்டங்கள் அதிகஅளவில் இருக்கின்றன. இதில் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் அந்த மாவட்டங்களைக் குறுக்கி 4 அல்லது 5 மாவட்டங்களாக ஆக்கினால் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு வழிவகை பிறக்கும்.

நம்முடைய அரசில் அனைவரும் நல்ல பயனை அடைகிறார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், நெசவுத் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேருமே பயனடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சரவைக்கு ஒத்துழைப்புத் தர அவர்களுக்கெல்லாம் வேண்டுகோள் விடுக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் 1 அல்லது 2 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்கள் மிகவும் கீழ் திசையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களை கொஞ்சம் கை தூக்கிவிட வேண்டிய பொறுப்பு நமது அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் 1 ஏக்கர் அல்லது 2 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எந்தக் கடனைப் பெற்றிருந்தாலும் அல்லது அவர்கள் எங்கே யிருந்து பெற்றிருந்தாலும் அவைகளை வஜா செய்தால் அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்த அரசை வாழ்த்துவார்கள் என்பதிலே ஐயமில்லை. சயவு செய்து பொருளாதார ரீதியிலே அதைப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1974 ஏப்ரல், 1]

தேர்தல்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில்தான் அமைதியான முறையில் நடைபெறுகின்றன. ஆர்ப்பாட்டம் அதிகமில்லாத முறையிலே நடைபெறுகிறது என்ற பெயரை நாம் எடுத்திருக்கிறோம். எந்தத் தேர்தலாக இருந்தாலும் மற்ற மாநிலங்களோடு நாம் ஒத்துப் பார்க்கிறபோது நம் மாநிலத்திலே அரசியல் மாச்சரியங்கள் இருந்தாலும், அப்போதுதான் அதை உபயோகப்படுத்தி தேர்தல் முடிந்த பிறகு நாம் சகோதர மனப் பான்மையோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அந்த முறை மேலும் வலுவடையவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் பெருமக்கள் இன்று தேர்தல்களில் கலந்துகொள்ளக் கூடாது, இடைத் தேர்தல்களில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்றெல்லாம் நண்பர்கள் விவாதிக்கிறார்கள். அது எந்த வகையில் பொருந்தும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

தேர்தலில் நாம் எத்தனையோ வாக்குறுதிகளைத் தருகிறோம். கொள்கைகளின் அடிப்படையில், கட்சியின் அடிப்படையில் நாம் வாக்குறுதிகளைத் தருகிறோம். முடிந்தால் அவற்றை நாம் நிறைவேற்றுகிறோம். இல்லாவிடில் இன்ன இன்ன காரணத்தால் இவற்றை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று சொல்கிறோம்.

ஆனால் இன்றைக்கு மக்கள் பல வகைகளில் எமாற்றப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. சிலபல தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள், ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பான சிலவற்றை யெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அது எந்த ஜனநாயகத்திற்கு உட்படும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அண்மையில் நடந்த தேர்தலில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினர்கள் —மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தில் ஐந்தாண்டுகள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம் தேர்தல் விதிமுறை, அதுதான் ஜனநாயக முறை.

ஆனால் இப்போது ஒரு விசித்திரமான ஜனநாயகம் நம் நாட்டில் தோன்றியிருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அடுத்த ஆண்டு அல்லது அடுத்த மாதம் எந்த வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ அந்த வாக்காளர்கள் அத்தனை பேரும் அவர்களை வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு தேர்தல் நடத்தி அதன் காரணமாகத் தோற்றுப்போனால் அவர்கள் இராஜினாமா செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் இப்போது சில தலைவர்களால் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அது எந்த அடிவாரத்திற்கு ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது என்பது யாருக்கும் புரியாத ஒரு நிலையில் இருக்கிறது.

இப்படி அனாவசியமான முறையில் மக்களிடையே பிரசாரம் செய்வதை விட, எந்தெந்தப் பிரசாரங்களைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்து தங்கள் கொள்கைப்படி உள்ள உத்தரவாதங்களை எடுத்தெந்த முறையில்

1974 ஏப்ரல், 1]

[திரு. கு. காமாட்சி]

தரவேண்டுமோ அவற்றைத் தந்து ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் என்ற முறையில் ஜனநாயகத்தை வளர்க்கவேண்டும், காப்பாற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும், நம்முடைய அமைச்சர்கள் அல்லும்பகலும் பாடுபடுகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இன்றுள்ள அமைச்சர் பெருமக்களை, ஒவ்வொருவராகப் பார்க்கிறோம், யாரும் கோபம் இல்லாத முறையில்தான் தங்கள் தங்கள் அலுவல்களைக் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். நான் கூட முன்பு பயந்தேன். சிலபேர்கள் கூட என்னிடம் கேட்டார்கள்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோபக்காரராயிற்றே, அவர்கள் எப்படி சமாளிக்கிறார்கள் இவைகளையெல்லாம் என்றெல்லாம் என்னிடம் கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன். அவர்கள் அண்மையில் மேலவையில் சொன்ன உதாரணத்தைக் சுட்டிக்காட்டி அவர்கள் முன்புதான் கோபக்காரராக இருந்தாரே தவிர இப்போது அப்படி அல்ல. அவர்கள் அந்த தாங்கித்தாங்கி புண்பட்டுப்போய் இன்று அவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஒரு பெரிய சுமையோடு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். எது வந்தாலும் சரி அதைத் தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய சக்தியை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் இன்றைக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு எல்லா அமைச்சர்களும் யார் வந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வந்தாலும் சரி அல்லது ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் வந்தாலும் சரி எதைச் சொன்னாலும் அவற்றைக் கேட்டு உடனுக்குடன் ஆணைகள் பிறப்பிக்கிற திறமை படைத்த இந்த அமைச்சரவையை விட வேறு எந்த அமைச்சரவையும் இந்த நாட்டுக்கு இனி எடுபடாது, மக்கள் சீர்க் மாட்டார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த தேர்தல் சம்பந்தமாக நான் பல தடவை இந்த மன்றத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். இப்போதுள்ள தேர்தல் முறையில் நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் 43 சத விதிகம் வாக்குகள் பெற்று மத்திய அரசின் இந்திரா காந்தி அம்மையார் காங்கிரஸ் கட்சி மூன்றில் இரண்டு பங்கு எம்.பி.க்களை அங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். 43 சத விதிகம் வாக்குகளைப் பெற்று நாடாளுமன்றத்தில் 71 சத விதிகம் உறுப்பினர்களை அவர்கள் பெற்று ஆட்சி நடத்தி வருகிறார்கள் என்ற ஒரு நிலையை நாம் காண்கிறோம். மாநிலத் தேர்தல்களில்கூட பெறக்கூடிய வாக்குகளின் எண்ணிக்கைக்கும் சட்டமன்றத்தில் பெறக்கூடிய பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாத ஒரு நிலையைக் காண்கிறோம். நாடாளுமன்றத்திலும் அந்த நிலைதான்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வா. மை, அப்துல் ஜப்பார்]

இதுகுறித்து நாட்டிலுள்ள மிகப் பெரிய அறிவாளிகள் எல்லாம் என்ன கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால் திரு. ஈ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாட் அவர்கள் கூட ப்ரப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷனை வற்புறுத்தியுள்ளார்கள். அதேபோல் ஜனசங்கத் தலைவர் திரு. வாஜ்பாய் அவர்கள் கூட குறிப்பாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். லிஸ்ட் லிஸ்டம் என்ற முறையில் தேர்தல் முறையை அமைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இந்தியத் திருநாட்டின் மிகப் பெரிய வழக்கறிஞர், சட்ட மேதை என்று போற்றக்கூடிய திரு. பால்கிவாலா அவர்கள் கூட இந்தத் தேர்தல் முறை முற்றிலும் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும், ப்ரப்போர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் முறையில் இந்த நாட்டே தேர்தல் முறை இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போதுதான் சிறுபான்மை மக்கள், அல்லது மொழிவாரி சிறுபான்மை மக்களுக்கு நியாயமான ஒழுங்கான முறையில் பிரதிநிதித்துவம் ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியத் திருநாட்டின் அரசியல் சாஸனம் வரையறுக்கப்பட்ட நேரத்தில் கண்ணியம் மிக்க காய்தே மில்லத் அவர்கள் ப்ரப்போர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் முறையை மிகவும் வலியுறுத்தினார்கள்.

அப்போது மஸானி போன்ற அறிஞர்கள் கூட ப்ரப்போர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன் அரசியல் சாஸனத்தில் வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைக் கூட கொண்டு வந்தார்கள். அன்றிருந்த ப்ரூட் மெஜாரிட்டி காரணமாக காங்கிரஸ் கட்சியினர் அதை அன்று ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்கள் என்று மஸானி போன்ற பெர்யோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இன்றுள்ள தேர்தல் முறை மாற்றப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக மொழிவாரி சிறுபான்மையினருக்கும், மத அடிப்படையில் உள்ள சிறுபான்மை மக்களுக்கும் அவர்களுடைய உண்மையான பிரதிநிதிகளை சட்டமன்றங்களுக்கோ அல்லது நாடாளுமன்றத்திற்கோ அவர்களின் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப அனுப்ப முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதை சென்ற இருபத்தைந்தாண்டுகளில், ஐந்து தேர்தல்களில் நாம் கண்டு விட்டோம். ஆகவே, இந்தத் தேர்தல் முறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசுதான் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், மாநில அரசு அதற்குரிய சிபார்சை வற்புறுத்த வேண்டும். அதில் நம் மாநிலம் முதன்மையாக இருக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன்.

அடுத்து, அமைச்சர்கள் தொகுதிக்கு வருவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கு அந்தப் பாக்கியம் கிடையாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள்தேர்தல் நேரத்தில் இனியாவது என் தொகுதிக்கு வருவார்கள் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறேன். முன்பு அவர்கள் வருவார்கள் என்று காலையில் எட்டு மணியிலிருந்து இரவு 12 மணி வரையில் கூரைகளில் எல்லாம் மக்கள்

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். வந்துவிட்டார்கள், வந்துவிட்டார்கள் என்று நினைத்து வெய்யிலில் காத்துக் கிடந்தார்கள். பின்னர் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு உடல் நலம் குன்றிவிட்டதால் அவர்கள் வர மாட்டார்கள், திரும்பிவிட்டார்கள் என்று செய்தி வந்தது. இந்த மூன்றாண்டுகாலத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதியை எட்டிப் பார்க்கவே இல்லை.

என் தொகுதியின் நிலையை அறிந்தவர்களும் அல்ல. (குறுக்கீடு)

அதேபோல்தான் என் நண்பர் லத்தீப் அவர்களின் தொகுதியும் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆகவே, இனியாவது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதுமாதிரியுள்ள சற்று சாமானிய உறுப்பினர்களுடைய தொகுதிகளுக்கும் வருகை தந்து அங்குள்ள மக்களின் குறைகளை அறிந்து அதற்கான பரிகாரங்களைத் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சாமானிய உறுப்பினர்கள் என்றால் என்ன? வேறு பலமான உறுப்பினர்கள் என்றால் என்ன? இவர்களுக்கிடையில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கிறதா?

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களையும் எங்களையும் பார்த்தால் அதன் வித்தியாசம் தெரியும்.

திரு வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : அதற்குரிய ஒழுங்கான பதிலை லத்தீப் அவர்கள் தந்துவிட்டார்கள்.

அடுத்து, அமைச்சர்கள் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சம்பளம் குறித்து ஒரு வார்த்தை. அவர்களைத் திருப்தி செய்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். உண்மையில் இதில் பெரிய கௌரவம் அல்லது அந்தஸ்து என்று நினைக்க வேண்டிய தில்லை. குறைந்த சம்பளம் அமைச்சர்கள் பெற்றுக்கொள்வது சட்டபூர்வமாகத் தவறுனதாகும். அதை நான் எதிர்க்கிறேன்.

பெரிய பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு நியாயமான அளவிற்கு சம்பளம் இருக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய வழக்கறிஞருக்கு இன்று மாதம் ஒன்றுக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 20,000 வருமானம் வருகிறது. ஆனால், அமைச்சர்கள் முழு நேரமும், 24 மணி நேரமும் உழைத்து அவர்கள் பெறும் சம்பளம் மாதம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் அது உண்மையிலே ஜனநாயகத்தை கேலி செய்வதாகத்தான் கொள்ள முடியுமே தவிர, அவர்கள் தியாகம் செய்கிறார்கள் என்றால், வயிற்றில் அடித்துத் தான் தியாகத்தை வெளியில் காட்ட வேண்டும் என்றால் அது தேவையில்லாத தியாகம். ஆகவே, அமைச்சர்கள் நியாயமான வருமானத்தைப்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்.] [1974 ஏப்ரல் 1]

பெறுவதுதான் ஜனநாயகத்தை மதிப்பதாகும் என்று என் கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தேர்தலில் இன்னொரு அம்சம் என்னவென்றால், செலவுக் கணக்கை காட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ரூ. 12,000 தான் சுருராக கணக்குக் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இந்தியாவிலேயே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உண்மையிலேயே இந்தக் கணக்குகளைக் காட்டுகிற அளவுக்குத்தான் செலவு செய்கிறார்களா? இது ஜனநாயகத்தைக் கேலி செய்வது போல் இருக்கிறது. இப்படிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உடனே செய்கிற முதல் காரியம் ஹிபோகிரசி. கொடுக்கும் கணக்குக்கும் செலவு செய்கின்ற கணக்குக்கும் தொடர்பு உண்டா என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். இப்படி ஒரு சட்ட விரோத கணக்கைக் காட்ட வேண்டுமென்பதில்.....(குறுக்கீடு).

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : செலவு தேவைக்கதிகமாக இருந்தாலும் நாம் குறைத்துச் செலவிட வேண்டிய அவசியம் இப்போது இருக்கிறது என்பதைத் தான் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சார், ஒரு கிளாரிபிகேஷன். இது வரையில் எவ்வளவு செலவழிக்கலாம் என்பதற்கு விதி முறை இருக்கிறது. அதைக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறாரா, அல்லது குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்? நீங்கள் அந்த விதி முறைக்கு உட்பட்டு நடந்தீர்களா? உங்கள் கணக்கு ஒழுங்காக இருந்ததா என்பதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மிகுந்த கண்ணியத்தோடு பொன் னப்ப நாடார் அவர்கள் என்னை வலையில் சிக்க வைக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு முறை இதே மன்றத்தில் திரு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே தேர்தல் கணக்குகள் எதுவும் சரியான தல்ல என்பதை ஒப்புக்கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : ஆக. நாட்டின் வழக்கத்திற்கொப்ப நானும் கணக்குக் காட்டியுள்ளேன் என்று அதைப் பற்றி நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் தொகை ரூ. 12,000 என்பது மிகக் குறைவு. அதைக் குறைந்தபட்சம் ரூ. 50,000 என்று மாற்றலாம். அல்லது கணக்குக் காட்ட வேண்டுமென்ற இந்த பார்மாலிடி தேவையில்லை என்று சொல்லலாம்.

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

ஒவ்வொரு கட்சியினரும் பல கோடி ரூபாய்களை மறைமுகமாக வாங்கி தேர்தல் செலவு செய்கின்றனர். பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் இப்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றனர். அந்தப் பணத்திற்கு அவர்கள் கணக்குக் காட்ட வேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால் எங்களைப் போன்ற சிறிய கட்சிகளுக்கு பெரிய இன்டஸ்ட்ரியிடமிருந்து தேர்தல் நடத்த பணம் கிடைப்பது இல்லை. ஆனால் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், ஆளும் பெரும்பான்மையான கட்சிக்கு மிகப் பெரிய கம்பெனிகள் மறைமுகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் உறுப்பினர்களுக்குத் தேர்தல் நிதியாக வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, கணக்குக் காட்டுகிற இந்த பார்மாலிட்டி தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த முனிசிபல் தேர்தல் உடனடியாக வைக்க வேண்டுமென்று அவசியம் இல்லை. அது ஒழுங்கான முறையில் வாங்கி பிரிக்கப்பட்டு, பிறகு ஒரு ஆறு மாதம், ஒரு வருடம் கழித்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஆலோசனையையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாச்சுரல் கலாமிடிஸ் என்பதில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நானும், லத்தீப் அவர்களும் குடியாத்தத்திற்கும், விழுப்புரத்திற்கும் சென்று வந்தோம். இரண்டு பகுதிகளையும் சுற்றிப் பார்த்து வந்தோம். உண்மையிலேயே மிகச் சோகம் தரும் காட்சி. நாங்கள் எங்களுடைய வாழ்நாளிலேயே—குறிப்பாக இங்கேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யாருடைய தனிப்பட்ட வாழ்நாளிலேயே—அப்படிப்பட்ட கோரமான தீ விபத்தைப் பார்த்து இருக்க முடியாது.

குடியாத்தத்தில் அப்படிப்பட்ட தீ விபத்து ஏற்பட்டு இருக்கிறது. பல கோடி ரூபாய்க்கான பொருள்கள் நஷ்டமாகியிருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 300-க்கும் அதிகமாக உள்ள குடும்பங்கள் நடுத்தெருவில் நிற்கிறார்கள். திடீரென்று மழை ஏற்பட்டால் அவர்கள் ஓடி ஒதுங்குகூட இடமில்லாமல் அந்தக் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்ற ஏனைய அமைச்சர்களும் சேர்ந்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் நேற்று வரை சீரான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தவர்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பெருந்த அளவில் இந்த அரசாங்கம் உதவியைச் செய்யவேண்டும். ஒரு நிரந்தரமான வகையில் இதற்கு வழிவகை தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்காக என் ஆலோசனை ஒன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பட்டா இல்லாதவர்களும் இங்கே வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஸ்டேட் பாங்க் கடன் வழங்க மறுக்கிறது. சில புறம்போக்கு நிலங்களிலும் இந்த ஏழை எளிய மக்கள் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மறுபடியும் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு கடன் இல்லையென்றால் அவர்கள் நடுத்தெருவில் நிற்க வேண்டிய பரிதாபகரமான நிலைமை வந்து விடும். ஆகவே, இந்த வங்கிகள் வழங்கும் கடன் தொகை முழுமைக்கும் அரசே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு மொத்தமாகக் கடனைப் பெற்று அந்த வீடு இழந்த எல்லோருக்குப்பேங்கு கொடுத்து அவர்கள் புனர்வாழ்வு அடைய உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1974 ஏப்ரல் 1]

அரசாங்கம் இதற்காக ஒரு செஸ் வரி போட்டு மக்களிடமிருந்து வரி வசூலித்து அந்தப் பணத்தை இப்படி இழப்பு ஏற்பட்டுள்ள மக்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்தால் கூட நான் அதை வரவேற்பேன். இதை ஒரு மனிதாபிமானமிக்கச் செயலாகக் கருதிக்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாதிரி நெருப்பாலோ, அல்லது வெள்ளத்தாலோ திடீரென்று பாதிக்கப்பட்டு நேற்றுவரை நிம்மதியான வாழ்க்கை வாழ்ந்துகொண்டிருந்து இன்று காலையில் பிச்சைக்காரர்களாய், கையேந்துபவர்களாய், அடுத்த வேளை சோற்றுக்கு காத்து இருக்கும் நிலையில் அவர்கள் இருக்க வேண்டுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதற்கு என்ன செய்தாலும் தரும். இது மனிதாபிமானச் செயல். இது குறித்து அரசு தகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் என்று சொல்வார்கள். இந்த குடியாத்தம் தீ விபத்தை வைத்துக்கொண்டு சிலர் அப்படிச் செய்ய முயலுகிறார்கள். இந்த தீ விபத்து சம்பந்தமாக ஒரு ஜாதி மக்கள் மீது அபாண்டமாக பழி சுமத்தி இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டோம். இதை எந்த நோக்கத்தோடு செய்தார்களோ அது தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களிடத்தில் நடக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்று தமிழகத்து மக்களிடம் மதத்தின் அடிப்படையில் வேறுபாடு கிடையாது. இந்த மாதிரி பயங்கரமான காரியங்களைச் சில அரசியல் சூதாடிகள், அரசியல் லாபம் கருதி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களைக் கண்டுபிடித்து, முனைப்புடன் இருந்து வேலை செய்து, அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் உயர்ந்தபட்ச தண்டனையை இந்த மிருகத்தனமாக உள்ள காரியங்களில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசுக்கு சிபார்சு செய்கிறேன்.

விழுப்புரத்திலும் இது மாதிரி 18 வீடுகள் அழிந்து விட்டன. ரூ. 500 மானியமாக கொடுத்து உதவவேண்டும். அதற்காக ஸ்பெஷலாக நிதி திரட்டி தந்து உதவவேண்டும். அங்கேயுள்ள மக்கள் ஏழை மக்கள். அன்றைக்கு அன்றைக்கு சம்பாதித்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள். பட்டா இல்லாத நிலத்தில் குடிசை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கும் அரசாங்கம் இரக்கம் காட்டவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கன்னியாகுமரியையும், நாகர்கோவிலையும் கேரளத்தோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று பிரச்சனை வந்தது. நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். தேவிசுளம், பீர்மேடு போன்ற பகுதிகள் தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் பகுதிகள். பல்வேறு காரணங்களால் அவை கேரளத்தோடு இணைந்து இருக்கின்றது. அதையும் தமிழ்நாட்டோடு இணைத்து அங்கேயுள்ள தமிழர்களும், தமிழ் நாட்டில் வாழ்வதற்கு வகை செய்யவேண்டும், அதற்கு இந்த அரசு சாத்வீகமான முறையில் ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

அதே போன்று, புதுநகரம், சேலக்கரை, புதுக்கோடு, கொடுவாயூர், ஆலத்தூர், தத்தமங்கலம், கொளிஞ்சாம்பாரை போன்ற பகுதிகள் பாலக் காட்டின் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளும் தமிழர் வாழும் பகுதிகள்தான். தமிழ் பேசும் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக, கேரள அரசாங்கத்தோடு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்து அதை நம் தமிழ்நாட்டோடு சேர்த்துக்கொள்ள வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் ஒரே மொழிபேசுகின்ற எல்லோரும் ஒரே நாட்டில் வாழவேண்டுமென்று எல்லா இடங்களில் உள்ளவர்களும் விரும்புகிறார்கள். இதை அவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கேரளத்துக்காரர்கள் இங்கே இருந்தால் அவர்கள் நாட்டோடு சேர்த்துக்கொள்ளப்பார்க்கிறார்கள். கன்னடத்துக்காரர்கள் மகாராஷ்டிரம் பேசும் மாநிலத்தில் இருந்தால், அதை கன்னட நாட்டோடு இணைத்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழ் மொழி பேசுகின்றவர்களும் தமிழ்நாட்டோடு சேரவேண்டுமென்று விரும்புவது இயற்கையே. ஆகவே, இதற்குச் சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுகிறேன்.

ஓய்வூதியத்தைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஓய்வூதியத்தைப் பரிசீலிக்க ஏ. ஜி. ஆபீசில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பது இல்லை. மூன்று ஆண்டுகள்கூட காலதாமதமாகி விடுகிறது. இதனால் பென்ஷன் கொடுப்பதில் ரொம்ப காலதாமதம் ஆகிறது. ஏ. ஜி. ஆபீஸ் மீது நம்முடைய அரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

இருந்தாலும் எந்த முறையில் அதைச் செய்யவேண்டுமோ அந்த முறையில் செய்து இந்தக் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாமதம் என்றால் ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் ஆகலாம் மூன்று ஆண்டுகள் ஆவது என்பது மிகவும் அதிகமான காலம். அவர்கள் அந்த பென்ஷன் தொகை பெற்றுத்தான் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும். வயதும் ஆகிவிட்டது. உழைத்துச் சம்பாதிக்கும் நிலையும் அவர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, அரசு இந்த விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இது வரையில் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. க. மு. இராசகோபால் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற மானியங்களை ஆதரித்து, அதன் மீது என்னுடைய இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று விழைகிறேன்.

இங்கே, குறிப்பாக, இயற்கைச் சேதத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இயற்கைச் சேதம் வெள்ளமோ அல்லது பெரும் தீ விபத்தோ ஏற்படுகிறபோது, குறிப்பாக வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட

[திரு. க. மு. இராசகோபால்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

பகுதிகளில் உதவி வழங்க இரு முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊர்களை வெள்ளம் தாக்கினால், அதற்குத் தடுப்புச் சுவர் கட்டுவதற்கு அரசு முழு மானியம் எடுத்துக்கொடுப்பது இல்லை. ஆனால் நிலங்களில் தாக்குகிற போது அரசே முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்று அந்தத் தொகையைத் தருகிறது. இப்படி இரண்டு முறை இருக்கிறது. காரணம், ஊராக இருப்பதாலே, அந்த ஊரின் பங்குத் தொகை என்று 4-ல் ஒரு பகுதி பங்கு ஊர் மக்கள் கட்டினால்தான் அந்தத் தடுப்புச் சுவர் கட்டுவதற்கு அரசு மானியம் கொடுக்கிறது.

(முற்பகல் 10-30)

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே பாலாறும் செய்யாறும் குறுக்கே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு ஆறுகளும் வாலாஜாபாத், ஆவலூர், ஓட்டிவாக்கம் ஆகிய பகுதிகள் பெரும் பகுதி தண்ணீரின் அரிக்கப்படுகிறது. செய்யாறு பெரு நகரத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட எனது தொகுதி வரை அரித்துத் தள்ளிக்கொண்டு போகிறது. காவாந்தண்டலம், இளையாவலூர், கொல்லம்பாக்கம் போன்ற பகுதிகள் 20, 30 ஆண்டுகளாக பெரும் சேதத்திற்குள்ளாகி அரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் தடுப்புச் சுவர் கட்ட வேண்டும் என்று பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கொண்டு போய் காண்பித்தேன். பின்னாலே அவரிடமிருந்து வருகிற தாக்கீது இது ஊருடையது என்று சொல்லப்படுகிறது, ஆகையினால் அதற்கு முதலீடு கிடையாது, பொது மக்களிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்தால்தான் இது கட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த ஜமீன் நஷ்ட ஈடு என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயத் தைப்பற்றி—

“உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும் செறுபகையும்

சேரா தியல்வது நாடு.”

என்று வள்ளுவன் கூறியிருக்கிறான். இந்த நாட்டில் விவசாய மக்களுக்கு இருக்கிற நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. தெரியுமோ தெரியவில்லையோ, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இந்த தென் பகுதியிலே கொஞ்சம் மழை பெய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். செங்கற்பட்டை ஓட்டிய வட ஆற்காடு பகுதிகளில் இரண்டு ஆண்டுகளாக மழையே கிடையாது.

மழை பெய்யாத காரணத்தினால் குடிக்க நீர் கிடையாது. விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுத்த கடன்களையெல்லாம் கொஞ்சம் தள்ளி வைத்து வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற நிலையை பார்க்கிறபொழுது விவசாயிகள் வாழ்வதே முடியாது. மற்றவர்களுக்கு இருக்கிற சலுகைகள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறதா என்றால், எந்த வகையிலும் இல்லை. மின்சாரப் பற்றாக்குறையினால் பெரும் பகுதி விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முன்கூட்டியே சொல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் பெரிதும் தவிக்கிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

விவசாயிகளின் கஷ்டமான நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 6 மாத காலத்திற்கு அவர்களுடைய தேவைகள் பூராவும் வைத்திருந்தால்தான் ஒரு விவசாயி அவனுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளின் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கிற எந்தக் கடனாக இருந்தாலும், அதை வருலிப்பதை ஒத்திவைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தியாகிகளின் நிலைமையைப் பார்க்கிற பொழுது எல்லா தியாகிகளும் எப்படி மதிக்கப்படுகிறார்களோ, அப்படி பென்ஷன்தாரர்களும், வயதான தாய்மார்களும் மதிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் தாலாகா அலுவலகங்களுக்கு மனுக் கொடுத்தால் நீண்ட நாள் பரிசீலனை ஆகாமல் இருக்கிறது. காரணம், மேல் மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் நல்ல நிலையில் இருந்தாலும், ஒரு சில கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் சரிவர கவனிக்காமல் இருப்பதால் காலதாமதம் அதிகக்கொண்டிருக்கிறது. உடனுக்குடன் அந்த மக்களுக்கு பணம் போய்ச் சேரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தி எதிர்ப்பில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு, உயிர் நீத்தவர்களுக்கு, இந்தி எதிர்ப்பில் எந்தெந்த வகையில் அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த அரசு அவர்களை தியாகிகள் பட்டியலில் சேர்த்து அவர்களுக்கு ஒரு சிறு தொகை மானியமாக வழங்குகிறார்கள். அதனால் வருங்கால சந்ததிகளுக்கு மொழியைக் காப்பாற்றிய பரம்பரை என்ற ஒரு நல்ல பெயர் வரும். இந்த நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் வேறு எதிலும் அதிலே ஈடுபட்ட நண்பர்களைப்போல அதிகமாக ஈடுபடவில்லை. இந்த நாட்டிலிருந்து மனிதனுக்கு முதன் முதலாக மொழி முக்கியம். அந்த மொழியை அழிக்கின்ற வேறு மொழியை எதிர்த்து, அந்த மொழியில் இருக்கிற பற்றின் காரணமாக, பேரறிஞர் அண்ணா இந்த நாட்டில் எழுப்பிய பெரிய புரட்சியின் காரணமாக, தன்னுடைய உயிரையே மதியாது தன்மீது பெட்ரோல் ஊற்றி கொளுத்திக் கொண்டு செத்தார்கள். இந்த மாதிரி வேறு எந்த நாட்டிலும் கிடையாது. பின்னாலே மற்ற இடங்களில் இந்த மாதிரி செத்தார்கள் என்ற செய்தி பத்திரிகையிலே வந்தது. அத்தகைய தியாக உள்ளம் படைத்தவர்களுக்கெல்லாம், இந்தி எதிர்ப்பில் ஈடுபட்டவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த அரசு அதிக மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அமைச்சரவையைப்பற்றி சொன்னார்கள். குறிப்பாக ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எவ்வளவோ அமைச்சர்கள், முதல் அமைச்சர்கள் இங்கே ஆண்டுவிட்டுச் சென்று விட்டார்கள். அத்தனை பேர்களும் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் மெஜா ரிட்டி இனத்தவரைச் சேர்ந்தவர்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும்....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இங்கே ஜாதியைப் பற்றி பேசுவதை அனுமதிப்பது சரியா என்பதை கனம் சபாநாயகர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. க. மு. இராசகோபால் : என்னவோ அம்மையார் எதுவுமே இல்லாது போல் சொல்கிறார். நான் இன்றைக்கு ஜாதியைக் குறித்துப் பேசுவதாக எண்ணுகிறார். சரி, ஜாதியே இல்லாமல் அழிந்துவிட்டதா? இன்றைக்கு நாட்டில் ஒரு ஜாதியுமே இல்லையா? அப்படி என்று சொன்னால். இங்கே மானியம் வந்திருக்கிறதே? அரிஜன நல மானியக் கோரிக்கை வந்ததே, அதை அம்மையார் அவர்கள் எதிர்த்திருக்கலாமே? சரி போகட்டும் (சிரிப்பு).

இருந்தாலும், முதல் அமைச்சர் அவர்களை இங்கே எவ்வளவு தரக் குறைவாகப் பேசுகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், இப்பொழுது இருக்கிற முதல் அமைச்சர் அவர்களும் தாழ்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் அல்ல, மைனாரிட்டி இனத்தினரைச் சார்ந்தவர்கள். அவரைப் பார்த்து இப்படிப் பேசுவதற்கு அவ்வளவு நாக்குத் துணிச்சலும், அப்படிப்பட்ட எண்ணமும் இந்த நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இது ஜனநாயக நாடு என்றெல்லாம் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஜாதியே இல்லை என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே ஜாதியைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் என்னை ஜாதியைப்பற்றி பேசலாமா என்று கேட்கிறார்கள். இந்த அமைச்சரவை மிகவும் பொறுமையோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. எங்கேயோ ஏதோ நடந்தாலும் கூட, உடனே என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மற்றவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கிறார்கள்.

இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் இந்த அளவுக்குச் செய்தார்களா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். யாராகிலும் இப்படிச் செய்தார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். மாணவர்கள் முன்னால் இருந்த முதல்வரை ஒரு நேரத்தில் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்ன பொழுது, அப்பொழுது இருந்த முதல் அமைச்சர் பார்க்கலாம் வாருங்கள் என்று கூட அழைத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கிற முதல் அமைச்சர் அவர்களை அணுகி பார்ப்பதாகச் சொல்லி அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை தீர்த்துவைக்க பரிசாரத்தைத் தேடிக்கொடுக்கிறார். அந்த அளவுக்கு எவ்வளவு பக்குவத்தோடு இந்த அமைச்சர் அவை நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தேர்தலைப் பொறுத்துப் பார்த்தால், தேர்தலுக்காக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் ரூ. 18,45,300 தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் என்று சொன்னால் இப்பொழுது இருக்கிற நிலையிலே, வேறு ஒரு முறையைப்பற்றி குறிப்பாக ஒரு கட்சியின் தலைவர் மேடையிலே பேசுகிறார். ஒருவர் வெற்றி பெற்று சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்துவிட்டால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மீண்டும் போய் மக்களைச் சந்தித்து நம்பிக்கை வாக்கு பெற்றால் தான் அவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக நீடிக்கலாம் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு வேறு ஒரு சட்டத்தைக் கூறி இந்த ஜனநாயக நாட்டில் ஒரு கட்சித் தலைவர் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்.

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

அப்படி இருக்கும்பொழுது தேர்தலுக்கு இந்தப் பணம் போதுமா? இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை தேர்தலை சந்திக்கிறோம் என்று சொல்வார்களேயானால், அதற்கு எவ்வளவு பணம் தேவை, அந்தப் பணத்திற்கு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் அரசாங்கம் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற முறையில் தேர்தல் காலத்தில் மக்களிடம் போய் தேர்தலுக்கு நிற்கின்ற வேட்பாளர்கள் எப்படி எப்படியெல்லாம் சொல்லி மக்களுடைய வேட்பை வாங்கவேண்டும் என்ற ஒரு முறை கூட இல்லாமல், தங்களுடைய இஷ்டப்படி மக்களிடம் பேசுவது என்ற ஒரு முறை இந்த நாட்டில் இருக்கிறது.

தேர்தல் காலத்தில் மேடையிலே பேசுகிறார்கள். தங்களுடைய கருத்தை புத்தர் கருத்தின் அடிப்படையில் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அவர்களுடைய பகுதி மக்களிடம் போய் மக்களுடைய நம்பிக்கை வாக்குகளை பெற்றார்களா? இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அவர்கள் மக்களிடம் போய் நம்பிக்கை வாக்குகளை பெற்றிருக்கிறார்களா? (மணி அடிக்கப்பட்டது.) சபாநாயகர் அவர்களே, தயவு செய்து மணி அடிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கிற 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எப்படி வந்திருக்கிறார்களோ அப்படித்தான் என்னுடைய தொகுதி மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று நான் வந்திருக்கிறேன். உங்களுடைய நிலைமை எப்படியோ தெரியாது. ஆனால், என்னை ஏ.டி. எம். கே. தோழர்கள் உடனே ராஜினாமா செய்யவேண்டும் என்று 29 பேர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு என்னிடம் கொண்டுவந்து என் கையிலே கொடுக்கிறார்கள். 29 பேர்கள் இப்படி கொடுத்துவிட்டால் நான் ராஜினாமா செய்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போய்விடவேண்டுமா?

அடுத்து தேர்தல் விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த தேர்தல் விதி முறைகளை வகுத்துக்கொடுத்தது யார்? இது என்னநியாயம்? வாய்க்கு வந்தபடி இந்த நாட்டிலே பேசுவது ஜனநாயகம், ஜனநாயகம் என்று சொல்வது என்ன ஜனநாயகம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உள்ளபடியே இந்த நாட்டிலே எதைப்பேசவேண்டுமென்ற அளவு கடந்து பேசுவதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற ஜனநாயகமா? மக்களுடைய ஓட்டுக்களை வாங்குவதற்காக வாயில் வந்தபடி பேசுவதை வழக்கமாகக் கொள்வது, மக்களை ஏமாற்றித் திரிவது ஜனநாயகம் அல்ல. அப்படிப் பேசிக்கொண்டிருப்பது ஜனநாயக விரோதம் என்பதை உணரச் செய்ய வேண்டும்.

நடைபெற வேண்டிய தேர்தல்களை எல்லாம் உடனடியாக நடத்த வேண்டும்; உடனடியாக நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்பவர்கள் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை என்ன என்பதையும் புரிந்துகொண்டு சொல்லவேண்டும். குடிப்பதற்கு பல இடங்களிலே தண்ணீர் கூட இல்லாமல் இருக்கின்ற ஒரு கடுமையான சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் தேர்தல்களை நடத்துவது சரியல்ல. கொஞ்ச நாட்களுக்கு ஒத்திப்போட்டால் நல்லது. மக்களுக்கு நல்ல சேடும் ஏற்பட்டால் தான் அவர்கள் அரசின் நடவடிக்கைகளை கூர்ந்து கவனிப்பார்கள். ஆகவே, கொஞ்சம் தள்ளிப்போட வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1974 ஏப்ரல் 1]

நான் முக்கியமாகத் தெரிவிப்பது என்னவென்றால், இந்த தேர்தல் செலவுகளுக்கு கொஞ்சம் பணத்தை கூடுதலாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. நா. வெ. குருசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மானியங்களின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

தேர்தல் காலங்களில் வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கும்போது சில ஒழுங்கினங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெறும் போது ஒரு வாக்காளருக்கு வாக்களிக்கின்ற உரிமை இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அந்த வாக்காளருக்கு சட்டமன்றத் தேர்தல் நடக்கும் போது ஓட்டுப்போட முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. வாக்காளர் பட்டியலில் அவருடைய பெயர் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இது எப்படி நடைபெறுகிறது என்று தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட குறைகளைப் போக்கி, நல்லமுறையில் வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.

சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய பெயர்கள் கூட சில நேரங்களில் விடுபட்டுப் போகிறது. வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்காமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். அதேமாதிரி ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் பெயர்களும் கூட வாக்காளர் பட்டியலில் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. இனிமேல் வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கும்போது, இவைகளை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு சிறந்த முறையில் பெயர்கள் விடுபடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் நேரங்களில் மலைப் பிரதேசங்களில் ஓட்டுச் சாவடிகளை அமைக்கும்போது அதிகத் தூரம் இடைவெளி விடுகிறார்கள். அதனால் வாக்காளர்களுக்கு ஓட்டுப்போடச் செல்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க, அரை மைலுக்கு ஒரு வாக்குச் சாவடி வீதம் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உப தேர்தல்கள் நடக்கும்போது பொதுவாக பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீசர்கள் மூலமாக ஆளும் கட்சியை ஆதரிக்கிற முறையில் சில இடங்களில் விளம்பரங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அதற்கு அரசாங்கத்தின் பணத்தைச் செலவிடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் பணத்தை வைத்து, ஆளும் கட்சிக்கு விளம்பரம் செய்வது முறையற்ற செயல் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், அதிகாரபூர்வமான நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும்போது சில இடங்களில் அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்ளும்போது சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்றத் தொகுதி உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. அதனால் சம்பந்தப்

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. நா. வெ. குருசாமி]

பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் அந்த நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள முடியாமல் போய்விடுகிறது. அமைச்சர்கள் எந்த நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றாலும்—அதாவது அதிகார பூர்வமான எந்த நிகழ்ச்சிக்கு செல்வதாக இருந்தாலும் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் அங்கே இருக்கின்ற உண்மையான நிலைமைகளை அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவிக்க முடியும்.

அங்கே இருக்கின்ற சில சூழ்நிலைகளை வைத்து, நிகழ்ச்சி நடத்துவது பொருத்தமல்ல என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தால் கூடுமானவரையில் அமைச்சர்கள் அந்த அதிகாரபூர்வமான நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது. ஏனென்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியாமல் சில சம்பவங்கள் அங்கே சில வேளைகளில் நடைபெற்றுவிடுகின்றன; அதுபற்றி பல புகார்கள் வருகின்றன. ஆகவே, சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விரும்பாத அதிகார பூர்வமான நிகழ்ச்சிகளில் அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதில் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. உடனடியாக பதில் அனுப்பப்படுவதில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஏதாவது ஒரு பிரச்சனைக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பினால் அதற்கு உடனடியாக பதில் அனுப்ப வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில இடங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் நடத்தப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, நான் இந்த மார்ச் மாதம் 16 ஆம் தேதி எழிலகம் கட்டிடத்தில் இருக்கின்ற ஒரு ஆபீசுக்குப் போயிருந்தேன். நான் காலை 11-45 மணிக்கு சென்றிருந்தேன். 12-45 மணி வரையில் பேட்டி கிடைக்கவில்லை. கடைசியாக இந்தமாதிரி ஏன் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலாக எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு பேட்டி கொடுக்க மறுக்கிறீர்கள்; பேட்டி கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று கேட்டேன். அதற்கு அந்த அதிகாரி, “நான் இப்படித்தான் செய்வேன், யாரிடம் வேண்டுமானாலும் போய் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னார். இது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கும், தலைமைச் செயலாளர் அவர்களுக்கும் விண்ணப்பம் அனுப்பியிருக்கிறேன். அந்த அதிகாரி மீது புகார் கொடுத்தும், இதுவரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை.

தீ விபத்துக்கள் ஏற்படும்போது ஒரு வீட்டுக்கு 80 ரூபாய் என்று இப்போது கொடுக்கிறார்கள். அது தற்சமயம் உள்ள விலைவாசிக்குக் காணாமல் போகிறது. ஆகவே, குறைந்தது 200 ரூபாயாவது தீ விபத்தில் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு வீட்டுக்குக் கொடுக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. வெ. குருசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

இப்போது அடிக்கடி தீ விபத்து ஏற்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியில் சில்வார்பட்டி, மற்றும் பெரியகுளம் தொகுதியில் தேவதானப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் தீ விபத்து அதிக அளவில் நடைபெற்றிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் அவர்களுக்கு அந்த வீடுகளை மீண்டும் கட்டுவதற்கு அதிகக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்து கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை. அதற்குத் தகுந்த ரிக்கார்டுகள் கிடைக்காததுதான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். 20, 30 வருடங்களுக்கு முன்னால் சிறைச்சாலைகளில் இருந்தால் இப்போது அந்த ரிக்கார்டுகள் அழிக்கப்பட்டிருக்கும். அதனால் பலருக்குத் தகுந்த ரிக்கார்டுகள் கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

ஆகவே, தற்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கக்கூடியவர்களின் கையெழுத்து இருந்தாலும் போதும் என்ற முறையில் சொல்லி, அவர்களுக்கு உதவித் தொகையை கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற 20 ரூபாய் உதவித் தொகை, இந்த விலைவாசியில் அவர்களுக்குப் போதாது. ஆகவே, இந்த 20 ரூபாயை 50 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் திறமையான ஆட்சி நடைபெறுகின்ற மாநிலம் நம்முடைய மாநிலம். இந்த மாநிலத்திலேதான் தேர்தல்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே நடைபெறுகின்றன என்று பல மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் பாராட்டுகின்ற அளவுக்குச் சிறப்பான முறையிலே இங்கே தேர்தல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதை தமிழ்நாட்டு மக்கள் உணர்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள்.

1967-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் நடைபெறுகின்ற பொதுத் தேர்தல்கள் ஆனாலும், இடைத் தேர்தல்கள் ஆனாலும் அவை எவ்வளவு சிறப்பான முறையில் நடைபெறுகின்றன என்பதை நாமும், நாட்டு மக்களும் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, 1967-க்கு முன்னால் நடைபெற்ற தேர்தல்களிலே—அந்த நேரத்திலே எதிர்க் கட்சித் தொண்டர்கள் எல்லாம் ஜெயிலிலே இருப்பார்கள். தொண்டர்கள் ஜெயிலிலே இருக்க, தேர்தல்கள் நடைபெற்றதை நாம் பார்த்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த நிலைமைகள் மாற்றப்பட்டு,

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

தேர்தலினுடைய தத்துவம் என்ன என்பதை மக்களுக்கு விளக்கும் வகையிலே நேர்மையாக, நியாயமாக நம்முடைய தமிழக அரசு தேர்தல் களை நடத்துகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், இன்றைக்குத் தேர்தல் நடக்கும்போது பல வினோதங்கள் நடைபெறுகின்றன. 1962-லே அண்ணா அவர்கள் தேர்தலிலே தோற்றுப் போனார்கள். இந்த நாட்டினுடைய இதயத் தெய்வமாக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தோற்றுப்போன செய்தி அறிந்து மிகுந்த வேதனையில் நாமெல்லாம் இருந்தோம். அப்படி 1962 தேர்தலிலே தோற்றதைப் பற்றி அண்ணா குறிப்பிடும்போது, நான் யாரிடமும் தோற்றுப் போகவில்லை ; வெங்கடேச பெருமானிடம்தான் தோற்றுவிட்டேன் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் அப்படிப்பட்ட சில வெங்கடேசப் பெருமான்கள் தான் தேர்தலிலே முன் நிற்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தொடர்ந்து இந்த நிலை நீடிப்பதை நம்முடைய அரசாங்கம் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே அறியாத மக்கள், தெரியாத மக்கள் இன்னும் புரியாத மக்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். தேர்தல் என்றால் என்ன என்ற உண்மையை நாம் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். தேர்தல் முறைகளை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ தேர்தலைகளைச் சந்தித்து, தமிழ்நாட்டு வாக்காளர்கள்தான் இன்றைக்கு அகில இந்தியா விலே சிறப்புக்குரிய வாக்காளர்கள் என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கும் போது, இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும்போது, வெங்கடேசப் பெரு மான்கள் வரும்போது சங்கடமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க நம்முடைய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய அமைச்சர்கள்—முதலமைச்சர் உள்பட அத்தனை பேர்களும் சாதாரணமான முறையில் நடந்துகொள்வதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக இன்றைய தினம் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அம்பாசிபுரம் காரில் போகிறபோது யார் வருகிறார் என்பதை ஜனங்களால் தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. அவர் அடக்கத்தின் காரண மாக—பெருந்தன்மை காரணமாக அம்பாசிபுரம் காரில் வரலாம். ஆனால் இது மக்களிடத்தில் சில சங்கடங்களை ஏற்படுத்துகிற காரணத்தால் அவர் அந்தப் பதவிக்கு ஏற்ற—அந்த அந்தஸ்துக்கு ஏற்ற முறையிலான காரை— மற்ற வசதிகளைப் பயன்படுத்துவதில் எந்தவிதமான தவறுதல்களும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர்கள் வாங்குகிற சம்பளம் போதாது. வெளி மாநிலங் களில் அமைச்சர்கள் வாங்குகிற சம்பளம், படியோடு நம் மாநில அமைச்சர் கள் வாங்குகிற சம்பளம், படியை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். இது மிக மிகக் குறைவு. ஆகவே, மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளதுபோல இங்குள்ள அமைச்சர்களது சம்பளம், படியை உயர்த்த வேண்டும். அது போல இங்குள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன்

[1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதைப் பற்றி இன்னொரு நாள் பேசிக்கொள்ளுங்கள்.

திரு வை. பாலசுந்தரம் : அன்றைக்கு பேச வாய்ப்பு இருக்கிறதோ இல்லையோ என்ற காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கே சொல்லிவிடுகிறேன்—இவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளம் போதாது.

அமைச்சர்களுக்கு பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்றாலும் எங்களைப் போன்றவர்கள் அமைக்கிற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள வருகிற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக இன்றைய தினம் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் ஊராட்சித் தலைவருக்கு 1958-ல் இருந்த பயண விகித அடிப்படையில் 100 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. உத்தரப் பிரதேசம்; மத்தியப் பிரதேசம், போன்ற இடங்களில் எல்லாம் 300 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவருக்கு—இன்றையதினம் அவர்தான் கிராமப் பகுதியில் முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகிறார்—300 ரூபாய் அளவுக்காவது மாதம் பயணப் படி தரவேண்டும். அதுபோல பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கடன் வகைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது—சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சில கடன்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்—பலர் அதைச் சொல்லாமல் இருக்கலாம்—திருமணம் ஆகாதவர்கள்—திருமணம் செய்துகொள்கிற நிலை வருகிறபோது—சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு திருமணக் கடன் வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இடையில் செத்துவிடுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அப்படிப்பட்ட நிலைமை வருகிறபோது—பதவிக் காலம் முடிய சம்பளம்—அவர்களது குடும்பத்தார்களுக்குக்—கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு கொடுப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களது நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டோம் என்றாலும்—இன்றையதினம் அவர்களால்தான் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. விசாரித்துப் பார்த்தால் தெரியும். ஒரு நிலச் சுவான்தார் தன் நாயின் பேரில் பட்டா எழுதி வைத்திருக்கிறார்—வீட்டில் உள்ள முருகன் படத்தின் பேரில் பட்டா எழுதி வைத்திருக்கிறார். ஆகவே, நிச்சயமாக இந்த ஜமீன்தார்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற நட்ட ஈட்டை நிறுத்தினால்தான் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இயற்கை சிற்றங்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை—குறிப்பாக இன்றைய தினம் எனது தொகுதி அச்சரப்பாக்கம்—மதுராந்தகம் வட்டம், செங்கல்பட்டு பகுதி ஆகியவை எல்லாம் சிற்றங்களால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது வறட்சிப் பிரதேசமாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளில் நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே முதலமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கின்ற 8 மானியங்கள் மீது கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கான நேரம் கிடைக்காது என்று கருதி—முதலில் இருக்கிற தேர்தல்கள்—அடுத்தாற்போல இருக்கிற மாநில ஆட்சித் தலைவர்கள்—அமைச்சர்கள் என்கிற கோரிக்கைகளின் மீதும், எனது வெட்டுத் தீர்மானங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிற விஷயங்களைப் பற்றியும் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே அமைச்சர்களாக வருகிறவர்களும் ஒரு தொகுதியில் இருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். தேர்தல்கள் என்பதில் பிரதான கவனம் செலுத்துவோமானால்—அமைச்சர்கள் சரியாக நடந்து கொள்வது அடித்தளத்தில் இருந்து சரியாக அமைந்தால்தான் முடியும்.

இன்றைய தினம் தேர்தல் என்பது பெரும் பணச் செலவை ஏற்படுத்துகிற ஒரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்திருக்கிறது. ஏழையாக இருக்கிறவர்கள்—எத்தனை தான் அந்தத் தொகுதி மக்களிடத்திலே செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தாலும் தேர்தலில் நிற்க முடியாத சூழ்நிலை உருவாகிற ஆபத்து இந்த ஜனநாயகப் போக்கில் இருந்து வருகிறது. இதை மாற்ற ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.

(திரு. கே. ஏ. வகாப் அவர்கள் தலைமை)

பணம் படைத்தவர்கள் தான் தேர்தலில் நிற்கலாம் என்கிற நிலைமை உருவாவது தவறு என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வாக்காளர்களைக் கூட்டி வருவது, விளம்பரம் செய்வது போன்றவற்றுக்கே அதிகமாகச் செலவாகின்றன.

ஆகவே வாக்காளர்கள் கட்டாயமாக வோட்டுபோடவேண்டுமென்ற விதியை தேர்தல் சட்டத்திலேயே ஏற்படுத்தலாம் என்று கருதுகிறேன். இது ஜனநாயக தத்துவத்திற்கு விரோதமானதும் அல்ல.

அடுத்து, தேர்தலில் அதிகமான மக்களின் ஆதரவு வாக்குகள் பெறுகிறவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறபோது அதிக வோட்டுகள் வாங்குகிறவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதிக எண்ணிக்கையை இது பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. இதைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். இது இரண்டு பற்றியும்—இன்னும் பல இருக்கின்றன என்றாலும் உடனடியாக—நாம் சிந்தித்து அவசரமாக, அவசியமாக செயல்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-00)

ஆகவே மத்திய அரசும், மாநில அரசும், எலக்ஷன் கமிஷனும் சேர்ந்து இதற்கு ஒரு மாற்று வழியைக் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். அடுத்து, இந்த மான்யத்தை

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

எடுத்துக்கொள்கிறபோது அமைச்சர்களெல்லாம் இன்றைய தினம் பல் வேறு குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாகி, லஞ்சம், ஊழல் என்று ஊரெல்லாம் பேசப்பட்டு அவர்களுக்கிருந்த மதிப்புக் குறைந்திருக்கிறது என்பதிலே சந்தேகமில்லை. அதே நேரத்தில் இந்த அமைச்சர்கள் ஜாதி, மதம் போன்றவைகளை எதிர்த்து வாதாடுகிற பகுத்தறிவு வாதிகளின் வழியிலே வந்தவர்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

ஆனால் அந்த முறை இன்று மாறி வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. பகுத்தறிவுவாதிகள் ஒரு காரியம் செய்கிறார்கள் என்றால் அந்தக் காரியத்திற்குரிய அடிப்படை காரணங்களை ஆராய்ந்து செயல்படுவதுதான் நல்ல முறையாகும். ஆனால் இன்றைய தினம் அம்மாதிரி காரியங்களுக்குரிய காரணங்களை ஆராயாமல் அந்தக் காரியம் எந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்காக செய்யப்படுகிறது என்பதை மட்டுமே கருத்திற்கொண்டு காரியங்கள் ஆற்றப்படுகின்றன.

இன்றைய தினம் நாம் பார்க்கிறபோது இந்த சட்ட மன்றத்தில் கூட ஜாதியும், மதமும் மிகத் தீவிரமாக வேலை செய்வதைப் போன்றதொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இது ஜனநாயகத்திற்கு உதவியாக இருக்க முடியுமா என்று ஆராய்கிற போது நிச்சயமாக அது இருக்க முடியாது என்பது தான் அறிஞர்களுடைய முடிவாகும். இந்தச் சூழ்நிலை எப்படி உருவானது என்று பார்க்கிறபோது ஆளுகிறவர்கள் லஞ்சத்திற்கும், ஊழலுக்கும் உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அப்படி உடந்தையாக இருந்தவர்கள் இன்று அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு ஆசைப்படுகிறவர்கள் இன்று பலவீனமாக, சக்தியற்றவர்களாக இருப்பதையும் நான் இங்கே பார்க்கிறேன். எனவே, இந்தத் தீமைகளை எப்படி களைவது என்று பார்க்கிற போது இன்றையதினம் சுற்றறிக்கைகள் கூட விடப்படுகின்றன. எந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினரும் எந்த அதிகாரியிடத்திலும் அதிகாரம் செலுத்தக் கூடாது என்று சுற்றறிக்கை விடப்படுகிறது. ஆனால் நடைமுறையிலே பார்த்தால் அதன்படி காரியங்கள் நடைபெறவில்லை.

பல அதிகாரிகளிடத்தில் நான் பேசுகிறபோதுகூட அவர்கள் மனம் திறந்து சொல்கிறார்கள். நாங்கள் சுதந்திரமாக காரியங்கள் ஆற்றமுடியவில்லை என்று அவர்கள் குறைப்படுகிறார்கள். ஆகவே சட்டத்திற்குட்பட்டு, சுதந்திரமாக காரியத்தை ஆற்றுகிற ஒரு சுதந்திரத் தன்மை அமைச்சர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்று அப்படியில்லை.

எல்லா விவகாரங்களிலும் எல்லா அமைச்சர்களும் தலையிடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் அதிகாரிகளுடைய அறிவெல்லாம் மழுங்கிப் போய் அவர்கள் ஆற்றல் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 11

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அதே மாதிரி ஒருவர் ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார், அல்லது ஒரு விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார் என்றால் கொடுப்பவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி மற்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி அந்தக் கடிதங்களுக்கும் விண்ணப்பங்களுக்கும் பதில் கூட எழுதாத பல இலாக்காக்கள் இங்கே இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருவன் ஒரு குறையைச் சொல்கிறான் அல்லது கோரிக்கையை வைக்கிறான் என்றால் அதை யாரிடம் சொல்வது? அரசாங்கத்திடம் தானே சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் கூறும் போது அவனுக்கு உன்னுடைய இந்தக் குறை மீது இந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று கூட சொல்லக் கூடாதா? அது தானே ஜனநாயகமாகும். ஆனால் மனு நீதித் திட்டம் என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே தரப்படுகிற விண்ணப்பங்கள் கூட ஒரு சம்பிரதாயத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர உண்மையிலேயே அவை பரிசீலிக்கப்பட்டு காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்ற நிலையிலில்லை. ஆகவே இந்தத் தன்மைகளையெல்லாம் மனதிலே கொள்ள வேண்டும்.

இந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, சட்டசபை இருக்கத்தான் போகிறது, அங்கத்தினர்களும் இருக்கத்தான் போகிறார்கள். ஆகவே ஜனநாயக ரீதியில் காரியங்கள் நடைபெறுகிற அளவுக்குப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இந்தத் தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதும் அதை நீக்குவதிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் உறுதியாக இருக்கிறார்கள் என்றும் நான் கருதுகிறேன். அந்த உறுதி நிலையானதாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, நான் அமர்கிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Chairman, Sir, I rise to say a few words on Demand No. 8—Elections moved by the Hon. Chief Minister.

Elections have become the fundamental basis for the functioning of democratic administration. Therefore, they are unavoidable and also very important. Now elections in the country have assumed gigantic proportions and reckless election battles have caused repercussions after the elections. The devastation it causes is horrible and it takes at least two or three months for the constituencies to come to normal conditions. Moreover, election is a fiery ordeal. The successful conduct of the election is almost a miracle. Therefore the State and Central Governments must sit together and think properly about it and find out the methods to see that elections are simplified as far as possible and also not so costly.

Coming to polling stations, nowadays people have lost glamour and interest to go to the polling stations. Especially educated people refuse to go there. Also, if the polling stations are at a

[திரு கே. எஸ். கோதண்டராமையா]

[1974 ஏப்ரல் 1]

distance, it is very difficult for them to go there. Especially ladies do not go there in large numbers. Moreover, every member of a family requires a vehicle to go there. Otherwise, it is very difficult for them to go there. Therefore, polling stations should be increased and they should set up very close to each other so that people can go easily and come back. Otherwise, a good percentage of poor people will not go there and cast their votes.

As regards election expenses, they have increased. I do not know why the State Government and the Central Government should not think of meeting the minimum expenditure incurred with regard to the printing of posters? At least the posters can be supplied by the Government. They need not give them propaganda literature.

Also some minimum amount for the vehicles should be given by the Government.

Now we are spending a lot of amount for elections but we are asked to give a return for only a particular and definite amount.

We are giving false returns which give a wrong impression to the people. I may show the election expenditure as Rs. 50,000. Others may show Rs. 1 lakh or 2 lakhs. Therefore, by giving false returns, the candidates need not deceive themselves and the Government also need not deceive themselves.

Therefore, the Government should come forward to meet the minimum expenditure of at least poor candidates.

Officials must not identify themselves with this or that party. Now 70 per cent of them say they belong to this or that party. Care should be taken to see that they do not identify themselves like this.

Denkanikota is a hilly place. People have to cross river to come to polling booth. If there is rain, they cannot cross the river. So in such hilly places, either increase the number of polling booths or provide mobile polling booths. I say this because the people in such tracts do not own vehicles to come to polling booths.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா]

Regarding electoral rolls in bilingual areas, it is necessary that it should be in Tamil and Telugu. Otherwise there will be confusion in pronunciation and legitimate person will not be able to exercise his vote, because of wrong spelling in another language.

Now, I want to say one thing about Ministers. One is a Minister normally for five years, (if he serves the full term) and every day so many people come for donations. They expect a minimum of Rs. 100 donation and not Rs. 5 or Rs. 10, with the result, the poor Minister has very little at the end of the month. He has family to support. Because of his duties, he is not able to attend to his family work. After the five year period, he may not again become a Minister or M.L.A. Nothing can be said certainly. So what I say is, for one who has served as Minister for five years, let the Government provide proper pension because of the work he had done for the public as Minister previously, sacrificing the interest of his family.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

Regarding pensioners, many of them are so old and not able to walk and receive pension in the office. Their pension might be sent by M.O. to their houses. With these words, I close my speech.

DR. H. V. HANDE: Mr Speaker, at the outset I would like to impress on the Chief Minister the need to appoint a commission to enquire into the deplorable economic condition of the pensioners. I have brought it to the notice of the House several times. The economic conditions of the pensioners who had retired before 1970 is really deplorable. Most of them have sent petitions to Government but Government had not properly assessed their problem. The marginal benefit of Rs. 10 announced by the Chief Minister recently is totally inadequate to meet the deplorable condition of the pensioners. That is one of the points I would like the Hon. Chief Minister to attend to.

Because of lack of time, I am only touching upon the points.

I would like to pass a stricture on the working methods of the Public Service Commission of our State. I would like to say that things are not all right with regard to our Public Service Commission. There are several omissions and commissions in the department. With facts and figures I can mention. Apart from that, I would like to say that members of the Commission who are appointed by Government must be hale and healthy and must be physically

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1974 ஏப்ரல் 1]

fit to discharge their work. While it is a great tragedy that the Chairman of the Public Service Commission had recently passed away, I would like to say that members of the Commission must be physically fit enough to do the work.

About the working, I would like to pass the following stricture. Recently about a month ago, interview for selection of school assistants took place. One of the members of the Public Service Commission (I shall give the name to the Hon. Chief Minister if he wants it or he can himself find it out since there are only three or four members in charge of this, was a member of the Board and each candidate was interviewed for 40 minutes. Immediately after the interview is over, the marks are prepared and the mark list is given to the Secretary. My information is that this Member kept the mark list with him for a considerable period, without it getting into the hands of the Secretary. It has not seen the light of the day. After a number of days, the appointments had been made. If this is going to be the practice, it will give room to lot of ministerial interference and corruption.

It is the duty of the Government to see that the method, by which Service Commission selects, is properly controlled by Government, properly watched by Government so that such omissions and commissions do not take place. Otherwise it will give room for ministerial influence and corruption and other temptations in the matter of selection of persons by the Service Commission.

Recently, there was a notification inviting applications for the posts of Executive Officer, Grade III in the Hindu Religious and Charitable Endowments Department. The marks for theory was 300 but the interview marks were for 400. This is something which is unheard of. This has never been the practice of any Service Commission throughout the length and breadth of India. Theory marks used to be 3 or 4 times that of the interview mark.

Even for selection by Union Public Service Commission for Indian Administrative Service, the marks for interview had been considerably reduced. It was high in the past but not so high as in the present case. That had been reduced and normally the mark for the interview is one-fourth of what it is for theory. It is because one should not be thrown out in the interview when he had been strong

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

in theory. But here the interview was for 400, a thing unheard of. I hope and trust that the Hon. Chief Minister will give a categorical assertion that the entire functioning of the Public Service Commission will be properly examined, that it will be completely pruned, and that the aegean's tables will be completely cleaned. That is the duty of the Hon. Chief Minister.

Written tests are conducted for selection of candidates for Deputy Collectors, Deputy Superintendents of Police, etc. As soon as the answer papers are received in the office, the numbers will be removed and dummy numbers will be given. This is the practice for a long time and this is to ensure that no one knows which is the particular number of any candidate. But for the past three or four years, I understand that the old practice had been given up and no dummy numbers are being given. This will lead to suspicions, among the people regarding the working of the Public Service Commission. The method adopted should be foolproof and above suspicion. I hope the Chief Minister will properly look into the matter and do the needful.

A number of other things also I can mention in this House.

For instance, the functioning of the Cabinet. The functioning of the Cabinet is far from satisfactory. We had occasion to find that the Chief Minister's orders had not been communicated or implemented. Recently we had an occasion.

The members of the Cabinet are not at all working properly and the Cabinet is in a chaotic condition and there is no proper understanding from the Chief Minister down to the last Minister. I make a valid and serious charge with facts and figures.

Recently, the Hon. Industries Minister placed on the table of the House the Performance Budget for 1974-75. That had contained paragraphs and paragraphs of strictures against the Hon. Minister O. P. Raman's Department. What does it mean ?

It means that the Industries Department is dissatisfied with the Electricity Department. If you take those words in the Performance Budget, you will find a lot of things which in a way are strictures and they all amount to strictures against the Electricity Department. It has been said that because the Electricity Department had failed and the Industries Department also has failed so that was the information, that is the confession that was dis

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1974 ஏப்ரல் 1]

played in the Performance Budget given by the Hon. Industries Minister and placed on the Table of the House.

I can give also a number of things which categorically prove my charge. The answers given by the Hon. Chief Minister and by other Ministers are at variance. There is a lot of difference between their versions.

Finally, a very shocking thing we witnessed. The Hon. Minister for Harijan Welfare the other day was openly saying in this House that the orders passed by her are not obeyed by the officers concerned. Can there be a worse self-indictment and confession? She is not able to get along and perform her duties because her orders are not carried out by the officers concerned. With what moral right can you say that the Cabinet is not divided? If the Cabinet is not working as one unit, the whole thing is a mysterious thing and it smacks of suspicion and that shows all is not well in the Cabinet.

Well, the Hon. Chief Minister honourably got up and said 'this is the first time I come across this'. It is very shocking. The Harijan Welfare Minister draws the attention of the Chief Minister to that state of affairs for the first time and that too the Minister has chosen to use the floor of this House as a forum to ventilate her pent-up feelings of anguish and frustration.

Have you ever come across such a performance in any part of India, in any Legislature? Then the Chief Minister assured this House that it was the first time he came across such a thing and 'I shall take action'. I would like to know what happened to that? It is more than 10 days since this happened. The Harijan Welfare Demand was before the House more than 10 days before, it was on the 19th if I remember aright, of the last month and today is 1st April. It is nearly 12 days. Has the Hon. Chief Minister got the files?

Was he able to find out whether there has been miscarriage of justice and orders had not been obeyed? Today, it is the Demand of the Chief Minister and he can say it in his reply. Has he called for the files or if he has not called for the files, has the Harijan Welfare Minister sent them up to the Chief Minister? If she has not sent, why did she make such an assertion in the House? Where is the fault? What is the secret of the happenings in the Cabinet? If he had not called for the files, why did he not? All these things are very, very serious charges, which require proper attention and action by the Hon. Chief Minister.

1974 ஏப்ரல் 1]

[Dr. H. V. Hande]

One more thing with regard to the Police functioning. That department also belongs to the Hon. Chief Minister. I am told that recently there was idol theft in the City of Madras. This was found out by the police officials. In fact we were all taken to the Commissioner's office where they were displayed.

The very shocking thing that I have come across is this, that the persons who were accused asked for bail and one of the accused sought bail three or four times. Finally, the Government pleader appeared for this accused for bail. This can never happen, unless the Government support the persons.

How can the Government Pleader appear for the accused? What will be the normal apprehension? How can this happen? I would request the Chief Minister to find out whether it is a fact and if so, whether it is permitted and if it is permitted, whether this is going to be the practice in future. All these things are there. I would like the Hon. Chief Minister to look into these things.

With these words, I resume my seat, Sir.

*திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): சபாநாயகரவர்களே, தேர்தல் குறித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் மக்கள் அதிக அளவிற்குத் தேர்தலிலே ஈடுபட்டு, ஓட்டுகள் போடுகிறோம், அதனால் நமக்கு ஒன்றும் கிடைக்க வில்லையே என்ற நிலைமைக்கு வந்துவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் ஒவ்வொரு தடவையும், அடிக்கடி தேர்தல் நடத்தி, பஞ்சாயத்து தேர்தல் என்று வைக்கிறோம். முனிசிபாலிட்டி தேர்தல் வைக்கிறோம், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தல் வைக்கிறோம், சட்டமன்றத் தேர்தல் வருகிறது, பாராளுமன்றத் தேர்தல் வருகிறது. இப்படித் தொடர்ந்து தேர்தல் வந்துகொண்டே இருக்கிறது. நல்ல வேளையாக இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெரும்பான்மையாக இருப்பதால் இங்கே தேர்தல் வரவில்லை, இன்னும் இரண்டாண்டு காலத்திற்கு வராது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பாயின்ட் ஆஃப் இன்ஃப்ரமேஷன் சார். தேர்தல் வராது என்று சொல்வதால் பஞ்சாயத்து தேர்தலையோ, கார்ப்பரேஷன் தேர்தலையோ, முனிசிபாலிட்டி தேர்தலையோ நடத்தப்போவதில்லை என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்களா?

[1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருப்பதால் சட்டமன்றத்திற்கு என்று சொன்னேன். இன்னும் தாராளமாக இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கு அவர்கள் நிச்சயமாக எம். எல். ஏ.-வாக இருக்கலாம். அதில் எந்தவிதமான பயமும் அவர்கள் கொள்ளத் தேவையில்லை.

இப்படி அடிக்கடி தேர்தல்களை வைத்து, அவர்களை வாக்குச்சாவடிக்கு அடிக்கடி அழைத்துப் போவதால் அவர்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தேர்தல்களை ஒருமுகப்படுத்தி, பாராளுமன்றத் தேர்தல், சட்டமன்றத் தேர்தல், பஞ்சாயத்து தேர்தல், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தல் இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக வைத்து நடத்தினால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமா என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தல் நடக்கிறது. பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தல் நடக்கிறது. ஆனால், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலை நடத்தி, அதில் வருகின்ற அவர்களுக்கு வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. நானும் ஒரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 100 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். டெப்டி ஸ்பீக்கராக இருந்த திரு. சீனிவாசன் அவர்களும் சேர்மனாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் நான் பேசுகிறேன். 100 ரூபாய் அவர்களுக்குப் பாதாது. 400 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். அப்படிக்கப்படுது நியாயம்தான். அதைக் கொடுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்கிறேன். அடுத்து பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டை எடுத்துக் கொண்டால்

மாண்புமிகு பரவைத் தலைவர் : அது உட்பந்தப்பட்ட மானியம் வரும்பொழுது பேசிக்கொள்ளலாமே.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : அதிலே பேச சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது என்பதால் இதிலேயே சொல்லிவிடுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தினுடைய கூட்டத்திற்கு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் வருகிறார் என்றால் அவருக்கு 2 ரூபாய் “சிட்டிங் ஃபீஸ்” என்று கொடுக்கிறார்கள். கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியையோ, கோவாப்பரேட்டிவ் இன்ஸ்டிடியூஷன்களையோ எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே 15 ரூபாய், 20 ரூபாய் அளவிற்கு கொடுக்கிறார்கள், போக வர செலவெல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் மானியம் வரப்போகிறது, அன்றைக்குப் பேச விடமாட்டார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கே அதைப்பற்றிப் பேசுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுக்குக் கொடுக்கும் அலவன்சை 100 ரூபாய்க்குப் பதில் 300 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும். சிட்டிங் ஃபீஸ் 2 ரூபாய் என்று கொடுப்பதற்குப் பதிலாக பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டிற்கு 15 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் கோவாப்பரேட்டிவ்

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சொசைட்டியிலுள்ளவர்களைவிட குறைந்தவர்கள் அல்ல, அவர்களும் மக்களின் பிரதிநிதிகள்தான் என்பதை இந்தத் தேர்தல் என்ற தலைப்பில் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் இருக்கின்ற உறவைப் பற்றிக் கொஞ்சம் ஆராய்ந்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், நான் சபாநாயகராக இருக்கும் தங்களோடு ஒரு முறை சட்டமன்றத்தில் இருந்தேன், பிறகு பாராளுமன்றத்தில் 4 ஆண்டுகள் இருந்தேன், மீண்டும் இப்பொழுது சட்டமன்றத்தில் இருக்கிறேன்.

இங்கேயுள்ள முறைகளுக்கும் பாராளுமன்றத்தில் உள்ள முறைகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை கொஞ்சம் யோசனை செய்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். அங்கேயிருப்பவர்களும் மந்திரிகள்தான், இங்கேயுள்ளவர்களும் மந்திரிகள்தான். ஆனால், அங்கேயுள்ள மந்திரிகளைப் போல இங்கேயுள்ள மந்திரிகளும் நடக்க வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தன்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியோ வேறு பொது விஷயம் பற்றியோ மந்திரிகளுக்குக் கடிதம் எழுதினால் அமைச்சரே கையெழுத்துப் போட்டு பதில் அனுப்ப வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் ஒரு பார்லிமென்ட் மெம்பர் எழுதினால், மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியானாலும் சரி அல்லது பெரிய அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதும் பொழுது “மை டியர் ஸ்ரீ சுவான்” என்று எழுதுவார்.

(முற்பகல் 11-30)

அதே போல இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்குக் கடிதம் எழுதினாலும் சரி “மை டியர் இந்திராஜி” என்று டி. ஓ. லெட்டர் ஃபார்மில்தான் போகும். மனு கொடுப்பது போல் கலெக்டர் ஆபீசில் குடிமகன் கொடுப்பது போன்ற நிலைமை இருக்காது.

பார்லிமென்ட் மெம்பர்கள் மந்திரிகளுக்கு லெட்டர் எழுதினால் இப்படித்தான் எழுதுவார்கள். அங்கிருக்கும் முறையை இங்கும் பின்பற்ற வேண்டும். மிகச் சிறந்த முறை அது. பார்லிமென்ட் உறுப்பினர் கடிதம் எழுதினால், “தங்களுடைய கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றது, அதற்குண்டான பதில் விரைவில் அனுப்புகிறேன்” என்று அமைச்சரே கையெழுத்துப்போட்டு அக்கனலட்ஜ்மென்ட் வரும். பிரைவேட் செகரடரி போட மாட்டார். செகரடரி போடமாட்டார், அசிஸ்டென்ட் செகரடரி போட மாட்டார், மந்திரியே கையெழுத்து போட்டு அக்னலட்ஜ்மென்ட் அனுப்புகிறார்.

சொல்லுகின்ற காரியம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி பதில் அனுப்புகிறார்கள். பொதுப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, தனிப்பட்ட பிரச்சினை—அதாவது ஒரு அதிகாரியை எக்ஸைஸ் கலெக்டரை வேறு ஒரு ஊருக்கு அவருடைய சவுகரியத்தை முன்னிட்டு மாற்ற வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்ய

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

லாம். அவர்கள் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஒரு அதி காரியைப் பற்றிக் கண்டித்து எழுதி அவரை மாற்ற வேண்டுமென்றும் எழுதலாம். அதற்கெல்லாம் கூட “இது இயலும், இது இயலாது” என்று அமைச்சரே கையெழுத்திட்டு பதில் அனுப்புகிறார்கள்.

நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களுக்கு எழுதக்கூடிய கருதாசிகளை இதே முறையில் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதற்காக அக்ன லெட்ஜ்மென்ட் எழுத வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. பதிலாவது அமைச்சர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எழுத வேண்டும். அப்படிப் பட்ட முறையை மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வகுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது நம்மை நாமே உயர்த்திக் கொள்வ தாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப் பினர்கள் கடிதம் எழுதுவதை மாத்திரமே தங்களுடைய வழக்கமாகக் கொண்டால் அமைச்சர்களுக்கு அவற்றுக்குப் பதில் எழுதுவதை வழக்க மாகக் கொள்ளலாம். இங்கு உட்கார்ந்திருக்கும்போது பார்த்தாலே இந்தப் பக்கம் ஒரு கையை நீட்ட வேண்டியிருக்கிறது; அந்தப் பக்கம் ஒரு கையை நீட்ட வேண்டியிருக்கிறது. கடிதங்கள் என்ற பெயராலே இப்படி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் விவரமாகப் பதில் எழுதவேண்டுமென்றால் அது இயலாத காரியம். உடனடியாகக் குறிப்பிட்டு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிக்கு அனுப்ப வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதினால் போதும் என்று சொன்னால் அது வரவேற்கத்தக்கது; சிலாக்கியமான முறையாக இருக்கும். தயவுசெய்து எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அப்படிப்பட்ட முறையை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் பணியாற்ற வசதியாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பார்லிமென்ட் முறையைப் பற்றிச் சொன்னதால் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு எந்த உறுப்பினரும் கடிதம் எழுதுகிறபோது தனக்கு வந்த விஷயத்தின் சுருக்கத்தைச் சேர்த்து கடிதம் எழுதினால் அந்தக் கடிதத்திற்குப் பதில்—பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு காலத்திலேயே 12 மணி நேரத்திற்குள் வருகிற நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையிலே என்ன நடந்தது என்பதை அவர்களே கையெழுத் திட்டு அனுப்புகிறார்கள்.

இங்கு இரண்டு முறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, மனுக்களை அனுப்பு கிறோம். இன்னொன்று, கடிதம் எழுதி நேரடியாக கொடுக்கிறோம். கடிதங்களுக்குப் பதில் வரும் நிலைமை இருந்தால் மொத்தத்தில் மகஜரில் உள்ள முக்கியமான விஷயங்களைக் குறித்து எழுத முடியும். அந்த முறை ஏற்பட்டால் விஷயத்தைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டு எழுத வாய்ப்பாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படிக் கடிதம் எழுதினால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் “நீங்கள் எல்லாம் எழுதிய கடிதம் என்னுடைய கையில் இருக்கிறது” என்று சட்டசபையில் சொல்லுவார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட கடிதங்களை எழுதாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : (நெல்லிக்குப்பம்) மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லுவது முற்றிலும் உண்மை. காரணம் என்ன? நம்முடைய எம்.எல்.ஏ.-க்களிடமும் கொஞ்சம் ரெஸ்ட்ரெயின்ட் இருக்கவேண்டும் எதையெதைச் சொல்லுவது என்று பார்த்துச் சொல்லவேண்டும். சில எம்.எல்.ஏ.-க்களைப் பார்க்கிறேன். தபால்காரர் வேலை பார்ப்பது மாதிரி ஒவ்வொரு மந்திரிக்கும் 10 கடுதாசி எழுதிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். என்னுடைய மிக நெருங்கிய நண்பர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இங்கிருக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரிக்கும் 10 கடுதாசியைக் கொடுத்துக் கொண்டே போகிறார். எப்படி மதிப்பு இருக்கும்?

திரு. பெ. சீனிவாசன் : இப்படியும் சொல்லுகிறார்; அப்படியும் சொல்லுகிறார்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : (நெல்லிக்குப்பம்) என்னுடைய அருமை நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் ஏற்கனவே அப்படித்தான் செய்தார்கள். இப்போது செய்யமாட்டார்கள். கடுதாசி கொடுக்கும்போது கத்தை கத்தை யாகக் கொடுப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. ஆனால் எழுதக்கூடிய முக்கிய மான காரியங்களுக்கு எங்களுக்கு பதில் அனுப்ப வேண்டும். மக்களை எங்கள் மூலமாகவும் நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். எம்.எல்.ஏ.-க்களை மதிக்கவேண்டும்.

மக்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக நாங்கள் ரெப்ரசன்ட் பண்ணுகிறோம். எழுதிக் கொடுக்கிறோம். இந்த இந்த ஊரில் இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கோ, ரெவின்யூ மினிஸ்டருக்கோ அல்லது புட் மினிஸ்டருக்கோ எழுதினால் “இந்தக் காரணத்தால் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் இல்லை; அடுத்த வருஷத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறோம்” என்று அமைச்சர்களே கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பினால் நாங்கள் கண்ணாடி போட்டு, ஃப்ரேம் போட்டு மக்களிடத்தில் காட்டிவிடுவோம். நாங்கள் சொல்லி விட்டோம்; மினிஸ்டர் இந்த மாதிரிச் சொல்லுகிறார்; அடுத்த வருஷம் வரை பொறுத்திருங்கள் என்று சொல்லிவிடுவோம்.

அப்படிச் சொல்லிவிட்டால் மக்கள் எங்களை உதைக்காமல் இருக்கும் நிலை ஏற்படும். ஒரு பெட்டிஷனை ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் கொடுத்தால் அவர்கள் வாங்கி இனிஷியல் போடுகிறார்களோ என்னவோ தெரிய வில்லை, “செகரடரி” என்று போட்டு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். செகரடரி கையெழுத்துப் போட்டு போர்டு ஆப் ரெவின்யூவுக்குப் போகிறது; போர்டு ஆப் ரெவின்யூவிலிருந்து கலெக்டருக்குப் போகிறது; கலெக்டரிடமிருந்து ஆர்.டி.ஓ. வுக்குப் போகிறது; ஆர்.டி.ஓ. தாசில்தாருக்கு அனுப்புகிறார்; தாசில்தார் டெபுடி தாசில்தாருக்கு அனுப்புகிறார்; டெபுடி தாசில்தார் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்புகிறார்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் “ மந்திரியிடம் கொடுத்த கோரிக்கை பரிசீலிக்கப் பட்டது. அது நத்தம் புறம்போக்கு என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் ஆட்சேபிக்கிறார்” என்று பதில் அனுப்பிவிடுவார். மந்திரியிடம் கொடுத்த கடிதத்திற்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கடைசியில் பதில் எழுதுகிறார். எப்போது? 9 மாதங்கள் கழித்து இந்த நிலை. எம்.எல்.ஏ. கொடுத்த கடிதத்திற்கு இவ்வளவு மரியாதை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அமைச்சரிடம் கொடுக்கும் கடிதம் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்குச் சேருவதற்கான காலத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரே பதில் சொல்லுவதாக இருந்தால் ஆறு மாதத்தில் பதில் கிடைக்கிறது. மந்திரி மூலமாக அரசாங்கத்தின் பதில் வரவேண்டுமென்றால் மறுபடியும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கலெக்டருக்கு அனுப்பி, கலெக்டர் அதிகாரிக்கு அனுப்பி, அந்த அதிகாரி அமைச்சருக்கு அனுப்பி அமைச்சர் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குப் பதில் அனுப்ப வேண்டும். அந்தக் காலதாமதத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருந்தால் அந்த முறையைப் பின்பற்றலாம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : (நெல்லிக்குப்பம்) அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. காரணம்—அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் கொடுத்தால் 24 மணி நேரத்தில் பதில் வருகிறது; கட்மோஷன் கொடுத்தால் உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து விளக்கங்கள் வருகின்றன. டிரங்கால் போடுகிறார்கள் ; டெலிபோன் செய்கிறார்கள் ; ஓயர்லெஸ் மூலம் பெறுகிறார்கள் ; எந்த முறையிலாவது விவரங்கள் வந்துவிடுகின்றன.

அந்த முறையில் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் ரெப்ரசண்டேஷன் மந்திரியிடம் கொடுத்தால் அதை நேரடியாகக் கலெக்டருக்கு அனுப்பி பத்து நாளைக்குள் பதில் வரவேண்டுமென்று டைம் லிமிடேஷன் செய்ய முடியாதா? இல்லை என்றால் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டுப் போகட்டும். நாங்கள் அதை எடுத்துக்கொண்டு போய் மக்களிடத்தில் காட்டிவிடுவோம்.

சிட்டியில் இருக்கும் அதிகாரிகளை அலுவலகத்தில் பார்க்கவே முடியவில்லை. அவர்களுக்கு எங்காகிலும் வீடு கட்டவேண்டிய வேலை இருக்கும்; அல்லது சொந்த வேலை இருக்கும். எப்போது போனாலும் “செக்ரடேரியட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்” என்று பதில். பத்து மணிக்குப் போனவர் ஐந்துமணிக்காவது வருவாரா என்று கேட்டால் “சொல்ல முடியாது” என்று பியூன் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. செக்ரடேரியட்டில் எந்த மினிஸ்டரிடம் போனார்? “தெரியாது.” நான் பெயரிட்டுக் கூட அந்த அதிகாரிகளைக் கூறமுடியும். சிடி அதிகாரிகள் அந்த மாதிரி இருக்கிறார்கள். செக்ரடேரியட்டுக்குப் போனால் யாரிடத்தில் போனார்கள், எப்போது திரும்பி வருவார்கள் என்று அபிஷியலாக எழுதி வைத்து விட்டு வர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பர்சனல் கிளார்க்காவது சொல்லவேண்டும். பியூனை விட்டுச் சொல்லச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமை தவிர்க்கப் படவேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கடைசியாக ஒன்றே ஒன்று சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.
நேரம் அதிகம் இல்லை. எக்ஸ்-செர்விஸ்மென் பற்றி ஒரு வார்த்தை.

யுத்தம் வருகிறது என்றால்தான், சைனாக்காரன் சண்டைக்கு வந்தால், பாகிஸ்தான்காரன் சண்டைக்கு வந்தால் அப்போதுதான் ராணுவ வீரர்களைப் பற்றி நினைத்துப்பார்க்கிறோம். ராணுவ வீரர்கள்தான் நாட்டின் முதுகெலும்பு; அவர்கள்தான் நாட்டைக் காப்பாற்றுகிறார்கள்; அதிலே உயிரிழந்தவர்கள் குடும்பத்திற்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் தருகிறோம். பத்தாயிரம் ரூபாய் தருகிறோம் என்று அப்போது சொல்வதோடு சரி. சண்டை நின்றவுடன் அவர்களைப் பற்றி மறந்து விடுகிறோம், அவன் துப்பாக்கியைக் கீழே போட்டவுடன் அவனுடைய பிரச்சினையையும் நாம் கீழே போட்டு விடுகிறோம்.

ராணுவத்திலிருந்து வந்தவன் நிலம் கேட்டால், குளம் குட்டையில் ஒரு ஏக்கரோ இரண்டு ஏக்கரோ ஒதுக்கலாம் என்றால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரும், ஊரில் இருப்பவர்களும் உதைக்கிறார்கள். நிலம் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கணக்குப் பிள்ளை, மணியக்காரர் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க ஒத்துழைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும் பிரச்சினையையே அரசாங்கம் மறந்துவிட வேண்டும். நிலம் இருந்தால் அல்லவா கொடுப்பதற்கு? காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இருந்த நிலத்தை யெல்லாம் அவர்களே பட்டா செய்து கொண்டு விட்டார்களே! இப்போது நிலமும் கிடையாது, ஒன்றும் கிடையாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : யார் பட்டா செய்து கொண்டது, குளம் குட்டைகளை எல்லாம் பட்டா செய்து கொண்டது நீங்கள்தான். தியாகிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூட நிலம் இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : நீங்கள் பண்ணிய மிச்சத்தை நாங்கள் பண்ணிக் கொள்ளுகிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : காங்கிரஸ்காரர்களே அவ்வளவு நிலத்தையும் பட்டா போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அண்மையில் உங்களுடைய அமைச்சர்கள் எல்லாம் ஆங்காங்கு சென்று பட்டா போட்டு விட்டோம் என்று விளம்பரம் எல்லாம் போடுகின்ற காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : நான் ஆதாரத்தோடு பேசுகிறேன். என்னுடைய மாமாவே ஒரு தியாகி. அவர் ஐந்து ஏக்கர் பட்டா பண்ணிக் கொண்டார். தியாகிகள் என்று சொல்லி குளம் குட்டைகளை 1949-ஆம் ஆண்டிலேயே பட்டா செய்து முடித்தாகிவிட்டது.

இப்போது பி.டப்ளியூ.டி., ஏரிகள்தான் புறம்போக்கு. பாக்கி யெல்லாம் முன்பே போய் விட்டன. அப்போது கொடுத்திருந்தால் இந்த ஏரிகளையும் தீர்த்திருப்பார்கள். இந்த எக்ஸ்-சர்விஸ்மென்ருக்கு நிலம் கொடுக்கும் பிரச்சினையை விட்டுவிட்டு பர்மா அல்லது சிலோன்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

ரிப்பார்ட்ரியேட்ஸ்க்குக் கொடுப்பதுமாதிரி இந்த எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்னுக்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு ஐயாயிரம் ரூபாய் காஷாகக் கொடுங்கள். அவர்கள் ஒரு பெட்டிக் கடை வைத்துக்கொண்டு பிழைக்கட்டும். அல்லது மிட்டாய் கடையோ அல்லது வெற்றிலைப் பாக்குக் கடையோ அல்லது ஒரு சிறிய பங்கோ வைத்துக்கொண்டு பிழைக்கட்டும்.

இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் வந்திருந்தபோது இங்கு பேசினார்கள். என் மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள்தான் மிலிட்டரியில் நிறையப் பேர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள் என்று. இப்படிச் சொல்கிறார்களே தவிர எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்னுக்கு சரியான உதவிகளைச் செய்வதில்லை. ஆகவே இந்த எக்ஸ் சர்வீஸ்மென்-க்கு ஒரு ஐயாயிரம் ரூபாய் காஷ-காம்ப்பன் சேஷன் கொடுக்கவேண்டும். அதை பூராவும் மத்திய அரசே கொடுக்க வேண்டும். மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி அதைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

இந்த எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென் கஷ்டப்படாமல் இருந்தால்தான் இன்றைக்கு இரானுவத்தில் பணிபுரிபவர்கள் நல்லமுறையில் அல்லும் பகலும் பணியாற்றுவார்கள். யுத்தம் வந்தால்தான் நம்மைப் பற்றி நினைக்கிறார்கள். யுத்தம் நின்று விட்ட பிறகு நம்மை மறந்து விடுகிறார்கள் என்ற ஒரு எக்கம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே மிலிட்டரியில் இருந்து ரிட்டயரானவர்கள் அல்லது அங்க ஊனமுற்றோர் இவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 5,000 இந்த மாநில அரசு கொடுத்து விட்டு மத்திய அரசிலிருந்து அதை ரி-இம்பர்ஸ்செய்து வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இந்த நாட்டின் அமைப்புக்கே அஸ்திவாரம் தேர்தல்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இன்றுள்ள தேர்தல் விதிகள், நடைமுறைகள் அவற்றை அமல்படுத்தும் விதம் இவற்றிலுள்ள ஊனங்களை நிவர்த்தி செய்வதன் மூலம்தான் தேர்தலில் நியாயமானவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விதத்தில் இன்றைய தேர்தல் சட்டங்களை, தேர்தல் முறைகளை மாற்றியமைக்க தமிழக அரசு முயற்சி எடுத்து செயல்பட வேண்டுமென்று என் வேண்டுகோள். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யும் விதத்தில் இன்று ஒரு திருவிழா மாதிரி இருக்கிறது நம் தேர்தல் முறை. இன்றைய தேர்தல்களில் ஜாதிப் பிரச்சினை தாண்டவ மாடுகிறது.

அரசியலுக்கு வேலை இல்லாத அளவிற்கு மற்றப் பிரச்சினைகள்தான் முன்னுக்கு வருகிறது தேர்தல்களில். இன்றைய தேர்தல் முறையில் தகுதி இல்லாத பலரும் பெரிய பதவிகளுக்கு வரும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்றால் இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு என்ன செய்ய முடியும் என்று

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

சிந்தித்து புதிய தேர்தல் முறைகளைக் கொண்டு வர இந்த அரசாங்கம் இந்திய அரசாங்கத்தோடு ஒரு போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதை நான் சொல்லும்போது எந்தக் கட்சிக்காகவும் சொல்லவில்லை, எந்தக் கட்சியைக் குறித்தும் சொல்லவில்லை. பொதுவாக வரப்போகிற காலத்தில் என்ன என்ன செய்யவேண்டும் என்ற திட்டத்தை பிரதிபலிக்கக் கூடிய விதத்தில் இன்றைய தேர்தல் முறை அமையவில்லை.

சில பேர்கள் சொல்கிறார்கள் திருப்பி அனுப்பும் உரிமை வேண்டும் என்று. எத்தனை வருடங்களில்? அதில் எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் வரும். ஆகவே அதை எல்லாம் விட்டுவிட்டு எந்த முறையில் தேர்தல் முறைகளை வகுத்தால் சிறந்த முறையில் நாட்டு மக்களுக்கு பயன்படும், எந்த முறையில் தேர்தல் முறைகளை வகுத்தால் நல்லபடி நிர்வாகத்தை அமைக்கமுடியும், எப்படிச் செய்தால் நிர்வாகம் சீராகவும் சிறப்பாகவும் நடைபெறும் என்று பார்த்து அதற்கேற்ற முறையில் தேர்தல் சட்டத்தை, தேர்தல் முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

இப்போதிருப்பதுபோல், இந்தக் கூட்டுச் சேருவது என்பதே தப்பானது. வியாபாரம் போல் அமைந்துவிடுகிறது இந்தக் கூட்டுச் சேருவது என்பது. தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் கொள்கை அளவில், அவர்கள் செய்யக்கூடிய சேவையின் அடிப்படையில் கட்சிகள் வளர்ந்து தேர்தலில் போட்டியிட்டு வரவேண்டும். ஆகவே இந்தக் கூட்டுச் சேருவது என்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதைத் தடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்னக் கட்சியோ, பெரிய கட்சியோ மக்களுக்கு சேவை செய்து காலப்போக்கில் வளர்ந்து, ஜனநாயகத்திற்கு நல்ல அஸ்திவாரமாக அமைய வேண்டுமென்றால் இத்தகைய கூட்டு சேரும் முறை சரியல்ல என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். தேர்தல்களில் செலவு என்பதில், இந்தத் தேர்தல் செலவுகளை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் நிச்சயமாக நல்லவர்கள் தேர்தல்களில் ஜெயித்து வரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். இல்லாவிடில் பணப்போட்டியாக இருக்க முடியுமே தவிர தேர்தல் போட்டியாக இருக்கமுடியாது.

ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவழிப்பது என்றால், ஏகப்பட்ட பணத்தைச் செலவு செய்வது என்றிருந்தால் ஏழைமக்களுக்கு தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற வாய்ப்பில்லாத முறையில்தான் இன்றையதேர்தல் முறைகள் இருக்கின்றன. நீ இப்படி செலவு செய்யவில்லையா, நீ இப்படி செலவு செய்யவில்லையா என்று ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை.

ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால், அறிக்கைகள் அடிப்பது, நோட்டீஸ் அச்சிடுவது போன்ற குறைந்தபட்ச தேர்தல் செலவுகளை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். மற்றச் செலவுகளை எல்லாம் சட்டவிரோதமாக்கி லால் இந்த நாட்டில் தேர்தல்களினால் நல்ல விளைவுகள் ஏற்படலாம்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

அடுத்தபடியாக, இந்த விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம் இதை ஆளும் கட்சியே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வோட்டுகளுக்குத் தக்கபடி கட்சிப் பிரதிநிதித்துவம் என்ற முறையில் தேர்தல் முறை மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். ஒருவர் ஒரு லட்சம் ஓட்டுகள் பெறுகிறார் இன்னொருவர் ஒரு லட்சத்திப் பத்து ஓட்டுகள் பெறுகிறார் என்றால் பத்து வோட்டுகள் அதிகமாகப் பெற்றவர் ஜெயிக்கிறார், மற்றவர் தோற்கிறார் என்ற முறை இப்போது இருக்கிறது. இது நீதியாகாது. ஒரு லட்சம் மக்களின்—குரல் சட்டசபையில் ஒலிக்க வேண்டாமா? ஆகவே விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் ஒரு கட்சி வாங்கியிருக்கும் வாக்குகளின் அடிப்படையில் சட்டமன்றத்தில் இடம் ஒதுக்கப்படுவதற்கு நம் ஆட்சியாளர்கள் சண்டை போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஊழல்களைப் பற்றிப் பேசக்கூடியவர்கள் தைரியமாகச் சென்று குறிப்பிட்ட அமைச்சரைச் சந்தித்து நேரடியாகப் பேச முன்வந்தால் பொது மக்களிடையே இன்றிருக்கக் கூடிய அபிப்பிராயத்தை மாற்றி ஒரு புது நிலையை ஏற்படுத்த முடியும்.

ஒரு ஊழலைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்ட அமைச்சரைப்பார்த்து பேசி சண்டை கூட போட்டு வரலாம். அதில்லாமல் இங்கு உட்கார்ந்துகொண்டு ஊழல் ஊழல் என்று பேசுவது, ஏதோ இவர்கள் மகா யோக்கியர்கள் போல் பேசிக்கொண்டிருப்பது நாட்டைச் சீரழிக்கும் போக்காகும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்களிடம் சென்று சண்டை போடுங்கள். இன்னின்ன விஷயம் இப்படி இப்படி இருக்கிறது, என்ன சொல்லுகிறீர்கள் என்று கேளுங்கள். இப்படி ஒரு முறை இருந்தால் காலப்போக்கில் நல்லதொரு நடைமுறையைக் கொண்டு வர உதவிகரமாகியிருக்கும். இல்லாவிடில் சும்மா ஊழல் ஊழல் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அதிகாரிகள் மத்தியில்கூட, நல்லவர்களுக்குக்கூட ஒரு அலுப்புத் தட்டி விடக்கூடிய நிலை ஏற்படும்.

என்னைப் பொறுத்து அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையைத்தான் கையாள வேண்டும். அதல்லாமல் ஒரு கேம் விளையாடுவதுபோல் சட்டமன்றத்தில் இப்படி பேசிவிட்டேன் என்று மார் தட்டிக்கொள்ளுவது, அல்லது மக்களிடம் சென்று சட்டமன்றத்தில் இப்படி பேசிவிட்டேன் என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

ஊழல் இல்லை என்று சொன்னால் நான் அதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். ஊழல் இல்லை என்று யாரும் மறுக்க முடியாது. ஊழல் இருக்கத்தான் செய்கிறது. சமுதாயமே ஊழலாக இருக்கிறது. சட்டமன்றத்தைச் சுற்றி சுற்றிப் பார்க்கிறேன். பல விஷயங்கள் நடக்கின்றன. ஒரு தேர்தல் வருகிறது என்றால் சட்டமன்றத்தில் பண விநியோகம் இங்கேயே எல்லாம் நடக்கிறது. நான் கண்ணால் பார்க்கிறேன். உள்ள படியே வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். சமுதாயமே சீரழிந்துவிட்டது.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

(குறுக்கீடு) நான் யாரையும் சொல்லவில்லை, பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன். என்னை வம்புக்கு இழுத்துவிடாதீர்கள். ஆகவே இந்த ஊழல் பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டுமென்றால் நிச்சயம் சண்டைபோடுங்கள். பெரிய அதிகாரிகளிடம் சென்று சண்டை போடுங்கள். நாம் எல்லோரும்சேர்ந்து ஒரு நாள் முறையிடுவோம், 100 அல்லது ஐம்பது பேர்கள் மந்திரியிடம் சென்று இன்னின்ன விஷயங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்ல வேண்டும். பேசிக்கொண்டே இருப்பதில் பயன் இல்லை. இந்த ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.சி.எஸ்., அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். தியாகி மானியம் பெறவேண்டுமென்றால், விவசாயிகள் சங்கம் அல்லது தொழிலாளிகள் சங்கம் அல்லது வேறு பல வகைகளில் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து எவ்வளவோ பேர்கள் போராடியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ தியாகிகள் எவ்வளவோ தியாகங்களைப் புரிந்திருக்கிறார்கள். அப்படி தியாகம் செய்தவர்களுக்கு ஏதாவது மானியம் அல்லது உதவி செய்வது என்று வரும்போது ஐ.ஏ.எஸ்., அதிகாரி, செக்ரட்டரி அல்லது டெப்டி செக்ரட்டரி அவர்கள் தியாகம் பற்றி முடிவு எடுப்பது என்பது வருந்தத்தக்கது.

ஆகவே இந்த தியாகிகள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் தாராளமாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, தஞ்சையில் பல பேர் அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தலைமறைவாக இருந்து, காமராஜர் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு தண்டவாளங்களுக்கு வெடி வைப்பது, போன்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்யப்படவில்லை. என்னிடத்தில் வந்து பிராணனை வாங்குகிறார்கள். நீங்கள் காமராஜரிடம் போய்ச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கிறார். முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவர். ஆகவே, அவரைப் போய்க் கேளுங்கள் என்று சொன்னேன்.

தேசத்திற்காகத் தொண்டு செய்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களே அதை ருஜி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் நன்றாக இருக்காது. அவர்களுடைய ஒரு செயலை வைத்துக்கொண்டு அந்தந்த இலாக்காவிற்கு எழுதி, உள்ளபடியே அவர்கள் அப்படிப்பட்ட செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்திருக்கிறார்களா, தலைமறைவாக இருந்திருக்கிறார்களா என்று தேடிப்பார்ப்பது நம்முடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். அந்தப் பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு, அந்தத் தியாகிகளுக்கு மானியம் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சத்திரம் டிப்பார்ட்மென்ட் என்று இருக்கிறது. இதுகுறித்து முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அது ஸ்தல ஸ்தாபனம் என்ற முறையில் வருகிறது. அங்கே 30—40 பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எனக்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ரூ. 20—30 என்று நீங்கள் கொடுக்கும் பென்ஷன் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

அதிகாரிகளைப் பற்றி ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளுக்கு கடமை உண்டு என்பது தெரியும். அவர்கள் கடமைகளைச் சரியாகச் செய்கிறார்களா என்று நாம் ஓயாது பார்க்க வேண்டும். அதிகாரிகள் நினைத்தால் ஒரு அரசைக் காப்பாற்றவும் முடியும். கவிழ்க்கவும் முடியும். நாம் அதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அதிகாரிகள் குறிப்பாக அரசின் கொள்கைகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் பணியாற்றினால்தான் நல்லது. குறிப்பாக விஜிலென்ஸ் இலாகா நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும். அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல.

விஜிலென்ஸ் எந்த அளவுக்குச் சிறப்பாக செயல்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் திட்டம் செயலாற்றுவதற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கும் அளவில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, தேர்தல் முறையில் அடிப்படையான மாறுதல் தேவை, அதற்கு நம்முடைய மாநிலம் முன்கை எடுத்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை எண் 45—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற குறிப்பில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த நாட்டில் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் சாதனை செய்து இருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு, வீட்டு மனை இல்லாத வீதியில் இருந்துகொண்டு வாழ்கிற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம், இந்த அரசு 7 ஆண்டு காலத்தில் எவ்வளவு சாதனைகளைச் செய்து இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே புள்ளி விவரங்களோடு சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1947 முதல் 1967 வரை 20 ஆண்டு காலத்தில் ரூ. 1.15 இலட்சம் பேருக்குத்தான்—காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்—அவர்கள் பட்டா கொடுத்து இருந்தார்கள். ஏறக்குறைய ரூ. 2.88 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொடுத்து இருந்தார்கள். ஆனால் 1967 முதல் 31-1-1974 வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலே 3.34 இலட்சம் மக்களுக்கு பட்டா கொடுத்து இருக்கிறோம். 6.52 இலட்சம் ஏக்கராக அது உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு தான் அவர் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ. திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி, காங்கிரஸ் காரர்கள் இருந்த நிலத்தைப் பட்டா போட்டுக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்போது இவர் 6 இலட்சம் ஏக்கர் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், நாங்கள் எதை ஏற்றுக்கொள்வது ?

1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. நா. வீராசாமி : திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னதில் உண்மை இருக்கிறது. நல்ல நிலங்களை யெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் பங்கு போட்டுக்கொண்டார்கள். மற்ற நிலங்களைத்தான் நாங்கள் போட்டு இருக்கிறோம். 6 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை நாங்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருப்பது உண்மை. சந்தேகம் இருந்தால் கலெக்டரைப் பார்த்துக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்.

வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்குவதில் 1947 முதல் 67 வரையில்—காங்கிரஸ் ஆண்ட இருபதாண்டு காலத்தில்—63,770 பேர்கள் தான் பயனடைந்தனர். 2673.82 ஏக்கர் நிலத்தை வீட்டுமனைப் பட்டா போட்டுக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால் 1967 முதல் 1973 வரை 4,54,286 பேர்கள் பயனடைந்தனர். 14,736 ஏக்கர் நிலத்தை மனைப்பட்டா போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். 1971-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் சட்டத்தின் கீழ் 1,71,870 வீட்டு மனைப் பட்டாக்களை நாம் இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பிற்படுத்தப் பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்து இருக்கிறோம்.

அது போலவே, விவசாயிகள், கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கும் மக்கள் அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்பதற்காக 1969-ம் ஆண்டு மனுநீதித் திட்டம் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த திட்டத்தின் கீழ் 7,50,885 மனுக்கள் பெறப்பட்டன. 6,97,945 மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே நாம் நல்ல வெற்றியைக் கண்டிருக்கிறோம். இது வரையில் அதிகாரிகளிடம் கொடுக்கப் பட்ட மனுக்களில் 93 சத விதிகம் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் அரசின் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக அறிய முடியும்.

நிர்வாகத்தை இன்னும் செம்மைப்படுத்த புதுக்கோட்டையைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்கியிருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வடாற்காடு மாவட்டம் மிகப்பெரிய மாவட்டம், அதை இரண்டாகப் பிரித்து, வேலூர் மாவட்டம், திருவண்ணாமலை மாவட்டம் என்று இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆற்காடு தாலுக்காவாக ஆக்கியிருக்கிறோம். அங்கே சிறப்பான வசதிகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டும். தனியாக தாலுக்கா சபை ஆபீசர் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் புயல், வெள்ள நிவாரணம் போன்ற பணிகளுக்காக இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கடந்த ஆண்டு தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பயங்கரமான வெள்ளம் ஏற்பட்டது. மத்திய அரசு எஸ்டிமேட் போட்டார்கள் ரூ. 14.25 கோடி என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நமக்கு மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்து இருப்பது என்னவென்றால் 87 இலட்சம் மர்னியமாகவும் 3.89 கோடி கடனுதவியாகவும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

1972-73-ல் இப்படிப்பட்ட இயற்கைச் சிற்றங்கள் ஏற்பட்ட நேரத்தில் ஆந்திராவிற்கு ரூ. 37 கோடி கொடுத்திருக்கிறது மத்திய அரசு. பீகாருக்கு 13.35 கோடி கொடுத்திருக்கிறது. குஜராத்திற்கு 14 கோடி கொடுத்திருக்கிறது. மைசூருக்கு 16.50 கோடி கொடுத்திருக்கிறது. மகாராஷ்டிரத்திற்கு 83.43 கோடி கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் பரிதாபிக்க தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டும் 4.76 கோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இது மத்திய அரசாங்கத்தின் ஓரவஞ்சனை, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் என்று ஒன்று இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : ஆந்திராவிற்கு இவ்வளவு, பீகாருக்கு இவ்வளவு என்று சொன்னார்கள். உ. பிக்கு எவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்று தெரியுமா? இங்கே தமிழ் நாட்டிற்கு 4.76 கோடி என்றால், உ.பிக்கு 5.25 கோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே என்ன வித்தியாசம் என்று தெரியவில்லை. அரசியலுக்கு என்று செய்கிறார்கள் என்றால் உ.பிக்கு அதிகம் போய் இருக்கும்.

திரு. நா. வீராசாமி : மத்திய பிரதேசத்தில் பஞ்சம் வரவில்லை. எதுவும் வரவில்லை. ஏதோ கொஞ்சம் வெள்ளம் வந்தது. அதற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மகாராஷ்டிரத்திற்கு 83.43 கோடி தருகிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டிற்கு 4.76 கோடி தான் தருகிறார்கள். இதைக் கேட்டால் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. பாவம், என்ன செய்வது, அங்கே எஜமானி இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் திருப்தி செய்ய வேண்டும் அதே நேரத்தில் தமிழ் நாட்டையும் கொஞ்சம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் தேர்தல் என்று சொன்னாலே வினோதங்களும், வேடிக்கையும் ஆகிவிட்டது. உண்மையில் தேர்தல் அமைதியாக நடைபெற வேண்டும். சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் கோவை செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள் வந்து விரகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த நாட்டு அமைச்சர்கள் வந்ததைப் பற்றிச் சொன்னால் சரி. சமீபத்தில் கோயம்புத்தூரில் நடைபெற்ற தேர்தலுக்கு கேரளாவிலிருந்து முதல் அமைச்சர் வந்தார். கேரள கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, கேரள அரசாங்க ஜீப்புக்கள் வந்து வேலை செய்தன. கேரள சர்க்கார் கார் வந்து வேலை செய்தது. மத்திய அரசாங்கம் கார் வருகிறது. இன்னொரு வேடிக்கை.....

திரு. கோவை செழியன்: சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேரள அரசாங்கத்தின் ஜீப்புகள், கார்கள் வந்து எலெக்ஷன் வேலை செய்ததாகச் சொன்னார்கள். அதை அவர்களால் நிரூபிக்க முடியுமா, தவறான கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் அண் சொல்லலாமா?

(நண்பகல் 12:00)

திரு. நா. வீராசாமி: கார் நம்பர் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும் கொடுக்கிறேன். நான் அப்பொழுது அங்கே இருந்தேன். கார், ஜீப்பு களுடைய நம்பர்களை நான் குறித்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் கண்ணப்பன்

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. நா. வீராசாமி]

அவர்களிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் ஒரு நகல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு புகார் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் இருந்தேன். ஆனால் இரு அரசாங்கங்களுக்குமிடையே ஏதோ கலகம் மூட்டுவது போல் இருக்கும் என்று நிறுத்திவிட்டேன்.

இதற்கு ஆதாரம் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்பது அல்ல. கோவையிலுள்ள பெட்ரோல் பங்கிலிருந்து பில் புக் பூராவும் கொண்டுவந்தால் எவ்வளவு கேரள ரிஜிஸ்டிரேஷன் கொண்ட அரசாங்க கார்கள், அரசாங்க ஜீப்புகள் கோவையில் தேர்தல் நேரத்தில் அங்கு வந்திருக்கின்றன என்ற கணக்கைச் சுலபமாக எடுத்துவிடலாம். அதே நேரத்தில் அங்கிருந்து சில ரௌடிகளையும் கொண்டுவந்து குவித்தார்கள் என்று பத்திரிகையிலே வந்த அறிக்கையையும் படித்தேன். அது மட்டுமல்ல.

* * * *

தேர்தல் காலத்தில் எல்லா தலைவர்களுக்கும்தான் தேர்தல் நேரத்தில் போகும்பொழுது சில நேரத்தில் ஆபத்து ஏற்படுகிறது. ஏதோ நடக்காத ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு பெரிய விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டது. ஒரு கட்சித் தலைவர் தாக்கப்பட்டார் என்று பெரிய விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டு, பீதியை உண்டுபண்ணிவிட்டார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்தால் நாட்டிலே எப்படி சட்டம் ஒழுங்கு காக்கப்படும்?

ஒரு பொறுப்புள்ள அரசியல் கட்சித் தலைவர் பவனி வரும்பொழுது பூ லீசினர்கள், அதற்குப் பின்னாலே கல்லால் அடித்தார்கள், பூவில் கல் இருந்தது என்றெல்லாம் எதை எதையோ சொல்கிறார்கள். நல்ல காலம் கல்லில் பூ இல்லை. இந்த மாதிரி ஒரு கட்சித் தலைவர் நடந்து கொண்டால் இந்த நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு எப்படி பாதுகாக்கப்படும் என்று எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்தலுக்கு முன்னால் இரண்டு மாத காலம் இருப்பதினால் பல்வேறு பிரச்சனைகள் வருகின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டு எலெக்ஷன் மாதிரி நான்கு நாட்கள்தான் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும். முதல் நாள் நாமினேஷன், இரண்டாவது நாள் ஸ்கூல்டினி, மூன்றாவது நாள் வித்திராயல், நான்காம் நாள் எலெக்ஷன் என்று அப்படி பொதுத் தேர்தலையும் நான்கு நாட்களில் நடத்திவிட்டால், இந்த நாட்டிலுள்ள அரசியல் கட்சிகளுடைய கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டு மக்கள் போட்டுப் போட்டும். அப்படிச் செய்தால் பல பிரச்சனைகளைத் தவிர்த்துவிட முடியும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஐந்து நிமிடத்தில் நான் முடித்து விடுகிறேன்.

* * * *

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது வேண்டாம். அதை விட்டு விடுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : அது வேண்டாமென்றால் அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : * * *

* * * * *

என்னுடைய இந்த வேண்டுகோளையும் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : * * * * *

என்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : * * * என்று

சொன்னார். எந்தக் கட்சிக்காக வந்தார்கள் என்று கூடச் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வீராசாமி அவர்களுடைய பேச்சில்

* * * என்ற அது சம்பந்த

மான பகுதியும், * * * குறிப்பிட்ட பகுதியும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படும்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே அமைச்சர்கள் பற்றி சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நான் விட்டுவிட்டேன். பக்கத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்களுக்கு நிறைய பாதுகாப்புத் தேவை. இந்த மன்றத்தில்கூட பாதுகாப்பு இல்லை. அமைச்சர் ஒரு நாள் வராவிட்டால் பள்ளி மாணவர்களைப் போல லீவ் லெட்டர் இருக்கிறதா, எழுதி அனுப்பியிருக்கிறாரா என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள்.

அப்படியிருக்கும்பொழுது அமைச்சர்களுக்கு இன்னும் சில வசதிகள் தேவை என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரே இடத்தில் எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் ஒன்றாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்துவிட்டால் எல்லா அமைச்சர்களையும் ஒரே இடத்தில் பார்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு அமைச்சரையும் ஒவ்வொரு இடத்திற்குத் தேடிக்கொண்டு போக வேண்டியிருப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. விலைவாசி ஏற்றத்தில் அவர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும். அமைச்சர்களுக்குக் கொஞ்சம் சம்பளம் உயர்த்திக்கொடுப்பதில் தவறு இல்லை.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. நா. வீராசாமி]

அது மட்டுமல்ல, அமைச்சர்கள் காரில் போகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கும் பெட்ரோல் ரேஷன், 6 லிட்டர் பெட்ரோல். 6 லிட்டர் பெட்ரோலை வைத்துக்கொண்டு ஒரு அமைச்சர் எப்படி தன்னுடைய கடமையைச் சரிவர செய்ய முடியும் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அமைச்சர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முதல் அமைச்சருக்கும் 6 லிட்டர் தான்.

திரு. நா. வீராசாமி : குறைந்தது ஒரு அமைச்சருக்கு 25 லிட்டர் பெட்ரோலாவது கொடுக்க வேண்டும். பெட்ரோலை யாரும் குடிக்கப்போவதில்லை. பொது மக்களுக்குத்தான் பணியாற்றப்போகிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் டாங்கை ஃபுல் பண்ணிக்கொள்ளட்டும். அமைச்சர்களுக்கு 25 லிட்டர் பெட்ரோல் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் சரிவர செய்ய முடியும். விதவைகள்.....(மணி அடிக்கப்பட்டது)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அங்கத்தினர் மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்குப் பரிந்து பேசுகிறார்கள். அமைச்சர்களை காக்காய் பிடிக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : காக்காய் பிடிக்கவேண்டிய அவசியம் எனக்கு இல்லை. ஜேம்ஸ் அவர்கள் யார் யாரை காக்காய் பிடிக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர் பேசும்பொழுது சொன்னார். எங்கெயோ அதிகாரிகளைப் போய் பார்த்தால் அதிகாரிகள் இல்லை என்று சொன்னார். நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறார்கள் என்று பேசுகிறார்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள். உறுப்பினர் அதிகாரிகளைத் தேடிப் போகிறார்கள்.....

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முக்கியமான மான்யத்தின் பேரில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கக்கூடிய இன்றைய மான்யங்கள், அவர் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அன்று நடந்த போலீஸ் மான்யம், நமது கல்வி அமைச்சர் மான்யம் ஆகியவைகளுக்காக கொடுத்திருக்கிற தொகைகளைக் கூட்டிப் பார்த்தால் மொத்தம் நாம் இங்கு செலவழிக்க வேண்டியதற்கு என்ன தொகை ஒதுக்குகிறோமோ அதிலே கிட்டத்தட்ட பாதியை இந்த இரண்டு அமைச்சர்களும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் சில முக்கியமான கொள்கைப் பிரச்சினைகள் வருகின்ற காரணத்தினால், அந்த விஷயங்களைப்பற்றி அரசினுடைய முடிவு என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

முன்பு ரெவின்யூ அமைச்சராக மதியழகன் இருந்த காலத்தில் இதே மன்றத்தில் ரெவின்யூ போர்டு இனிமேல் இருக்காது, வருவாய்த்துறை வாரியத்தை நாங்கள் எடுத்துவிடப்போகிறோம் என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஒரு ஆண்டு காலமாக இதை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏதாவது சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேநேரத்தில் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரெபார்ம்ஸ் கமிஷனில் இதைப்பற்றி பரிசீலனை நடக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். என்ன நிலைமை என்பதை இந்தத் தடவையாவது தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும். ரெவின்யூ போர்டு இனிமேல் இருக்காது என்ற ஒரு நிலையை எடுத்துச் சொல்வார்களேயானால் இங்கே நாங்கள் திருப்பித் திருப்பி அதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஏற்கனவே அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்ததினால்தான் நாங்கள் இதை இங்கே எடுத்துச்சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். நான்கு, ஐந்து வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அதுபற்றி வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி I expect categorical reply from the Hon. Chief Minister in his reply.

அடுத்து, தேர்தல்கள் சம்பந்தமாக நான் சில புதிய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாங்கள் ஏற்கனவே இம்மாதிரி உப தேர்தல்கள் நடக்கிறபொழுது அந்த மாநிலங்களுடைய அமைச்சர்கள் பங்கு எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். பொதுத் தேர்தலில் அமைச்சர்கள் பங்கு எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. உப தேர்தல்கள் என்று சொல்லும்பொழுது அந்த மாநில அமைச்சர்களால் சில காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன, அமைச்சர்கள் என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டு.

ஆகவேதான் இந்த உப தேர்தல்களுக்கு வரக்கூடாது என்று சொல்லுகிறோம். பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் கூட ராஜிநாமா செய்யவேண்டும் என்று பெருந்தலைவர்கள் எல்லாம் கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஏற்ப 1957-ம் ஆண்டு கோளத்தில் கம்யூனிஸ்டு ஆட்சி இருந்த பொழுது, மிக முக்கியமான உப தேர்தல் நடந்தது. அந்த உப தேர்தலில் ஜெயித்தால் ஓரளவுக்கு வீட் கடைக்கும் என்ற நிலைமை இருந்தம்கூட எந்த கம்யூனிஸ்டு கட்சி அமைச்சரும் உப தேர்தலில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

இன்றைக்கும் கோளத்தில் நடக்கக்கூடிய உப தேர்தல்களில் அங்கு அமைச்சர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொள்வதில்லை. கோள அமைச்சர்கள் இங்கே வந்து பேசுவது வேறு விஷயம். இங்கே அவர்கள் வந்து பேசுவதால் உடனே அதைக்கேட்டு எதுவும் செய்யப்போவதில்லை. கோள அமைச்சர்கள் இங்கு வந்து பங்கு எடுத்தாலும், தமிழ் நாட்டில் உப தேர்தல் நடக்கும்பொழுது தமிழ் மாநில அமைச்சர்கள் பங்கு எடுத்துக் கொண்டால் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் அதிகாரிகளைத் தங்களுக்கு ஆதரவாக, ஒரு தவறான நிலைக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியும், உதவி செய்ய முடியும் என்ற கருத்தோட்டத்தில் நாங்கள் இந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இந்த நேரத்தில் இன்றொரு கருத்தையும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று நாம் முடிவு செய்து, அதற்குத் தகுந்த மாதிரி அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு நமக்கு இன்றைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் மேலவை வேண்டியதில்லை, இரண்டு சபை வேண்டியதில்லை என்ற கருத்து வருகிறபொழுது, நாங்கள் முன் நின்று வங்காளத்தைப் பொறுத்த வரையில் மேல் சபை வேண்டாம் என்று சொல்லி, அங்கே கடைசியில் மேல் சபை இல்லாமல் போய் விட்டது. அந்த மாநிலத்தில் மேல் சபை உறுப்பினராக இருந்த எங்கள் கட்சியின் அமைச்சர் அவருடைய பதவிப் போக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்ட போதிலும் கொள்கை ரீதியிலே அதைச் செய்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி இந்த அரசின் கருத்து என்ன, மேல் சபை இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களா தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் என்று ஒரு முடிவு செய்து தமிழ் நாட்டில் மேல் சபை இருக்கவேண்டியதில்லை என்று முடிவு எடுத்துவிட்டால் அதை அமல் நடத்துவதற்குப் போதிய அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு முறையான மாற்றத்தை அரசியல் சட்டத்தில் செய்துவிட முடியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல்களைப் பொறுத்தவரையில் (திரு. மொய்தீன் குறுக்கீடு) அவர்கள் டில்லி மேல் சபையைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். டில்லி மேல் சபையைக் களைப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரம் கிடைப்பது. அவர்கள்தான் அதைப்பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டும். நம்முடைய மேல் சபையைக் கலைப்பதற்கு இங்கே அதிகாரம் இருக்கிறது. நான் அதைத்தான் சொல்கிறேன்.

தேர்தல் செலவுகளைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது மற்ற நாடுகளுக்கும் இந்தக் கவலை வந்து விட்டது. தேர்தல் நடக்கிறது என்றால் சாதாரண மானவர்கள் இனி தேர்தல்களில் போட்டிபோட முடியாதுபோல் இருக்கிறது, சாதாரண கட்சிகளும் போட்டியிட முடியாது.

புதுவையில் நடந்த தேர்தலைப் பார்த்துப்போது அந்த எண்ணம்தான் வருகிறது. 10,000 ஒட்டுக்கள் உள்ள ஒரு தொகுதியில் செய்த செலவைப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டில் இனிமேல் கோடீஸ்வரர்கள்தான் தேர்தலில் நிற்கமுடியும் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

சில நாடுகளில் பஸ் வைக்க, கார் வைக்க, மைக் வைக்க—இவைகளுக்கு அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறது. இந்த மாதிரியான தேர்தல் செலவுகளை இங்கும் அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டால் உதவிகரமாக இருக்கும். அதற்குரிய முழு அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல்களை எந்தக் காரணத்தினாலும் ஒத்திவைக்கக்கூடாது. முனிசிபல் தேர்தல் ஆனாலும் சரி, கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் ஆனாலும் சரி, மற்ற தேர்தல்கள் ஆனாலும் சரி, எந்தத் தேர்தல்களையும் ஒத்திவைக்கக் கூடாது. காலாகாலத்தில் தேர்தல் நடக்க வேண்டும். தேர்தல் என்று

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

வரும்போது, அண்மையில் நடைபெற வேண்டிய தேர்தல்கள் எப்போது வரும் என்று இப்போதே அறிவித்தால் நன்றாக இருக்கும். இதிலே எனக்கு ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நேற்று மதுரைக்குப் போயிருந்தேன். அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் சில பகுதிகளைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று சிலர் ரிட் மனுக்களைக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டியவர்கள்தான். ஆளும் கட்சியினர் ரிட் மனு போடவேண்டாம்; போட்டிருந்தால் வாப்பஸ் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் உடனே அதைச் செய்யக்கூடியவர்கள்தான் ரிட் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நிலைமைகளைப் பார்த்தால் இந்தத் தேர்தலை ஒத்திப்போடுவதற்காகச் செய்கின்ற ஏற்பாடுகள்தான் ரிட் மனுக்களைப் போடுவது என்று தோன்றுகிறது. இப்படி ஒரு ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. தேர்தல்களை ஒத்தி வைப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. எப்போது தேர்தல் நடக்கும் என்பதைத் திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிட வேண்டும்.

தேர்தல்களை ஒத்திவைப்பது இன்றைக்குச்சாதாரணமாகப் போய்விட்டது. கோவை மேற்குத் தொகுதி தேர்தலை ஓராண்டு காலத்திற்கு ஒத்திவைத்து விட்டார்கள். அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் இல்லாமலே ஓராண்டு காலம் இந்தச் சபை நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த நிலைமைத் தமிழ் நாட்டிலேதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல்களை இப்படி ஒத்தி வைக்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மதுரை மாநகராட்சி, நகராட்சி தேர்தல்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒத்திவைக்கப் போகிறோம் என்பது ஒரு கற்பனையாகும். நீண்டகாலத்திற்குத் தேர்தல்களை ஒத்திவைக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு இல்லை. எந்தத்தேதிகளில் நடைபெறும் என்பதை அதற்குரிய மானியம் விவாதத்திற்கு வரும்போது தொடர்புடைய அமைச்சர்கள் இந்த மன்றத்திலே அறிவிப்பார்கள் என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைமைச் செயலகத்தைப் பொறுத்த வரையில், இங்கே பல செயலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பதவியிலேயே பொறுப்புகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இன்னொரு பொறுப்பு கொடுக்கக்கூடாது.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. அதிலே ஒரு கமிஷனர் இருக்கிறார். அவர் யார் என்று பார்த்தால் இங்கே இருக்கின்ற ஒரு செயலாளர் தான். இங்கே இருக்கின்ற செயலாளர்தான் அங்கே கமிஷனராக இருக்கிறார். அப்படி வந்தால் அவரால் இரண்டு இடங்களிலும் சரியாகக் கவனம் செலுத்த முடியாது. இப்போது இருக்கின்றவர் திறமை மிக்கவர்தான். அதில் எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. இரண்டு இடத்திலும் தனித்தனி அதிகாரிகள் இருந்தால் பல புதிய கருத்துக்கள்

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி]

தோன்றலாம் ; அதனால் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடக்கும். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் “யேஸ் ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி” இருக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய சில இலாக்காக்கள் செய்கின்ற வேலைகளை வைத்து பார்த்தால் சில இலாக்காக்கள் இருக்கவேண்டுமா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. உதாரணத்திற்கு “பப்ளிசிட்டி டிப்பார்ட்மெண்ட்” இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளை இந்த இலாகா பப்ளிசிட்டி செய்துகொள்ளட்டும், பரவாயில்லை ஏனென்றால் அதற்காகத்தான் இந்த இலாகா இருக்கிறது.

ஆனால் அரசாங்க பப்ளிசிட்டி என்று வருகிறபோது, முழுவதும் ஆளும் கட்சி பப்ளிசிட்டியாக இருப்பதுதான் வேதனைப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. திண்டுக்கல் தேர்தலின்போது இந்த பப்ளிசிட்டி இலாகா ஆளும்கட்சிக்கு வேலை செய்தது. ஆளும் கட்சியை ஆதரித்து முழு மூச்சாக வேலை செய்தது. அதனால் ஒரு சமயம் திருமங்கலம் தொகுதியில் ஒரு பெரிய கலவரமே நிகழக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த டிப்பார்ட்மெண்டின் முக்கிய அதிகாரிகள் அந்த நிகழ்ச்சியில் முன்னணியில் நின்றார்கள்.

அதைப்போலவே உறுப்பினர் சீனிவாசன் வீட்டுக்குமுன் ஆர்பாட்டம் நடைபெற்றபோதும் இந்த டிப்பார்ட்மெண்டிலே உள்ள ஒருசிலர் அங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்குப் பல காரியங்களுக்காக நாம் செலவு செய்யப் பணம் ஒதுக்குமபோது ஒரு கட்சிக்காகப் பிரச்சாரம் செய்வதற்கு அந்தப் பணத்தைப்பயன்படுத்தக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சினையும் இங்கே எழுப்பப்பட்டது. அதைக்கேட்டுவிட்டு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஒன்றும் சொல்லாமல் சும்மா இருந்துவிட்டேன் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. அதற்காக அதில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன்.

மாநிலங்கள் பிரிவினைக்கும் முன்னால் தேவிசூரம், பீர்மேடு பகுதிகள் வேண்டுமென்று கன்னியாகுமரி மக்கள் கேட்டார்கள் ; அதைப்போல கேரளத்து மக்களும் கேட்டார்கள். அதற்காகப் போராட்டங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றன. ஒரு வழியாக அது முடிந்துவிட்டது. இது முடிந்துபோன ஒரு விவகாரம். மீண்டும் மீண்டும் அதைப்பற்றி பேசுவது சரியல்ல முடிந்து போன ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்வதில் எனக்கு இஷ்டமில்லை ; அதைப்பற்றி இங்கே கிளப்பினாலும் சரியல்ல ; கேரளத்திலே கிளப்பினாலும் சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பிளானிங் கமிஷன் இருக்கிறது. இது என்ன செய்கிறது ? எந்த அளவுக்குக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை. அந்தக் கமிஷனிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் அவரவர் இஷ்டப்படி அறிக்கை விடுகிறார்கள். அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அப்படி அறிக்கை விடுகிறார்களா அல்லது பிளானிங் கமிஷன் சார்பிலே

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 1]

விடுகிறார்களா என்பதும் தெரியவில்லை. அந்த கமிஷன் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது, அவர்களுடைய நடவடிக்கையை எந்த அளவுக்குச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விபரத்தை இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயமும் நம்முடைய கவனத்திற்கு வருகிறது. 20 லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் இருந்தால்தான் கான்ட்ராக்ட் விடாமல், அரசாங்கம் நேரடியாகவே பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இப்போது 5 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே இருந்தாலே அரசாங்கம் பொறுப்பில் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற விலை யேற்ற நிலைவரப்படி, முன்னால் 20 லட்சம் என்று இருந்தது இன்றைக்கு ஒரு கோடிக்குமேல் இருக்க வேண்டுமென்று வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அது 5 லட்சம் என்ற அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது, அரசாங்கமோ அல்லது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலுள்ள அமைச்சர்களோ நேரடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று வருகிறபோது அதிக அளவில் தலையீடு வருவதற்கு ஒரு போக்காக இருக்கிறது. 2-1-1970-ல் இதுபற்றிய ஒரு ஜி.ஓ. வந்தது என்று நினைக்கிறேன். அதன்பிறகுதான் இந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. இப்படி பல காரியங்களில் அரசாங்கம் நேரடியாகத் தலையிடுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். இதுபோல பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு பங்குள்ளும் கலந்துகொள்வது வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதுபற்றி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். எல்லா பங்குன்களிலும் உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்வது என்பது இயலாது. அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள். பங்குனை நடத்துகிறார்கள், போகிறார்கள். அந்த பங்குன்களில் எல்லாம் என்னைப் போன்றவர்கள் கலந்துகொள்வது என்றால் செலவு அதிகமாகிறது. அதற்கு வேண்டிய வாகன வசதிகள் எல்லாம் வேண்டும். மற்றவர்களைப் போல இன்னொருவர் வண்டியில் ஏறிக்கொள்ளும் பழக்கம் எனக்கு இல்லை. ஆகவே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

ஆனால் அமைச்சர்கள் வருகிறபோது, அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அவர்கள் வசதிப்பட்டால் கலந்து கொள்ளட்டும். அவர்கள் எந்தக் காரணத்தினாலும் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது. ஆனால் எங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்களைக் கூப்பிடுவது கிடையாது. என்னைக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை எதிர்ப்பது என்று எங்கள் கட்சி முடிவு செய்ததோ அன்றிலிருந்து எங்களை அழைப்பது கிடையாது. யார் யாரையோ அழைத்து வைத்து விழாக்களை நடத்துகிறார்கள்.

சமீபத்தில் கோவில்பட்டியில் ஒரு கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. அந்தக் கருத்தரங்கில் யார் யாரெல்லாமோ வந்திருந்தார்கள். ஒரு அமைச்சர்கூட கலந்து கொண்டார். ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதால் அவர் அழைக்கப்படவில்லை காரணம் நாங்கள் ஆளும் கட்சிக்கு உதவியாக இல்லை.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சூடியவரையில் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அழைக்கப்பட வேண்டும். இப்போது அழைப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. பங்கேற்கும் பொறுப்பு அவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். விழா நிகழ்ச்சியில் அவர்கள் பெயரையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது அரசாங்கத்திற்கும் அது உதவிகரமாக இருக்கும்.

பென்ஷனைப்பற்றி பல கருத்துக்களை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். ஓய்வுபெற்றவர்கள் விஷயத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சோசலிஸ்ட் நாடுகளில் அதிகக் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே அதைப்பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன் என்று கருதுகிறேன்.

ஓய்வு பெற்றவர்கள் விதவைகளாகவோ அல்லது விதவர்களாகவோ (சிரிப்பு) இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் பிள்ளைகள் இல்லாதவர்களாக இருப்பார்களேயானால் அவர்களுக்குத் தனி ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஆஸ்டல் வைத்து நடத்துகிறார்கள். யாரும் யாரையும் சுரண்டக்கூடாது என்பது அவர்கள் எண்ணம். அந்த ஆஸ்டலில் சினிமா எல்லாம் காட்டுகிறார்கள். சலிக்கிழமை, சனிக்கிழமை பள்ளிக்கூடத்து பிள்ளைகள் அங்கே வந்து விளையாடுகிறார்கள். அப்போது வயதானவர்கள் அந்தக் குழந்தைகளோடு சேர்ந்து விளையாடுகிறார்கள். குழந்தைப் பாசம் — ஹ்யூமன் அன்டர்ஸ்டாண்டிங் — இருக்கவேண்டும் என்கிற நிலையிலான ஏற்பாடு அங்கே இருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன் : ஒரு விளக்கம் தேவை—தாங்கள் புலவராக இருக்கிற காரணத்தினால் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்—விதவை என்ற சொல்லுக்கு ஆண்பாலில் என்ன வார்த்தை?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முதியோர்களுக்கென்றே அங்கே விடுதிகள் இருக்கின்றன. அதில்போய் பள்ளிக் குழந்தைகள் விளையாடுகிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் நம் வீட்டிலேயே முதியோர்களை வைத்துக்கொள்கிறோம். பேரன் பேத்திகளுடன் பொழுதுபோக்குவதையே இவர்கள் பெரிதும் விரும்பி சந்தோஷப்படுகிறார்கள். இங்கும் முதியோர்களை விடுதிக்கு அனுப்பிவிட வேண்டும் என்று விரும்புகிறாரா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : குடும்பத்தோடு இருக்க முடியாதவர்களுக்குத்தான் சொன்னேன். குடும்பப் பாசம் இருக்கவேண்டும் என்று அங்கே அப்படிச் செய்கிறார்கள். இன்னும் ஜெர்மனியில் ஒரு இலாக்காவில் இருந்து ஒரு அதிகாரி ரிட்டையராஃவிட்டால் அவரது பிறந்த தினத்தை அவரது இலாக்காவில் கொண்டாடுகிறார்கள். வருடத்தில் சில நாட்கள் வரவழைத்து அவரது ஆலோசனைகளைக் கேட்கிறார்கள்—ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு இங்கே சீட்டுக் கிழிக்கிற மாதிரியான நிலைமை இல்லை. அதைக் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

1970 பிப்ரவரி மாதத்திற்கு முன்னால் ஓய்வுபெற்றிருந்தால் பஞ்சப்படி பாதி என்கிற நிலையில் குறைகிறது என்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதற்குப் பிறகு கொடுக்கிற முறையில் 50, 60 ரூபாய் ஜாஸ்தியாக வரும் என்கிறார்கள். அவ்வாறு ஓய்வுபெற்றவர்கள் கம்மியாகத்தான் இருப்பார்கள். நல்ல உள்ளத்தோடு இதனையும் பரிசீலனை செய்து, அவர்கள் சம்பந்தமாகவும் நல்ல உத்தரவை அனுப்புவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்து திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்ன கருத்தை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் என்றால் ஒரு தனி பந்தா—இந்த லாபியில் உட்கார்ந்திருக்கிறபோது அந்தப் பக்கம் அமைச்சர் யாராவது வந்துவிட்டால் உடனே பலர் எழுந்துவிடுகிறார்கள். நாம் உட்காருகிறபோது ஒரு காம்பிளக்ஸ் — அமைச்சர்கள் மேல் சாதி போன்ற நிலை — பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்தில் அப்படி இல்லை — அமைச்சர்கள் உறுப்பினர்களைத் தேடி வருவார்கள் — இங்கே நாங்கள் அவர்களைத் தேடிப் போகிறோம் — லாபியில் வந்து உறுப்பினர்களோடு உட்கார்ந்து பேசுகிற பழக்கம் இருந்தால் — கொடுக்கவேண்டிய கடிதங்களை அங்கேயே கொடுக்கலாம் — ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கிப் பழகுகிற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

நமக்குச் சரியான லாபி இல்லை. லாபியில் வந்து யார் உட்காருகிறார்கள் என்பதே தெரியாமட்டேன் என்கிறது — லாபியில்தான் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் உட்கார்ந்து மனம்விட்டுப் பேசுகின்ற நிலை — கோபமாகப்பேசிவிட்டாலும் அது அப்படி இல்லை என்று பேசி — ஹீட்டை தணித்துக்கொள்கிற நிலை இருக்கும்.

இன்னும் மெம்பர்களுக்காகப் போகிற பஸ்ஸை எடுத்துக்கொண்டால் மெம்பர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் ஏறுகிறார்கள். வேண்டுமென்றால் ஒரு முறை மெம்பர்களுக்கும், ஒரு முறை மெம்பர் அல்லாதவர்களுக்கும் என்றாவது விடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களோடு தொகுதியில் இருந்து வருகிறவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு போயிருக்கலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தொகுதியைச் சேர்ந்தவர் யாரையும் நான் இதுவரை அதில் ஏற்றியதில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : தொகுதியில் இருந்து வருகிறவர்களை இந்த பஸ்ஸில் வரக்கூடாது என்றால் எங்களை விட்டு விட்டுப்போய்விட்டார் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே அவர்களையும் கூட அழைத்துப் போக வேண்டிய நிலை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

அடுத்து, அமைச்சர்கள் லாபியில் வந்து உட்காரத்தான் செய்கிறார்கள், உறுப்பினர்களோடு பேசுகிறார்கள். உறுப்பினர்களைப் பார்த்து அவர்கள் புறக்கணிப்பதுபோல பேசுவது சரியல்ல,

1974 ஏப்ரல் 1]

திரு .கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒதுக்கி இல்லாது மற்றவர்களுடன் கலந்து பேசுகிற வாய்ப்புகள் அதிகப்படவேண்டும் என்கிற கருத்தில்தான் சொன்னேன்.

துயர் தணிப்பு என்பது — துயர் தடுப்பு என்று இருக்கும் முறையில் பணிகள் நடக்க வேண்டும். இதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் இன்றைய தினம் 50 சதவிகிதம் காண்டிராக்டர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்குமே சென்று விடுகிறது.

வறட்சி—பஞ்சம் ஏற்பட்டாலும் தாக்குப் பிடிக்கும் நிலையில், குடி தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்படாதிருக்க—பாசனக் கிணற்றில் தண்ணீர் வறண்டு போகாமல் இருக்க—சீரான கண்மாய்-கால்வாய் பராமரிப்பு, மழைக்கால தண்ணீர் கடலுக்கு லீனாகப் போகாது தடுக்க ஆங்காங்கு தேக்கி வைக்கும் முறையில் கண்மாய், குளம், குட்டைகள் அமைப்பது நடந்து முடியச் செய்ய வேண்டும்.

முன்பு காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொண்டுவந்தது வயோதிக பென்ஷன் திட்டம். தகுதிபெற்ற அனைவருக்கும் கொடுக்க, அப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அப்போது ஒவ்வொரு இடத்திலும் எவ்வளவு பேர் களுக்குக் கொடுத்து வந்தார்களோ அவ்வளவு பேர்களுக்குத்தான் இப்போதும் கொடுக்கப்படுகிறது. யாரேனும் செத்துவிட்டால் அதற்குப் பதில் ஒருவரைச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். அதற்காக ஒதுக்கி யிருக்கிற 1 கோடி போதாது. இன்னும் 1 கோடி ஒதுக்கி—தகுதியுள்ள அனைவருக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கிடைக்க விதிகளைத் திருத்த வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனில் கிணறுவெட்டி பலனளிக்காத கடன்களை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். விவசாயப் போராட்ட காலத்திலே இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கோரிக்கையாகும்.

கடன் வசூலில் விவசாய பம்புசெட்டு, மாடுகள் போன்ற விவசாயக் கருவிகள் ஜப்தி செய்யப்படுவது தடுக்கப்படவேண்டும்

குடியாத்தத்தில் நெருப்பினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதுபற்றி பல கட்சி உறுப்பினர்களும் வெட்டுத்தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது சர்க்கார்—முதலமைச்சர் நிதியில் இருந்து 1 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன் அதேமாதிரி இந்தியப் பிரதமர் நிதியில் இருந்தும் 1 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தாபன காங்கிரஸ் 10 ஆயிரம் அளித்திருக்கிறது. இதை எல்லாம் வரவேற்கிறேன்—என்றாலும் இது போதுமானதல்ல.

இந்த மாதிரி நிவாரணம் அளிக்க—தனியாகவே ஒரு நிவாரண நிதியை ஏற்படுத்த முடியுமா? அப்படி ஏற்பாடு செய்தால் உடலுக்குடன் இதுபோன்ற நேரங்களில் நிவாரண உதவியை அளிக்க வழியேற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 1]

கடைசியாக சமீபத்தில் ஜில்லா கலெக்டர்கள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை நல்லதாகத்தான் கருதுகிறேன் என்றாலும், சில அதிகாரிகளை 10 வருஷங்களுக்கும் மேலாக ஓரிடத்தில் இருந்து மாற்றாமல் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, மதுரையில் இருக்கிற டிரஷரி ஆபீசர் 10 வருஷத்திற்கு மேலாகிறது—அந்த இடத்தில் இருந்து மாற்றப்படவில்லை. அவர் இன்றைக்கு சிப்பந்திகளை, மேலும் அங்கு வரக்கூடியவர்களை தொந்தரவு பண்ணுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒருவரை ஓரிடத்தில் வைக்கக்கூடாது. அது போலவே 3 ஆண்டுகளுக்குள் மாற்றவும் கூடாது.

மதுரையில் திரு. லட்சுமிகாந்தன் பாரதி கலெக்டராக இருந்த காலத்தில் குறிப்பிட்ட நாட்களில் தாலுக்கா தலைமையிடங்களுக்குப் போய்விடுவார். அடுத்து வந்திருக்கிற கலெக்டரால் அப்படி முடியவில்லை. கேட்டால் “எங்களால் ப்ரொக்கிராம் போட முடியவில்லை. பலவிதமான ப்ரொக்கிராம் எங்களுக்கு வருகிறது” என்கிறார். அமைச்சர்கள் வருவதுதான் இருக்கும். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வருவதற்கு இரண்டு நாட்கள் முன்புதான் அறிவிக்கப்படுகிறது. முன்கூட்டி கலெக்டர் ப்ரொக்கிராம் போட்டிருந்தால் அது பாதிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அமைச்சர்கள் வரும்போது, கலெக்டர்களோ, மற்ற அதிகாரிகளோ கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவு கிடையாது. முன்பு இருந்த உத்தரவு கூட மாற்றப்பட்டு—வருகின்ற அமைச்சருக்கு முக்கியமான காரியமாக இருந்து, அந்த முக்கியமான காரியத்தில் தொடர்பு இருக்குமானால் அந்த அதிகாரி மட்டும் இருந்தால் போதும்—மற்ற அதிகாரிகளோ—மாவட்ட ஆட்சியாளரோ அமைச்சர்களுக்காக இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று லாயறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : வெளிநாட்டில் இருந்து வருகிற டிஸ்டிங்க்விஷ்டு விசிடர்களைத் தவிர—அமைச்சர்கள் வரும்போது இப்படி இருக்கக்கூடாது என்பது சரியாகும். மாவட்ட ஆட்சியாளர்களது ப்ரொக்கிராம் முன்கூட்டியே ஜனங்கள் மத்தியில் தருவது உதவியாக இருக்கும்.

இன்னும் அமைச்சர்கள் வரவில்லை என்ற காரணத்தினால் சில கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள்கூட திறக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக, உத்தமபாளையம் தாய்-சேய் நலவிடுதி கட்டி ஒரு வருஷம் ஆகிறது ; இன்னும் திறக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இப்படிப்பட்ட கட்டிடங்களுக்குத் திறப்பு விழா செய்ய அமைச்சர்களோ, வேறு அதிகாரியோ வரவேண்டும் என்று காத்திருக்கத் தேவையில்லை. ஒன்றியத்தில் உள்ளவர்களுையே வைத்துக்கொண்டு செய்யலாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் அங்குள்ளவர்கள் குறிப்பிட்டவர் வரவேண்டும் என்பதற்காகக் காத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி காத்திருக்க வேண்டாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1974 ஜப்ரல் 1]

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அமைச்சர்களே எல்லாவற்றையும் திறக்க வேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கிறது. சீனாவிலே குறிப்பிட்ட தொழிற்சாலையைத் திறப்பதற்கு அந்தத் தொழிற்சாலையிலுள்ள தொழிலாளியை வைத்துத்தான் திறக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பக்ராநங்கல் அணையை ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வயது முதிர்ந்த ஒரு தொழிலாளியைத்தான் திறக்கச் சொன்னார்கள். ஆனால், இங்கே அப்படியில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நேரமாகிவிட்ட படியால் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியத்தின் மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தேர்தல்கள் என்ன முறையில் நடக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சீரிய முறையிலே இங்கே பல அங்கத்தினர்கள் கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

இடைத் தேர்தல்களிலே என்ன முறைப்படி அமைச்சர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும், அதிலே அவர்கள் பங்கு கொள்ளலாமா, கொள்ளக் கூடாதா என்பதையெல்லாம் பற்றி இந்த மன்றத்திலே சொன்னார்கள். சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த கோவைத் தேர்தலிலே என்னென்ன நடந்தது என்பதுபற்றி இந்த மன்றத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

இந்த இடைத் தேர்தல்களிலே அரசாங்கம் நடுநிலையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக, பப்ளிசிட்டி டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிற ஒரு சில அதிகாரிகள் அரசாங்கச் சார்பிலே தீவிரமாக தேர்தல் வேலைகளில் ஈடுபட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு எங்களுக்கு வந்த வண்ணம் இருக்கிறது.

பப்ளிசிட்டி டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிற அதிகாரிகள் வண்ண வண்ண சுவரொட்டிகளை ஒட்டித்தேர்தல் வேலையில் தீவிரமாக இருந்தார்கள் என்ற தகவல் எங்கள் கையில் இருக்கிறது. அதிலே கூறுவார்கள், எந்த ஆட்சியானாலும் சரி இது நடக்கும் என்றெல்லாம் சொல்வார்கள்.

சாதாரணமாக, இந்த ஆட்சி சாமானியர்களின் ஆட்சி என்று சொல்லக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இந்தச் சர்க்காரின் கண்ணொளி வழங்கு விழா, ரிக்ஷா வழங்கும் விழா இதற்கெல்லாம் விளம்பரம் செய்து கொள்வதிலே யாருக்கும் எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. ஆனால், இது ஒரு கட்சியின் சாதனை என்ற முறையிலே நடக்கிறதே தவிர ஆட்சியின் சாதனை என்ற நிலையில் நடைபெறவில்லை.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

ஆகவே, இந்த நிலையைத் தவிர்க்கவேண்டும். இன்று அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபோது அவர்களுடைய பல கருத்துக்களை அள்ளி அள்ளி வீசினார்கள். பப்ளிசிடி ஆபீசர்களைப் பற்றி என்னென்ன கூறினார்கள் என்பதைப்பற்றி எனக்கு நன்கு தெரியும்.

திரு. பூவராகவன் அந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக இருந்தபோது அவரைப்பற்றி என்னென்ன கூறினார்கள் என்றும் எனக்குத் தெரியும். இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருக்கிற வட்டச் செயலாளர்களும், மாவட்டச் செயலாளர்களும் தான் பப்ளிசிடி ஆபீசர்களாக இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர அங்கு அதிகாரிகள் இல்லை. ஆகவே, பப்ளிசிடி டிபார்ட்மெண்ட் என்பது கட்சியின் ஒரு பகுதியாகத்தான் இயங்கி வருகிறது. ஆகவே, இந்த நிலையை மாற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தேர்தலில் பரபோர்ஷனல் ரெப்பரசெண்டேஷன் வேண்டுமென்று இங்கே கூறினார்கள். இது சம்பந்தமாக பல அரசியல்வாதிகள் பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த முறையில் நமது தேர்தல் முறையை மாற்றி அமைத்தால் அதற்கு ஆட்சேபணை எதுவும் இருக்காது என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்சஸ் அடிப்படையிலே தொகுதி அமைக்கும் உத்தேசம் மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் மத்திய அரசோடு மாநில அரசும் சேர்ந்து கவனிக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு கமிட்டி நிறுவப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது. அந்த கமிட்டி எப்போது கூடிற்று, என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்பதை இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனைப்பற்றி கூறினார்கள். அதிலே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை விரிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஒரு சில உத்தியோகங்களுக்கு மட்டும் தான் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக ஆள் எடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, மாநில அளவிலே எல்லா உத்தியோகங்களுக்கும் நியமிக்கும் அதிகாரம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் எல்லோருக்கும் சமநீதி கிடைக்கும்.

இப்போது என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே நியமனம் பெறவேண்டுமானால் ஒரு சில அரசியல் கட்சிகளுக்கு நல்ல பின்னியாக இருக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலையை நல்லபடியாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

இப்போது சர்வீஸ் கமிஷன் என்பது ஒரு தனி அமைப்பாக இருக்கிறது. அதை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. அதிலே ஒரு புகார் வந்தது. அதைப்பற்றி இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்மை

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. சூர். பொன்னப்ப நாடார்]

யிலே குரூப் 4 தேர்வானது 28, 29 டிசம்பரிலே நடந்தது. அப்போது கேள்வித் தாள்களெல்லாம் வெளியானது என்ற புகாரை எங்களுக்குத் தந்தார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அதற்குரிய விடைகளும் அங்காடியிலே விற்பனை செய்யப்பட்டது என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. இது உண்மையானால் நிச்சயமாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. ஆகவே, இதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து இதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதையும் கண்காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே யார் அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் நீதிபதியைப் போன்று செயல்படவேண்டும். அந்த வகையிலே அதை அமைத்து எந்தவிதமான தவறுக்கும் இடம் தராமல் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர்களைப்பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே 15 பேர் இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பெல்லாம் 8 அல்லது 9 பேர் இருந்தார்கள். இப்போது 15 பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இலாகாக்களைப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு அமைச்சர் கூறுகிறார். தான் போடுகிற உத்தரவை நிறைவேற்ற அதிகாரி இல்லை என்ற நிலையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த அமைச்சருக்குப் பொதுமக்களிடத்தில் எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, முதல்தர அமைச்சர்கள், இரண்டாம் தர அமைச்சர்கள் என்ற நிலை இல்லாமல், அதிகாரிகளும் பாகுபாடு இல்லாமல் நடந்து கொள்ளவேண்டும். எந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற பாகுபாடில்லாமல் ஆட்சி நடக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அண்மையில் டிரான்ஸ்போர்ட் அமைச்சர் ஒரு நாள் சட்டமன்றத்திற்கு வரவில்லை. அப்போது பல சர்ச்சைக்குரிய விஷயங்கள் இங்கே எழுப்பப்பட்டன. கடைசியாக முதலமைச்சரவர்கள் அதற்காக வெளியே பத்திரிகையில் அறிக்கை விடவேண்டியும், இங்கே பதில் கூறவேண்டியும் வந்ததை நாம் அறிந்திருக்கிறோம்.

ஆகவே, அமைச்சரவையில் ஒருமித்த கருத்து இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, இதில் கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி என்று சொல்லக்கூடிய வகையிலே நடந்து கொள்ள வேண்டியதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து அமைச்சர்களைப்பற்றி பல கருத்துகளை இங்கே கூறினார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தை வேண்டுமானால் உயர்த்திக் கொள்ளலாம்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

“பர்க்விசிட்ஸ்” என்ற முறையிலே எவ்வளவு இருக்கிறது என்று அமைச்சர்கள் விளக்கினால் அது நல்லதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு அமைச்சரும் எவ்வளவு போன் கால் செய்திருக்கிறார்கள், டெபுடி ஸ்பீக்கர், ஸ்பீக்கர் போன்றவர்கள் எவ்வளவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கொடுத்தால், எவ்வளவு சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

ஏனென்றால் சம்பளம் குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால் பர்க்விசிட்ஸ் என்ற அளவிலே அதிகமான சலுகைகள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் மந்திரிகள் என்ற உணர்வு பொதுமக்களிடத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடிக்க விடுவது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் எல்லாம் இப்பொழுது சிறு கார்களிலே போகிறார்கள், 6 லிட்டர் பெட்ரோல்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது போதாது என்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. ஸ்டாப் கார்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன? அதற்கு எவ்வளவு பெட்ரோல் செலவாகிறது? அந்த லாக் புகைஸ் எடுத்துப் பார்த்து என்ன என்ன விதிமுறைகள் போட்டிருக்கிறார்கள், அதற்கு ஏற்ப நடந்துவருகிறார்களா? யார் அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், அதிகாரிகள் பயன்படுத்துகிறார்களா அல்லது பொது வேலைக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா அல்லது தனி வேலைக்குப் பயன்படுத்துகிறார்களா என்பதையெல்லாம் கண்காணிக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் எத்தனை ப்யூன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், சிப்பந்திகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மற்றவர்களையெல்லாம் சமதர்மம் சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி முனைப்பாக இருக்கிற நேரத்திலே உண்மையிலேயே சமதர்மம் ஏற்படுத்துவதற்கு சாமானியர்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்ற அடிப்படையிலே இதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

முன்பு பேசிய கருத்தைத்தான், மறுபடியும் கூற விரும்புகிறேன். ஆளுகட்சியினுடைய அலுவலகத்தை ஏர்கண்டிஷன் செய்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி மற்ற கட்சிகளுடைய அலுவலகங்களையும் ஏர் கண்டிஷன் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா?

அவர்களுக்கு பல பர்னிச்சர்கள் எல்லாம் அதிகமாக வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அதேமாதிரி மற்ற கட்சிக்காரர்கள் கேட்டால், அல்லது ரிப்பேர் செய்யவேண்டுமென்றால் செய்து கொடுக்கப்போகிறார்களா என்பதையும் கூறவேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அதிகாரிகளை மாற்றுவதைப்பற்றிப் பலரும் இங்கே பல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். புதுக்கோட்டையிலே இருந்தவர் அண்மையிலே மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். அண்மையிலேதான் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புதிய மாவட்டம், ஒன்றிரண்டு மாதங்கள்வரை இருந்திருக்கிறார், அந்த அதிகாரியை மாற்றிவிட்டு புதிய அதிகாரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் அதைப்பற்றி தந்திகளும் மகஜர்களும் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய, உடனடியான மாற்றம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிற நேரத்திலே அவர்கள் தங்களுடைய ஜில்லாவிற்குப் போதிய வளர்ச்சி ஏற்படுத்தக்கூடாது என்ற ஐயப்பாட்டில் போடப்பட்டிருக்கிறார்களா என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள் பொதுமக்கள். இப்படி ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் என்ற அளவிலே டிரான்ஸ்ஃபர் செய்வது சரியல்ல.

எங்களுடைய மாவட்டத்திலே ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அங்கே ஒரு கலெக்டர் வந்தார். இப்பொழுது மாற்றி வேறு ஒரு வேலைக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அவருக்கு புரமோஷன் என்ற அளவிலே கூடப் போட்டிருக்கலாம். அந்த ஜில்லாவைப்பற்றி நன்றாக அறிந்து கொண்டிருக்கின்ற அதிகாரிகள் புரிந்து செயல்படுவதற்குள் வேறு ஒரு அதிகாரியைப் போட்டுவிடுகிறார்கள். யாராவது நல்ல எண்ணம் படைத்த ஒருவர் வந்தால் பரவாயில்லை என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பலமுறைகள் நடந்திருக்கின்றன. இம்மாதிரி எண்ணங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

இன்னொரு விவரம் நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். ராயப்பா வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே வந்தது. அந்த வழக்கிற்காக அரசாங்கப் பணம் எவ்வளவு செலவழித்தார்கள் என்று தெரிவித்தால் நல்லது. அந்த வழக்கிலே ஃபுஜரானவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அங்கே அட்வொகேட் ஜெனரல் போயிருக்கிறார், எம். கே. நம்பியார் போயிருக்கிறார், கவர்ன்மெண்ட் ஸ்டீட் போயிருக்கிறார், திருச்சி ஜில்லாவிலிருந்து அதிகாரி போயிருக்கிறார், சீப் செக்கரட்டரி போயிருக்கிறார், இப்படிப் பல அதிகாரிகள் போயிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு வழக்கறிஞர்கள் தேவையா? எவ்வளவு பணம், அரசாங்கப் பணம் செலவானது என்று தெரிவித்தால் நல்லது.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திடீரென்று ஒரு வழக்கைக் குறிப்பிட்டு அதற்கு எவ்வளவு செலவாயிற்று என்று கேட்டால் உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாது. மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவருக்கு நிறைய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஒரு கேள்வி அது குறித்துப் போடலாம், அதை சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிப்பாரானால் கேள்வி நேரத்திலே துணைக் கேள்வி மூலமாகப் பெறலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த விவரங்களையெல்லாம் இலாகாவிலிருந்து தெரிந்துகொள்வதில் அவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கும் என்று தோன்றவில்லை. அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு செலவானது, சுப்ரீம்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 1]

கோர்ட் வழக்கறிஞர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவானது என்று சொன்னால் இந்த மன்றத்திலே அது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இளைஞர் அணியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். இளைஞர் அணியிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்பது பற்றி பாலிசி அடிப்படையிலே அந்த விஷயத்தை நான் கிளப்ப விரும்புகிறேன். 3,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் கூறியிருக்கிறது.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே வேலைகொடுக்கும்போது அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுமா என்பதையும் கூறவேண்டும். ஓய்வூதியம் பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஓய்வு பெறுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னதாக அவர்களுடைய பென்ஷனை நிர்ணயித்தாகவேண்டும். அவர்களுக்கு முழுமையாகப் பென்ஷன் கொடுக்கமுடியாவிட்டாலும் கூட இண்டரீம் பென்ஷனாவது கொடுக்கவேண்டும்.

திருவிதாங்கூர்—கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்டு வந்தவர்கள் இன்னும் பழைய காலத்திலே உள்ள பென்ஷனைத்தான் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பல ஆசிரியர்கள் திருவிதாங்கூர்—கொச்சியிலிருந்து இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இங்கே உள்ள விதிகளின்படி பென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. பள்ளிக்கூடங்களிலே வேலைபார்த்த தலைமையாசிரியர்களாக இருந்தவர்களுக்கு பி.எஸ்.எஸ். ஸ்கீம் பழைய திருவிதாங்கூர்—கொச்சியிலிருந்து வந்த விதிகள் இருக்கின்றபடியால் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய வயது 58, 60 என்று ஆனாலும்கூட அவர்களுக்கு பென்ஷன் 50 ரூபாய்க்கும் குறைந்துதான் வருகிறது. அது போதுமா? அதை வைத்து அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்தமுடியுமா? தள்ளாத வயதிலே இம்மாதிரி அவல நிலைமையை அவர்களுக்கு உண்டாக்குவது சரியல்ல. அவர்களைக் கவனிக்கவேண்டும்.

தேவஸ்வம் போர்டிலே அவிஸ்டெண்ட் கமிஷனர்களாக இருக்கின்றவர்களுடைய வசதிகள் இன்னும் சீர்திருத்தப்படவில்லை என்ற புகார்கள் வருகின்றன. அவர்களும் திருவிதாங்கூர்—கொச்சியிலே ரெவின்யூ இலாகாவிலே வேலை செய்தவர்கள்தான் என்ற காரணத்தினாலே அவர்களுடைய பிரச்சனையையும் கவனிக்க வேண்டுமென்றே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காம்பன்சேஷன்பற்றி திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் எடுத்துக்கூறினார்கள். ரயில்வேக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டும் இன்னும் அவர்களுக்கு எல்லாம் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் பணம் கொடுத்திருந்தாலும் நம்முடைய அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே தாமதம் செய்கிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற பனைமரங்கள், மற்ற மரங்களையெல்லாம் அப்புறப்படுத்திவிடுகிறார்கள்.....

1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கேள்வி நில ஆர்ஜிதம் பற்றி இருப்பதால் நான் சில விவரங்களைச் சொல்லிவிடுவது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அதற்காக ஸ்பெஷல் ஸ்டாப் போடப்பட்டிருக்கிறது. 953 ஏக்கர் வரையில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதிலே 550 ஏக்கர்களுக்கு அவர்கள் சம்மதம் கொடுத்துவிட்டார்கள். லேண்ட் அக்விஸஷன் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதன்கீழே நிலங்கள் ஆர்ஜிதப்படுத்தப்படுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 824.83 ஏக்கர் 65 பேர்களுக்குச் சொந்தமானது—4 (1) நோட்டிபிகேஷனில் இருக்கிறது. 436.48 ஏக்கர்கள் 34 பேருக்குச் சொந்தமானது—செக்ஷன் 5-ன்கீழ் இருக்கிறது. 15 பேர்களுக்குச் சொந்தமான 211.62 ஏக்கர் நிலம் செக்ஷன் 6-ன்கீழ் இருக்கிறது. 29 பேருக்குச் சொந்தமான 412.35 ஏக்கர் நிலம் பற்றி விசை மதிப்பு பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விதிமுறைகளைப் பின்பற்றித்தான் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சில நாட்களுக்கு முன்பு அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இதிலே “கன்சென்ட் ஃபார்ம்” வாங்குவதிலே பல முறைகேடுகள் இருக்கின்றன. இரயில்வே ஊழியர்கள் மிரட்டுகிறார்கள். ஏழைகளாக இருப்பவர்களை, 25 செண்ட், 15 செண்ட், 10 செண்ட் வைத்திருப்பவர்களை மிரட்டி ஃபாரத்தில் கையெழுத்துப் போடவில்லை என்றால் பணம் கிடைக்காது என்று மிரட்டுவதால்தான் இந்தப் புகார்கள் வருகின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் “கன்சென்ட்” கொடுத்த தேதியிலிருந்து வட்டி கொடுக்க வேண்டும். 4 (1) நோட்டிபிகேஷன் என்று சட்ட பூர்வமாக நடக்கிறது என்று சொன்னாலும், நடைமுறையில் பார்த்தால் சரியாக நடக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : “கன்சென்ட்” வாங்குவதில் “ஸ்டேட் அஃபிஷியல்ஸ்” தான் வாங்க வேண்டுமே தவிர, இரயில்வே அதிகாரிகள் கன்சென்ட் வாங்குவதற்கு உரிமை இல்லை. அப்படி எங்கேயாவது நடந்திருந்தால் அதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

பொதுப்பணித்துறை அதிகாரி மூலம், நம் மாநில அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட புகார் வரவில்லை.

பணம் சீக்கிரமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். பணத்தைச் சீக்கிரமாகக் கொடுத்தால் பணயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கேட்கிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள், தரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று.

[1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தென்னந் தோப்புகளை இழந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், வீடுகளை இழந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், நஞ்சை நிலங்களை இழந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு வருஷ காலமாகப் பணம் கிடைக்காதவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை அந்த இலாகாவின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரயில்வே அதிகாரிகளும் கூடப் போகிறார்கள் ரெவின்யூ அதிகாரிகளோடு. ஆகவேதான் இந்தப் புகார்களை நான் கூறுகிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், நெய்யூர் ஆஸ்பத்திரிக்குப் பக்கத்தில் சுமார் 40 ஏக்கர் நிலத்தை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடாக இருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையில் பணம் கொடுக்கவில்லை. நிலத்தில் மண்ணைப் போட்டுள்ளார்கள். வீடுகளை அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள், தென்னை மரங்களை அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் பணம் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தியாகிகளைப் போறுத்தவரையில் எல்லைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு மானியம், அவர்களுக்கு உதவி செய்யப் போகிறோம் என்று பல முறையும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். ஒன்றை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கொடுப்பதற்கு மனமிருந்தால் கொடுத்து விடுங்கள் நல்ல மனதோடு. இல்லையென்றால் இல்லை என்று மறுத்து விட்டால் எங்களைப் போன்றவர்கள் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் சொல்ல மாட்டார்கள். இந்தப் பிரச்னையை இவ்வளவு காலமாக இழுத்தடிக்கத் தேவையில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, விடுதலை தியாகிகளுக்குக் கொடுக்கும் ஊதியத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில காரியங்களைக் கூறுவது என்னுடைய கடமையென்று கருதுகிறேன். இந்தப் பட்டியம் கிடைத்தவர்கள் அத்தனைபேருக்கும் உதவ வேண்டும். தாமிரப் பத்திரம் கிடைத்தவர்கள், 6 மாதம் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றவர்கள், 3 மாதம் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றவர்கள் என்ற பாகுபாட்டையெல்லாம் சற்றுத் தளர்த்த வேண்டும்.

மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், பல தியாகிகள் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சிறைச்சாலைகளில் இருந்ததற்காக போதிய சான்றுகள் கிடைப்பதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்களோடு ஜெயிலில் இருந்தவர்களின் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்ற விதியும் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி சான்றிதழ் கிடைப்பதில் சிலருக்குக் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி என்ன செய்ய முடியும் என்று சற்றுப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தீ விபத்து ஏற்பட்ட குடியாத்தம் பகுதியில் இன்னும் நிலைமைகள் நல்லமுறையில் ஏற்படவில்லை. அவர்களுக்கு இந்தக் கடன்களை மனமுவந்து அரசாங்கத்தில் கொடுப்பதாகத் திட்டமிட்டாலும், பட்டா இல்லாதவர்கள், சொத்து இல்லாதவர்கள்; இந்தத் தறிகளையெல்லாம்

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இழந்தவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பணம் கிடைப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால் அவர்களுக்கு என்ன செய்ய முடியுமென்று அதிகாரிகள் மூலமாகப் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த மானியத்திலே நாம் பல காரியங்களைப்பற்றி யெல்லாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தத்திலே எவ்வளவு ஏக்கரா நிலம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது, அதையெல்லாம் காம்பன் சேஷன் கொடுத்துவிட்டு மறுபடியும் அவர்களுக்கு ஒப்படைத்திருக்கிறார்களா என்ற விவரத்தைக் கூற வேண்டும். அதேபோல் டிரஸ்ட் சொத்து களுக்கு 20 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா நிலம் வைத்துக்கொள்ள முடியும், எஞ்சிய நிலங்களைக் குத்தகைக்குக் கொடுத்து இருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதிமுறைகளெல்லாம் இப்பொழுது இருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது விதிவிலக்கு அளிக்கப் போகிறார்களா என்ற விவரத்தையும் அமைச்சரவர்கள் விளக்கமாகத் தர வேண்டும்.

ஏனென்றால், மடங்கள், மடத்தின் நிலங்கள், அதேபோல் வேறு தர்ம ஸ்தாபன நிலங்களை ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களை அவர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குத்தகைதாரர்களையெல்லாம் அவர்கள் அடிக்கடி கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான காரியங்களிலே உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி, வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மன்றத்தின் முன்னால் விவாதிக்கப்பட்டுள்ள இந்த மானியத்தின் கோரிக்கைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்து அரிய கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய இதயமார்ந்த நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த நண்பர் செழியன் அவர்கள், தலைமைச் செயலகத்திலே பணியாற்றுகின்ற அலுவலாளர்களின் வசதிகள், அவர்களுடைய இருப்பிடங்கள், அவர்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ள கருவிகள் இவைகளெல்லாம் நல்லமுறையிலே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும், காற்றோட்டமான இடங்களில் அவர்கள் இருந்து அலுவல் புரிவதற்கான வாய்ப்புகளை அரசு உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் இந்த முறையீட்டை வைத்த நண்பர் செழியன் அவர்களுக்குத் தலைமைச் செயலக அலுவலாளர்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் தலைமைச் செயலகம் இந்த இடத்திலேயிருந்து மாற்றப் பட்டு வேறொரு இடத்திலே வசதியாக தலைமைச் செயலகம் கட்டப்பட வேண்டுமென்கின்ற ஒரு கருத்து அரசின்பால் நிலவி, அந்தக் கருத்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக வெளிவந்தபொழுது அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய கட்டிடம் கட்டத் தேவையில்லை என்ற மாறுபட்ட கருத்துக்களெல்லாம் வெளிவந்தன. அந்த மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு நாம் மதிப்பு அளித்தோமா இல்லையா என்பதைவிட நம்முடைய நிதி ஆதாரங்கள் எந்த அளவிற்கு அதிக உதவி செய்யும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, உடனடியாக பெரிய அளவிலே வேறொரு இடத்திலே, 4 கோடி ரூபாய், 5 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு புதிய கட்டிடத்தை தலைமைச் செயலகத்திற்காகக் கட்டுவது என்பது இயலாத காரியம் என்கின்ற முடிவிற்குத் தற்காலிகமாக வந்து, இப்பொழுது இருக்கின்ற நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தையே கொஞ்சம் விரிவுபடுத்திக் கட்டலாம் என்பதற்காக 1 கோடியே 20 இலட்சம் ரூபாய் செலவிற்கு, அதற்காக டெண்டர்கள் விடப்பட்டு, முடிந்து, பொதுப்பணித் துறையின் மூலமாக அந்த வேலைகள் ஏப்ரல் திங்களில் தொடங்க இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பிறகு தலைமைச் செயலக அலுவலாளர்களுக்கான வாய்ப்பு வசதிகள் அவர்கள் பணிபுரியும் அளவில் நிச்சயமாகப் பெருகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேசிய உறுப்பினர்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் உறுப்பினர் திரு. ஜப்பார் அவர்களும், செழியன் அவர்களும் ஓய்வூதியம் பெறுகின்ற அரசு அலுவலாளர்களுக்கு மேலும் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற அகவிலைப்படியை இன்னும் உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்கின்ற கருத்தை ஹாண்டே அவர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை இந்த மன்றத்தில் வலியுறுத்தினார்கள்.

பொதுவாக, ஓய்வூதியம் பெறுகின்ற அரசு அலுவலாளர்களுக்கு இந்த ஆட்சி அமைந்ததற்குப் பிறகுதான் அதிகச் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன என்பதை இந்த மன்றத்திலே வீற்றிருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் யாரும் மறுத்திட மாட்டார்கள் என்றே நான் திண்ணமாக நம்புகின்றேன். அகவிலைப்படி ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்குத் தருவது என்ற முறையை கடந்த 3, 4 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்புதான் இந்த அரசு மேற்கொண்டு ஓய்வு பெறும் பென்ஷன்தாரர்களுக்கு அகவிலைப்படி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ள சலுகைகளை நாம் எண்ணிப் பார்த்தால், அரசுப் பணியாளர்களுடைய பணியின் கடைசி 12 திங்களில் வாங்கிய சம்பளத்தின் அடிப்படையில் இதுவரை கணக்கிடப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது 10 திங்களில் வாங்கிய சராசரி சம்பளத்தின் அடிப்படையில் அந்த ஓய்வூதியம் கணக்கிடப்படுவதால் ஓரளவு ஓய்வூதியம் கூடுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, கணக்கிட்டு வரும் முறைகளும் எளிதாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பணி இடையீடுகள் (பிரேக் இன் சர்வீஸ்) கண்டோன் செய்யப்படுகிறது. இதனால் இடையீட்டுக்கு முந்திய பணியும் ஓய்வூதியத்திற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் முறையில் சலுகை அளித்திருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[பிற்பகல் 1-00]

அரசு ஊழியர் ஒருவர் வயதுப்படி ஒரு திங்களில் எந்த நாளில் ஓய்வு பெற்றாலும் அவர் அத்திங்களின் கடைசி நாளில் ஓய்வு பெற்றதாகவே கருதப்படுவர் என்ற புதிய ஏற்பாடும் 1-4-1974 முதல் வந்திருக்கிறது. ஒருவர் ஜனவரி 2-ம் தேதி ஓய்வு பெறுகிறார் என்றால் அவர் ஓய்வு பெற்றவராக அறிவித்து விடாமல் ஜனவரி திங்கள் முழுமையும் பணியாற்றச் சொல்லி ஜனவரி திங்களில் இரண்டு நாளைக்குரிய சம்பளத்தைத் தருவதற்குப் பதிலாக அத்திங்களுக்குரிய சம்பளம் முழுவதும் தருகிற அந்தச் சலுகையையும் இந்த அரசு அவர்களுக்கு வழங்கி இருக்கிறது. இதனால் அவருடைய சராசரிச் சம்பளம், தகுதிப் பணிக் காலம் ஆகியவற்றைக் கணக்கிடுவது எளிதாகிறது.

நிலையான பதவி வகிக்காதவரும் (நான்-பெர்மனென்ட் கவர்ன்மென்ட் செர்வன்ட்ஸ்) 1-10-1969 முதல் ஓய்வூதியம் பெற உரிமையுள்ளவர்கள் ஆவார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஓய்வூதியம் 1-3-1970-ல் குறைந்தபட்ச ஊதியம் 30 ரூபாயாக இருந்ததை 1-4-1972-ல் 40 ரூபாயாக உயர்த்தி, 1-4-1973-ல் 50 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு, 1-10-1973-ல் அகவிலைப்படி உள்ளிட்டு 55 ரூபாயாக உயர்த்தினோம். 1-4-1972-ல் அகவிலைப்படி 5 ரூபாயாக இருந்தது; 1-4-1973-ல் 10 ரூபாயாகவும், 1-10-1973-ல் 15 ரூபாயாகவும், 1-4-1974-ல் 20 ரூபாயாகவும் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஓய்வூதியத் தொகையை அவர்களுக்கு மணியார்டர் மூலம்—பண அஞ்சல் மூலம் அனுப்ப வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்டு முதலில் சென்னை மாநகரத்திலும், நீலகிரி மாவட்டத்திலும் அமலாக்கப்பட்டு வந்த இந்தத் திட்டம் 1974-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் முதல் செங்கற்பட்டு, மதுரை, கோவை, தென்னாற்காடு, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படுவது பற்றி முயற்சிகள் எடுக்கப்படும்.

ஓய்வூதியத்திற்கு இருந்த மேல் வரம்பும் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரசு அலுவலாளர்களுக்குப் பண்டிகை முன்பணம் வழங்கும் திட்டம் அரசிதழ் பதிவில்லாத ஓய்வு பெற்ற அரசு ஊழியர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இறப்பு அல்லது ஓய்வுக்கால கிராசுடி குடும்ப ஓய்வூதியத்திற்காகப் பிடித்துக்கொள்ளப்படும் தொகை இரண்டு மாத ஊதியத்திலிருந்து ஒரு மாத ஊதியமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவச் சலுகைகள் ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறுகிற அரசு அலுவலர்கள் தாங்கள் கடைசியாகப் பணிபுரிந்த இடத்திலிருந்து தங்கள் சொந்த ஊருக்குச் செல்ல பயணப்படி அளிக்கும் வசதியை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஓய்வூதியக் கோப்புகள்—அந்த ஃபைல்கள்—விரைந்து முடிவு எடுக்கப்படுவது இல்லையென்ற குறைபாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்காகத்தான் ஒரு இடைக்கால ஏற்பாடாக ஓய்வு பெறும் அரசு அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் (அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களுக்கும்) அவர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடனேயே தற்காலிக ஓய்வூதியம், இறப்புக் ஓய்வுக்கால பணிக்கொடை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

1974-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1-ம் தேதி முதல் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு இரண்டு திங்கள் ஆகியும் பணிக்கொடை கொடுக்கப் படாமல் இருந்தால் அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய தொகைக்கு 8 சதவீதம் வட்டியும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற மாற்றத்தையும் நாம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம்.

தாராள ஓய்வூதிய விதிகளின் நலன்களைப் பொறுத்தவரை அரசுப் பணியாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் அதே நன்மைகளை மானியப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அனைவரும் பெறுகிறார்கள். இவர்களுக்கும் ஓய்வூதியத் தைப் பெறுவதில் இருக்கும் சங்கடங்களைக் குறைக்க அரசு எடுத்திருக்கும் முக்கியமான முயற்சி கெசட் பதிவு இல்லாத அரசு அலுவலாளர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடனே அந்தந்த அலுவலகத்தின் தலைமை அதிகாரியே புரொவிஷனல் ஓய்வூதியத்தையும், பணிக்கொடையையும் (கிராசுவிடி) கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். கெசட் பதிவு பெற்ற அலுவலாளர்களாக இருந்தால் முழு ஓய்வூதியத்தில் 80 சதவிகிதமும் கிராசுவிடியும் துறைத் தலைவர் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம்.

மேலும் தற்போது நடைமுறைச் சிக்கல்களைக் குறைப்பதற்காக மாநிலக் கணக்காய்வுத் தலைவரோடு (ஏ.ஜி.) கலந்தாலோசித்து ஏற்ற முடிவுகளை எடுக்க அரசு முயற்சித்து வருகிறது. ஓய்வூதியம் கிடைக்க வேண்டிய நாளில் தாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்தோடு 8 சதவிகிதம் வட்டி வழங்க ஆணையிட்டிருக்கிறோம் என்றாலும் கூட இடையில் மாவட்ட அளவில் ஏற்பட்டு விடுகிற தாமதங்களை எப்படித் தவிர்ப்பது என்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம் ஆராய சிறப்பு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு, அவர் ஏ.ஜி-யுடன் தொடர்பு கொண்டு தாமதங்களைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிவகைகளை எப்படிச் செய்யலாம் என்றும் யோசிக்கப் பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜப்பார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். செர்விஸ் ரெக்கார்டுகள் உடனடியாகக் கிடைக்காமல் போகிற காரணத்தால் அதிலே அதிகாரிகள் குழப்பிக்கொண்டு அந்த

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரெக்கார்டு வரவில்லை, இந்த ரெக்கார்டு வரவில்லை என்ற காரணம் காட்டி ஒய்லுதியம் பெறத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் இந்த அவைக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன்—செர்வீஸ் ரெக்கார்டுகள் உடனடியாகக் கிடைக்காமல் தாமதம் ஏற்பட்டாலும் ஆங்காங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் கடைசியாக வேலை செய்த ஆண்டு செர்வீஸ் ரெக்கார்டு விவரங்கள் இருந்தால் அதை மாத்திரம் வைத்து 80 சதவிகித பென்ஷனை உடனடியாகக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

இந்த மானியத்தில் மிக முக்கியமாக விவாதிக்கப்பட்ட இன்னொன்று புயல், வெள்ளம். இவைகளின் காரணமாக நம்முடைய மாநிலத்திலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த அரசு எந்தெந்த வகையில் எல்லாம் நிவாரண உதவிகளை அளித்திருக்கிறது என்பதை நண்பர் காமாட்சி அவர்களும், நண்பர் வேழவேந்தன் அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிவாரணப் பணிகளுக்காக 1972-73-ம் நிதியாண்டில் 684 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1973-74-ம் ஆண்டில் 579 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புயல், வெள்ள நிவாரணத்திற்காக மாத்திரம் நாம் 1974-ம் ஆண்டில் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு நிவாரணமாகவும், வீடு கட்ட உதவித் தொகையாகவும், உணவு வழங்க ஆகிய செலவும் 152 லட்சம் ரூபாய் ஆகும்.

கடந்த வெள்ளத்தின்போது புயலின் காரணமாகவும், வெள்ளத்தின் காரணமாகவும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும் குறைந்த அளவுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலும் மொத்த 13,000 ஏக்கர் நிலம் மண் மேட்டிட்டு விட்டது. நிலம் இருந்த இடமே தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஆறுகள் எல்லாம் திசை மாறி பாய்ந்து நிலங்கள் மண்ணுக்குள்ளே போய்விட்டன. அந்த மண்ணை வாரி எடுத்து மீண்டும் தாங்கள் பயிர் செய்த நிலங்களைக் காண்பதற்கு விவசாயிகள் அழுது புலம்பிய போது—ஏற்கெனவே அதை விவசாயிகள் தாங்களே செய்து கொள்வதற்காக அரசு கருவிகளை அளிக்கும், அதற்குரிய தொகையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் என்ற நிலை போய், இன்றைக்கு அந்த 13,000 ஏக்கர் நிலத்திலும் மண்ணை வாரி மீண்டும் நிலத்தைக் கண்டுபிடித்து பயிர் செய்யப் பக்குவமாகக் கொடுக்க ஏக்கருக்கு 85 ரூபாய் செலவை இந்த அரசு தானாகவே ஏற்றுக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு எந்தச் செலவும் வைக்காமல் முதல் முதலாக, இந்த மாநிலத்திலேயே, இந்தியாவிலேயே, முதல் தடவையாக விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பேருதவியை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. (ஆரவாரம்).

அதை போலவே சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் சீர்படுத்தவும், பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஈடுகளைச் சீரமைக்கவும் 532 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

நடுத்தர நீர்நிலைகளைச் சீர்படுத்த 265 லட்சம் ரூபாயும், பாதிக்கப்பட்ட கட்டடங்களைச் சீரமைக்க 9 லட்சம் ரூபாயும், முனிசிபல் சாலைகளைச் சீர்படுத்த 38 லட்சம் ரூபாயும், சென்னை மாநகராட்சி சாலைகளைச் சீரமைக்க 37 லட்சம் ரூபாயும், விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்ட தக்காவித் கடன்கள் வகையில் 145 லட்சம் ரூபாயும், 1974 மார்ச்சு மாதத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு 117 லட்சம் ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 13 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

வீராசாமி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னார்கள், இதற்காக 14 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசிடத்தில் கேட்டபோது அவர்கள் முதலில் தருவதாக வாக்களித்தார்கள். நான் இந்த மன்றத்தில் கூடச் சொன்னதாக நினைவு. அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றார்கள். 14 கோடி ரூபாய் தருவதாக முதலிலே ஒப்புக்கொண்ட மத்திய அரசு அந்தத் தொகையைத் தரவில்லை. 4 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் மத்திய அரசு நமக்கு இந்த வெள்ளை நிவாரண நிதியை வழங்கிற்று என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைச் சொல்லும்போது ஏற்கெனவே ஒருமுறை 17 கோடி ரூபாயை வெள்ள நிவாரணத்திற்காக மத்திய அரசு தரவில்லையா என்று சில பேருடைய கண்கள் என்னைப் பார்த்துக் கேட்கின்றன. அது 1971-க்கு முன்பு.

1971-க்குப் பிறகு ஏற்பட்ட இந்த கொடிய வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக நாம் கணக்கிட்டுத் தந்த 14 கோடி ரூபாயைத் தருவதாக ஒத்துக்கொண்டு 4 கோடி ரூபாய்தான் அளித்திருப்பது என்பது வேதனைக்குரிய செய்தி என்று தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

வெள்ள விபத்துக்களைப் போல் தீ விபத்துக்கள் பற்றியும் இங்கே பேசப்பட்டது. குறிப்பாக குடியாத்தம் தீ விபத்து பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

குடியாத்தம் தீ விபத்தில் பிரதமர் அவர்களும், தமிழக அரசும், மற்றும் பல்வேறு கட்சிகளும் எந்தளவிற்கு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பொதுமக்கள் தங்களுடைய வள்ளல் தன்மையைக் காட்டியதன் வாயிலாக அந்த மக்களுக்கு போதிய நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றாலும் மேலும் பல நிவாரணங்களை நிரந்தரமாக கையாள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இங்கு பேசியவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்.

அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் நண்பர் துரைசாமி அவர்களும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். இன்று நம் முஸ்லிம் லீக் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்களும் என்னிடம் ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் இருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ், ஸ்தாபன

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மற்ற எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இதேபோன்ற முறையீடுகளைத் தந்து உடனடியாக நல்ல நிரந்தரமான நிவாரணத்தை அங்கு அளிப்பதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதையும் சில பேர்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு நடத்துவதற்கு முனைந்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இரண்டு மதங்களுக்கிடையே சண்டைகளை வளர்த்துவிடலாம் என்ற ஒரு முயற்சி. அப்போது நான் சட்டசபையில் பேசும்போது சொன்னேன். ஒருசிலயிடங்களில் பணம் கிடைக்கிறது என்பதற்காக மிகச் சாதாரண சிறிய குடிசைகளை தாங்களே கொளுத்திக்கொள்கிற குழந்தையையும் இருக்கிறது, அவர்களை நாம் எல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று நான். கேட்டுக்கொண்டேன். குடியாத்தத்தைத்தான் அப்படிச் சொன்னார்கள் குடியாத்தத்தில் உள்ளவர்கள்தான் அதைக் கொளுத்திக் கொண்டார்கள் என்று நான் சொன்னதாக பெரிய துண்டு அறிக்கைகள் எல்லாம் கூட வெளியிட்ட வீட்டுக்கு வீடு அவர்கள் வழங்கி வருவதாக—நம் திரு. லத்தீப், திரு. ஜப்பார், திரு. வகாப் போன்றோர் அங்கு சென்று பார்த்தபோது அங்கு வீட்டில் உள்ளவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் சொன்னார்களாமே, எங்களது குடிசைகளை நாங்களே கொளுத்திக்கொண்டோம் என்று சொன்னார்களாமே என்று கேட்டு, இவர்கள் நான் சட்டசபையில் சொன்னதை விளக்கிய பிறகு அவர்கள் ஆறுதல் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இதுபோல் மனிதாபிமானத்தோடு அணுக வேண்டிய காரியங்களில் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகள், அரசியல் வேடிக்கை விளையாட்டுக்கள் இவற்றிற்கு யாரும் இடம் தந்துவிடக்கூடாது.

அவர்களுக்கு மிக முக்கியமான தேவையாக இருப்பது தறிகள். அந்தத் தறிகளை உடனடியாகச் செய்து கொடுப்பதற்கு சைதாப்பேட்டைப் பகுதியிலும் காஞ்சிபுரத்திலும் உரிய முயற்சிகள் எல்லாம் இன்றைக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவைகளன்னியில் இன்னும் எந்தெந்த வகைகளில் அவர்களுக்கு உதவிகள் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆராய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய தலைமையில் ஒரு குழு, அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிற ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய முடிவுகளை அறிந்து அரசு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

அதேபோல் விழுப்புரம் தீ விபத்து பற்றி ஜப்பார் அவர்கள் பேசினார்கள். அங்கு பாதிக்கப்பட்டது 18 குடிசைகள். நிவாரணம் அளிக்கும்படி தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் அதுபற்றிய அறிக்கை தரும்படி கேட்டிருக்கிறோம். அந்த அக்கை விரைவில் வந்ததும் ஆவன செய்யப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

வெள்ளம், தீ, இவைகள் அன்னியில் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் 1969-ம் ஆண்டு நான் அறிவித்ததையொட்டி கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்கிற மீனவர்கள் காணாமல் போய்விடுவார்களானால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் அரசின் சார்பில் நிதி வழங்கப்படும் என்று அறிவித்ததையொட்டி 1969 முதல் அந்த மானியம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி உதவி பெற்ற குடும்பங்களுடைய எண்ணிக்கை 139.

அதை அறிவித்தபோது ஆயிரம் ரூபாய்தானே, நாலேந்து பேர்கள் சாவார்களா, இது என்ன பெரிய செலவு அரசுக்கு என்று கூடச் சொல்லப்பட்டது. அனால் 1.39 லட்சம் ரூபாய் 139 குடும்பங்களுக்கு 69-க்குப் பிறகு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல் பனைமரத்தில் ஏறுகிறவர்கள் கீழே விழுந்து இறந்து விட்டால் அல்லது ஊனமுற்றால் அல்லது சிறு காயமுற்றால் என்று பிரித்து காதி இலாகா வழியாக அவர்களுக்கு பண உதவி செய்யப்படும் என்று இந்த மன்றத்தில் நான் அறிவித்திருக்கிறேன்.

இறந்து போனால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய், ஊனமுற்றால் ரூ. 500, சிறு விபத்து ஏற்பட்டால் ரூ. 100 என்றும் நான் அறிவித்தேன். 31-3-74-ம் தேதி வரையில் அப்படி இறந்தவர்கள் 102 பேர்கள். பனை மரம் ஏறி கீழே விழுந்து இறந்தவர்கள் 102 பேர்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 1,02,000 வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

பெரும் விபத்துக்கள் காரணமாக 110 பேர்களுக்கு ரூ. 55,000-ம், சிறிய விபத்துக்களில் 23 பேர்கள், அவர்களுக்கு ரூ. 2,300 என்று ஆகமொத்தம் ரூ. 1,59,300 பனைமரத்தில் ஏறி கீழே விழுந்து இறந்தவர்கள், ஊனப்பட்டவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அடிக்கடி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பனைமரம், பனைமரம் என்று சொல்வதைப் பார்த்தால் வெறும் பனைமரம் ஏறி விழுபவர்களுக்கு மட்டும் தான் அந்த நஷ்டயீடா? தென்னை மரத்தில் ஏறி விழுந்தாலும் அந்த நஷ்டயீடு உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் அதை மரம் ஏறி என்று சொன்னால் மரத்தில் ஏறி விழுந்துவிட்டால், எல்லா மரங்களிலும் ஏறி விழுபவர்களும் கேட்பார்கள், ஆகவே பனைமரம் என்பதற்கு யாராவது விளக்கம் கேட்டால் தென்னை மரமும் சேருமா என்று கேட்டால் சொல்லலாம் என்றிருந்தேன். தென்னையும் சேரும்.

விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் பற்றி இங்கு நம்முடைய பெரியவர் மணலி அவர்களும், நண்பர் குருசாமி அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பலமுறை இந்த மன்றத்தில் இந்த அரசு விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுடைய குடும்ப நலத்தில் எந்த அளவிற்கு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1—10—1966-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இந்தபோது விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் ஓய்வூதியம் பெறும் திட்டத்தை அறிவித்தது. அவர்கள் 1966-ல் ஐந்து பேர்களுக்குத்தான் அவர்களால் தர முடிந்தது. ஏனென்றால், 1—10—66-ல் இந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்கிய காரணத்தால் ஆட்சிப்பொறுப்பில் காங்கிரஸ் இருந்த சில மாதங்களில் ஐந்து பேர்களுக்கு அவர்கள் அளித்தார்கள்.

அதற்குப் பிறகு 1967-ல் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பின் 1,254 பேர்கள்.

1968-ல் 1,817 பேர்கள்.

1969-ல் 1,742 பேர்கள்.

1970-ல் 1,914 பேர்கள்.

1971-ல் 453 பேர்கள்.

1972-ல் 290 பேர்கள்.

1973-ல் 313 பேர்கள்.

1974 பிப்ரவரி முடிய 27 பேர்கள். ஆக 7,815 பேர்களுக்கு இந்த மானியத் தொகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1966-67 நிதி ஆண்டில் ரூ. 3,057 தான் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் 1974 வரையில் அந்தத் தியாகிகளுக்காக அளிக்கப்பட்ட மானியத்தினுடைய முழுத்தொகை ரூ. 2,72,23,022 என்பதிலிருந்து அந்த விடுதலை வீரர்களிடத்தில் இந்த அரசு எவ்வளவு மதிப்பும் மரியாதையும் அன்பும் பரிவும் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதில் இன்னும் சில பேர்கள் இந்தத் தொகையைப் பெற இயலவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு இந்த மானியங்களுக்கான கடைசித் தேதியை பலமுறை ஒத்திவைத்து, ஒத்திவைத்து அவர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கியிருக்கிறது. இப்போது பரிசீலனையில் உள்ளவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடத்தில் உள்ளவை 822 மனுக்கள், அரசிடம் உள்ள 1955 மனுக்கள்தான் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. இதிலே சிலபேர்கள் சிறையில் இருந்ததற்கு ஆதாரங்கள் இல்லை. சில பேர்கள் சிறைசாலைகளிலிருந்து அவர்கள் தண்டனைக்காலம் முழுவதும் அனுபவிக்காமல் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இப்படி பல்வேறு வகையான சங்கடங்கள் இதில் இருக்கிற காரணத்தால் இவர்களுக்கும் கூட உடனடியாக அவர்கள் வழங்கமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் மூன்று மாதத் திற்குக் குறையாமல் தடுப்புக் காவல் அல்லது காவலில் வைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்று வரையறுத்திருந்தது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

ஆனால், அதில் மிகக் கண்டிப்பாக இந்த அரசு இல்லாமல் இரண்டு மாதங்களைக் கூட சிலநேரங்களில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு மூன்று மாதம் போட்டிருந்தால் நிச்சயமாக அனுபவித்திருப்பார்கள், நீதிபதி இரண்டு மாதம்தான் போட்டார்கள், ஆகவே அவர்கள் இரண்டு மாதம் சென்று அனுபவித்தார்கள் என்ற அந்த வாதங்களை எல்லாம் கூட ஏற்றுக்கொண்டு பலருக்கு இந்த அரசு இந்த மானியங்களை வழங்கி யிருக்கிறது என்று நான் எடுத்துச் சொல்வேன்.

1966 முதல் 1972 வரையில் அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் ரூ. 50 மாதாந்திர மானியமாக வழங்கப்பட்டு, 25-வது ஆண்டு சுதந்திர தின வெள்ளி விழாவை முன்னிட்டு அதை ரூ. 75 ஆக நாம் மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

அவர்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல் இந்த மானியத் தொகை பெறுகிற தகுதியை பழைய அரசு வகுத்த வரைமுறைகளுக்குள் வராத வீர பாண்டிய கட்டபொம்மன் வழித் தோன்றல்களுக்கு 11-1-1971 முதல் மானியத்தொகை வழங்கி வருகிறோம் ஐந்து பேர்களுக்கு.

சென்னை என்ற பெயரை தமிழ் நாடு என்று மாற்றவேண்டும் என்பதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர்தீத்த சங்கரலிங்க நாடார் அவர்களின் மனைவி செந்தியம்மாள் அவர்களுக்கு 26-1-1970 முதல் மாதம் ரூ. 150 அளித்து வந்தோம். பிறகு அந்த அம்மையார் அவர்கள் காலமாகிவிட்டார் என்று தெரிந்த பிறகு அது நிறுத்தப் பட்டது.

அரிய கலையின் மூலமாக விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஊக்கமூட்டிய விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களின் மகன் எஸ். வி. காசிநாதன் மனைவி பிச்சையம்மாள், 2-வது மகன் வி. தங்கத்தாய், 3-வது மகன் எஸ். எஸ். முத்தையா தாஸ் ஆகியோருக்கு 5-2-1972 முதல் அந்த வீர மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

கப்பலோட்டிய தமிழன் வ. உ. சி. அவர்களின் மகள் ஆனந்த வல்லிக்கும், அவரது மகன் வ. உ. சி. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும் 20-10-1972 முதலும், 1-10-1973 முதலும் முறையே அவர்களுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர், பெரும் தியாகி, கோமதி சங்கர தீட்சிதர் அவர்களின் மகன் ஜி. மகாதேவன் அவர்களுக்கு 26-6-1971 முதல் மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆகவே, இதிலே எந்த காமப்புணர்ச்சியும் இல்லாமல், கட்சி மாச் சரியங்கள் அணுவளவும் தலையிடுவதற்கு வழி இல்லாமல், இந்த அரசு இந்த மக்களின் உரிமைக்காகப் போராடிய வீரர்களுக்கு மரியாதை செலுத்த வேண்டும், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் வறுமையில் வாடக் கூடாது என்ற அக்கறையோடு இருந்து தொடர்ந்து செய்து வருகிறது.

1974 ஏப்ரல் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இதன் தொடர்பாக நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள்,, கன்னியாகுமரி பகுதியில் தாய் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று போராடிய வீரர்களுக்கு எப்போது மானியம் அளிக்கப்போகிறீர்கள், அளிப்பதாகச் சொன்னீர்கள், ஒன்று கொடுப்பதாகச் சொல்லுங்கள், அல்லது இல்லை என்று இப்போதே சொல்லுங்கள் என்று அத்தனை ஆவேசத்தோடு பேசினார்.

கேட்கவேண்டியது நியாயம் தான். அளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், நன்றி, விரைவில் அளியுங்கள் என்று கேட்டு இருந்தால், இந்த அரசு இவ்வளவு காரியம் செய்து இருக்கிறது என்பதை மனமுவந்து பாராட்டுகிறார் என்று கொள்ளலாம். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறோம் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக உண்டா, இல்லையா இப்போதே சொல்லிவிடுங்கள் என்று கூறுவது, அதையும் அவர் கொஞ்சம் ஆத்திரத்தோடு சொல்லிவிட்டார்.

அவர் அப்படிச் சொன்ன காரணத்தால் நானும் கோபப்பட்டு இல்லை என்று சொல்லி விட மாட்டேன். இந்த அரசு குமரி மாவட்டம் தாய் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டும் என்பதற்காக போராடிய வீரர்களை, அவர்களுடைய குடும்பங்களை காப்பாற்றும் என்று அளித்த உறுதியையும், அதே போன்று இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு இறந்த குடும்பங்களின் வாரிசுகளுக்கும், வீரர்களுக்கும் மானியம் வழங்கும் என்று அறிவித்தோம். எந்தக் காரணத்தாலும், நிச்சயமாக பின்வாங்காது கொள்கையில் தொடர்ந்து நிச்சயமாக அதைச் செய்யும் என்பதை மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே 1965-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு ஆளாகி கொல்லப்பட்ட 53 பேரின் குடும்பங்களுக்கு இந்த அரசு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூ. 2,000 வீதம் சென்ற ஆண்டு என்று கருதுகிறேன்—கிட்டத்தட்ட 1 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் அந்தக் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் தீக்குளித்து இறந்த அரங்கநாதன், வீரப்பன், முத்து, சண்முகம், சின்னசாமி, சிவலிங்கம், முத்து, மாணவர் தண்டபாணி, மாயூரம் சாரங்கபாணி ஆகிய 9 பேர்களின் குடும்பங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதம் 1—4—72 - லிருந்து வழங்க உத்தரவிடப்பட்டு, அது வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

மற்ற இந்தி எதிர்ப்பில் சிறை சென்றவர்கள், குமரி மாவட்டத்தில் சிறை சென்றவர்கள் தியாகத் தழும்புகளை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படுவார்கள். விரைவில் அதற்கான முடிவுகள் எடுத்து இந்த அரசு அறிவிக்கும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தொவித்துக்கொள்கிறேன்.

திட்டக்குழு உறுப்பினர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கேட்கார்கள். திட்டக்குழு உறுப்பினர்கள் தாங்கள் செய்யவேண்டிய

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல்]

வேலையை முடித்து 30—3—74 அன்று திரு. ராஜாராம் அவர்களின் தலைமையில் என்னைச் சந்தித்து திட்டக்குழுவின் அறிக்கையை—முழுமையான அறிக்கையை—என்னிடம் தந்து இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபற்றி அரசு பரிசீலித்தது, அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம், அவர்களது கவனத்திற்கெல்லாம் அந்த அறிக்கை பற்றிய சாராம்சம் கொண்டு வரப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் இரண்டு மூன்று குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். கவர்ன்மென்ட் பிளீடர் ஏதோ ஒரு வழக்கில் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக வாதாடி இருக்கிறார், ஆஜராகியிருக்கிறார் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது ஒன்றும் இந்த அரசு போட்டிருக்கும் சட்டம் அல்ல; வகுத்து இருக்கும் விதி அல்ல. 1889-ம் ஆண்டிலேயே அது வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரசு வக்கீல் குற்றயியல் வழக்குகளில் (கிரிமினல் கேஸ்களில்) அரசுக்கு எதிராக தனி நபர்களுக்கு வழக்காட மறுப்பு இல்லை. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தான் இப்போது நம்முடைய கவர்ன்மென்ட் பிளீடர் ஒரு சில வழக்குகளில் அரசுக்கு எதிராக தனி நபருக்கு வாதாடி இருக்கிறார். இது 1889, 1900-லே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வாதாடலாம் என்று நான் வாதாடுவதாக யாரும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், நானே நம்முடைய அமைச்சர், சட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டு ஆலோசித்த நேரத்தில், சட்டம் இடம் தந்தாலும் மரபு இடம் தருவதாக எங்களுடைய மனம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, இது 1889-ல் போடப்பட்ட சட்டமாக இருந்தாலும், பிறகு 1949-லே அதை மாற்றவேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, அந்த முயற்சி தொடக்கத்திலேயே கருகி விட்டது என்றாலும் கூட அதை எப்படியும் மாற்றி, அது போன்ற சூழ்நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு நிச்சயமாக இந்த விதிமுறைகள் திருத்தப்படுவதற்கு அரசு உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கும் என்பதை மாத்திரம் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சர்வீஸ் கமிஷன் பற்றி இரண்டு, மூன்று குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்டர்வியூ மார்க்குகளையெல்லாம் ஒரு உறுப்பினர் யாருக்கும் கொடுக்காமல் தானே தன்னுடைய பையில் வைத்துக்கொண்டு போய்விட்டார் என்பது அவருடைய குற்றச்சாட்டு. அது பற்றி விசாரித்ததில், அது முற்றிலும் தவறான தகவல் என்றும், ஒவ்வொரு நாளும் மார்க் பட்டியல் (மார்க் லிஸ்ட்) அலுவலகத்தில் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுக்கு சிடைத்தது சரியான தகவல் என்று கொள்ள முடியாது.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். அறநிலையத் தேர்வுக்கு. தேர்வுக்காக 30 மார்க்குக்கும், இன்டர்வியூக்கு 400 மார்க்கும் என்று சொன்னார்கள். 400 மார்க் என்பது சரித்திரத்தில் இல்லாத செயல் என்று சொன்னார்கள்.

நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். சரித்திரத்தில் இல்லாத செயல் என்று சொன்னார்கள். ஒரு வேளை 400 மார்க் வைத்து இருப்பது ஹாண்டே அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் சரித்திரத்தில் இல்லாத செயலாக இருக்கும். ஆனால் 1964 அக்டோபர் 21-ம் தேதி சர்க்கார் பிறப்பித்த அந்த ஆணையிலேயே அன்றைக்கே இருக்கிறது. 400 மார்க்கு கூட அல்ல. அறநிலையத் துறைத் தேர்வுக்கு 450 மார்க் வேண்டுமென்று அன்றைக்கே இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் சொன்னது கூட 400 என்பது தவறாகும். 450 மார்க்கு வேண்டும். இது 1964-ம் ஆண்டிலிருந்து அமலில் இருந்து வரும் விதிமுறையாகும் என்று சொல்லிக் கொள்வேன்.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். டம்மி முறையில் பரிட்சை நெம்பர் போடுவது கைவிடப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இது மாற்றப்பட்ட பிறகு சரியான முறையில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரு வேளை குறைவாக வரும் மனுக்கள் அதிகமான காரணத்தால் அந்த முறை தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அந்த முறையை மீண்டும் புகுத்த இயலுமா என்பதை நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

நண்பர் செமியன் அவர்கள் டெல்லியிலே ஒரு அதிகாரி செய்த தவறு பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். புதுடெல்லியில் ஒரு அதிகாரி இருந்தார். அவர் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலே அந்த அலுவலுக்கு அமர்த்தப் பட்டவர். தமிழ்நாடு இல்லத்தில் 74,000 சொச்ச ரூபாய், அவர் அதிகாரியாக இருந்தபோது பணம் காணவில்லை என்ற செய்தி கிடைத்தது. 1972-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 16-ம் நாளன்று அவர் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, பிறகு காணாமல் போன பணம் முழுவதும் அவர் திருப்பிக் கட்டிய பிறகு இப்போது அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதைப் பற்றி அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டிவிட்டதால் அவர் திருச்சியில் சுற்றுலா அலுவலராக பொறுப் பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். விசாரணை முடிந்து விடவில்லை. எத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற விஷயம் ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊட்டியில் இருக்கிற அதிகாரி பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுவும் ஈழவிடப்பட்ட புத்தகம் அல்ல. அது பற்றியும் விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

நண்பர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ஜமீன் ஒழிப்புத் தொகை கோரியிருப்பதைப் பார்த்து, ஏதோ இந்த அரசு ஜமீன்தார்களுக்குப் பணம் வழங்குகிறது என்று கருதிக் கொண்டு, இந்தக் காலத்திலே அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டுமா என்று கேட்டார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் 1963-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 4-ம் நாள் வரையில் 4 சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு, ஜமீன் முறை ஒழிப்பு சட்டத்தின்படி அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய இழப்பீட்டுத் தொகை, அதை ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறுகச் சிறுக கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலே சில பேர் நீதிமன்றத்தில் கூட போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையிலே இதுவரையிலே கிட்டத்தட்ட 9 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அவர்களுக்கான இழப்பீட்டுத் தொகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான பணம் இந்த மானியத்தில் இழப்பீட்டுத் தொகையாக கேட்கப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு அல்ல என்பதை உம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

அமைச்சர்கள் ஊரிலேயே இருப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகையில் நாளைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்கள் ஊரிலேயே இருப்பதில்லை என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று செய்திகள் வரலாம். இந்தப் புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால் அமைச்சர்கள் அதிக நாட்கள் சென்னையில் தங்கி அலுவலகங்களைப் பார்த்தார்களா அல்லது சுற்றுப் பயணத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்களா என்ற உண்மை தெரியும்.

முதல் அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள்—1973-74-ல் 287 நாட்கள். வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 78.

கல்வி அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 282. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 83.

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 303. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 62.

பின்தங்கிய நலத்துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 300. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 65.

அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 286. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 79.

பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 261. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 104.

தொழில் அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 263. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 102.

வருவாய்த் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 287. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 78.

வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 301. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 64.

உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 202. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 163. அவர் ஒருவர் தான் கொஞ்சம் அதிகம் போயிருக்கிறார். ஏனென்றால் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்.

1974 ஏப்ரல் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உணவு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 270. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 95.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 224. அதுவும் ஆச்சரியம். வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 141.

மின்வாரிய அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 261. வெளியூர் சுற்றுப் பயண நாட்கள் 104.

போக்குவரத்து அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 243. வெளியூர் சென்றது 122 நாட்கள்.

அறநிலைய அமைச்சர் சென்னையில் தங்கியது 216 நாட்கள். வெளியூர் சென்றது 149 நாட்கள்.

ஆக, இந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால் 200-க்கு மேற்பட்ட, 250-க்கு மேற்பட்ட நாட்கள் சென்னையில் தங்கி நாங்கள் பணியாற்றி வருகிறோம். பொத்தாம் பொதுவிலே அமைச்சர்கள் சென்னையிலே தங்குவதில்லை; நாங்கள் இவர்களைப் பார்க்கவே முடிவதில்லை என்று கூறுவது பொருத்தமற்றது என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தை அளித்தேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

நண்பர் நெல்லிக்குப்பம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், திரு. கே.டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் அமைச்சர்களுக்கு எழுதப்படுகின்ற கடிதங்களுக்கு அமைச்சர்களே பதில் எழுதவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

இப்பொழுது இருக்கிற ஏற்பாடு உடனடியாக கடிதம் வந்து சேர்ந்தது என்று அதிகாரிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பதில் மூலம் தெரிவிக்கின்றார்கள். இனிமேல் அதைத் தொடர்ந்து விவரங்களைப் பார்த்து, அமைச்சர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகின்ற முறை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், நெல்லிக்குப்பம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் விடுத்த வேண்டு கோளுக்கிணங்க இன்று முதல் அமுலுக்கு வரும் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் இடைத் தேர்தலில் ஈடுபடலாமா, இடைத் தேர்தலில் பிரசாரம் செய்யவரலாமா?— வெட்டுத் தீர்மானத்தில் அதைத்தான் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வராமல் கூட இருந்து விடலாம். ஆனால், அவர்கள் ஐக்கிரதையாக நான் எங்கே சொல்லி விடப்போகிறேனோ என்று, கேரள அமைச்சர் இங்கே வரலாம், ஆனால், இந்த மாநிலத்தில் நம்முடைய மாநில அமைச்சர்கள் இடைத் தேர்தலுக்குப் போகலாமா என்று கேட்டுவிட்டார்கள்.

வெட்டுத் தீர்மானத்தை எழுதிய பிறகு யாரோ போய்ச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

கோவிந்தன் நாயர் அவர்கள் கோவைக்கு வந்து—அமைச்சர்கள் தேர்தலுக்கு வரக்கூடாது என்று இங்கே பேசிய செழியன் அவர்கள் ஆரம்பத்திலே பேசிய அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்.

கோவிந்தன் நாயர் அவர்களும், நண்பர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களும், கோவை செழியன் அவர்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அதிலே கோவிந்தன் நாயர், எம். ஜி. ஆர். இந்தியாவின் சரித்திரக் கதா நாயகன் என்று கூட பேசியிருக்கிறார்கள்.

என் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் கேரள மாநிலத்திலிருந்து ஒரு அமைச்சர் தமிழகத்திற்கு வந்து தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சரி, அந்த மாநிலத்திலிருந்து தானே வந்தார். அவர் இங்கே பிரசாரத்திற்காகத் தானே வந்தார். அமைச்சர் என்ற அளவில் வரவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள்.

செழியன் அவர்கள் பேசும்போது அமைச்சர் வந்தால் பின்னால் போலீஸ் பரிவாரங்கள் வருகிறார்கள். மக்கள் மந்திரி அந்தஸ்தை நினைத்துக்கொண்டு பயப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படி பயந்தார்களா என்றால் இல்லை.

ஆகவே, அவர்களுடைய வாதம் அடிபட்டுப்போகிறது என்று நான் வருகிறேன். அப்படி அமைச்சர்கள் பயமுறுத்தவும் இல்லை, மக்கள் பயப்படவும் இல்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற பொறுப்பான தலைவர்கள், விளம்பரப்பட்டுள்ள தலைவர்கள், அதிக மக்கள் கூட்டத்தைச் சேர்க்கும் தலைவர்கள் அவர்களுக்கு எப்படி அமைச்சர்களுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு தரப்படுகிறதோ அதைப்போன்று போலீஸ் பாதுகாப்பு அவர்களுக்கும் தரப்படுகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் அந்தப் பாதுகாப்பை எந்த அளவுக்கும் குறைத்து விடவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு அமைச்சர் வந்தது மாத்திரமல்ல. வாதத்திற்காகக் அதைக்கூட விட்டுவிடுகிறேன். நடைபெறுகிற எல்லா தேர்தல்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்கள் இங்கே வந்து போகிற நேரத்தில், இங்கே பணியாற்றுகிற நேரத்தில், மாநில அமைச்சர்கள் மட்டும் கையை கட்டிக்கொண்டு, சி. சுப்ரமணியமா வரட்டும், திண்டுக்கலுக்கு ஜகஜீவன்ராமா வரட்டும், சவானு வரட்டும், என்று இருக்க முடியுமா? பக்கத்திலிருக்கிற முதல் அமைச்சர், மைசூர் முதல் அமைச்சர் வந்திருக்கிறார். அண்மையில் மறைந்துவிட்டார், ஒரு அமைச்சர், ஒரு முஸ்லிம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட வந்திருக்கிறார்கள்.

இப்படி பல அமைச்சர்கள் பல மாநிலங்களிலிருந்து வருகிறார்கள். முதல் அமைச்சர்கள்கூட வருகிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அது மாத்திரமல்ல, மத்திய சர்க்காரினுடைய காபினட் மினிஸ்டர்ஸ் கூட வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வந்து தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள்.

இன்னொன்றும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டு முதல் அமைச்சரோ அல்லது கர்நாடக முதல் அமைச்சரோ, ஆந்திர முதல் அமைச்சரோ, பஞ்சாப் முதல் அமைச்சரோ தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குச் செல்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் தங்களுடைய கட்சி செலவில், சொந்த செலவில் தான் செல்ல வேண்டும். அது விதி. மற்ற மாநிலங்களில் அந்த விதி மீறப்படுகிறதா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கட்சித் கூட்டங்களுக்குச் செல்கிறார்கள் என்றால் கூட, தேர்தல் பிரச்சாரம் மாத்திரமல்ல, கட்சித் கூட்டங்களுக்குச் செல்லுகிறபொழுது கூட, அந்தத் தொகையை, அந்த வழிச் செலவை கட்சிதான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஒரு விதியை வகுத்து, முதல் அமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர் பெருமக்களும் அதைக் கடுமையாக இன்றைக்குக் கடைப் பிடித்து வருகிறார்கள்.

ஆனால், பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் எந்த மாநிலத்திற்குத் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குச் சென்றாலும், அந்தச் செலவை அவர்கள் அபிவிஷயப் பங்ஷனுக்கு வருகிற செலவு மாத்திரம் அல்ல, ஒரு கட்சிக் கூட்டத்தில் போய் கலந்து கொண்டாலும் அந்தச் செலவை அந்தந்த மாநில சர்க்கார்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஒரு விதிமுறை செய்யப்பட்டு, எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் அந்த விதிமுறையும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிரதமர் அவர்கள், மத்திய சர்க்காருடைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இனி வரப்போகும் பிரதமராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் கலந்துகொள்கின்ற கூட்டங்களுக்கு, கட்சித் கூட்டங்களாக இருந்தாலும், அந்தச் செலவையெல்லாம் அந்தந்த மாநில அரசு முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விதியை செய்திருக்கிறார்கள்.

இதற்கிடையே இடைத் தேர்தலில் நம்முடைய மாநிலத்தில் அமைச்சர்கள் சென்று பிரச்சாரம் செய்வது தவறு என்று கூறுவதில் பொருத்தம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பல்வகை மானியக் கோரிக்கைகளிலே கிட்டத்தட்ட 94 கோடி ரூபாய் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மானிய கோரிக்கைகளின் மீது உரிய கருத்துக்கள் பலவற்றை வழங்கிய எல்லா கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைக் கூறி, வெட்டுப் தீர்மானங்களையெல்லாம் திரும்பப்பெற்றிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I expected the Hon. Chief Minister to answer my point which I raised with regard to the point raised by the Hon. Minister for Harijan Welfare on the other day.

[Dr. H. V. Hande]

[1974 ஏப்ரல் 1]

I would like to know whether he has called for the files stated by the Hon. Minister for Harijan Welfare. She said on the Floor of the House that the officers are not obeying the orders of the Ministers. This is the first time that it was brought in the Assembly. Now, after that 12 or 13 days are over. I would like to know whether the files have been called for or what the latest position of the matter is.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த விவரத்தை இங்கே வெளியிட்ட பிறகு நான் உடனே சொன்னேன். அதைப்பற்றி விசாரித்து எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

இடையிலே இருந்த காலம் போதாது என்பதை நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் உணர்வார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் காலையிலிருந்து மாலை வரையில் இருந்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போகிறார்கள். திரும்பவும் சில நேரங்களில் மாலையில் வருகிறார்கள். நாங்கள் இங்கே இருந்து இந்த அவை, மேலவை, அங்கிருந்து வேறு கமிட்டிக் கூட்டங்கள் என்கிற அளவுக்கு பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அம்மையார் அவர்களை இதைப்பற்றி விளக்கம் கேட்கவோ அதிகாரிகளை இதைப் பற்றிக் கேட்கவோ எனக்கு நேரம் இல்லை. எந்தெந்த அதிகாரிகள் அப்படிப் கோப்புகளில் கையெழுத்துப் போடப்பட்ட உத்திரவுகளை நிறைவேற்ற மறுத்தார்கள் என்கிற விவரங்களையெல்லாம் அவர்களிடம் கேட்டு, அதற்குப் பிறகு விசாரித்து எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பேன் என்பதைச் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு மூதலமைச்சரவர்கள் பதிலில் எல்லாவற்றையும் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். நிர்வாக வசதியை முன்னிட்டு வடாற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கை வைத்திருக்கிறேன். அதைப் பற்றி அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறதா?

இதற்கு முன்னால் வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சில பகுதிகளை காஞ்சிபுரத்தோடு சேர்ப்பதாக ஏற்கெனவே ஒரு ப்ரப்போசல் இருந்தது. அந்த ப்ரப்போசல் எப்படி இருந்தாலும் நிர்வாக வசதியை முன்னிட்டு வடாற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வடாற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாக அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று கேட்டிருந்தால் பதில் சொல்லியிருப்பேன். பிரிவினையை நாம் ஒப்புக்கொள்ளாததால் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்பதற்கு நான் பதில் சொல்லவில்லை.

1974 ஏப்ரல் 1]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், பரயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். 1970-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ரிட்டயர் ஆனவர்களுக்கும் 1970-க்கு பின்னால் ரிட்டயர் ஆனவர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுப்பதில் வேற்றுமை அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள் அதில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்

DR. H. V. HANDE : With regard to concessions granted to officers, we are grateful to the Hon. Chief Minister.

Is it possible for him to constitute a small Committee to go into the problems of pensioners and also to draw up a comprehensive scheme ? Will it be possible for him to announce it now ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது பற்றி ஒரு குழு அமைத்து ஆராய்வது நல்ல யோசனை. அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைச் சென்றவர்களுக்கு பென்ஷன் தொகை கொடுப்பது பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள்.

சுதந்திரப் போராட்டம் முடிந்து நீண்ட காலமாகிறது. ஒரு தலைமுறைக்கு மேலே கூட ஆகிவிட்டது. ஆனால் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் 1965-ல்தான் நடைபெற்றது. நானே கூட அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறேன். எனக்கும் அதற்காக மானியம் கொடுத்து, வாங்கும்போது கூச்சமாக இருக்கிறது. ஒரு தலைமுறைக்கு பின்னால் கொடுப்பதாக இருந்தால் ப்ரவாயில்லை. குமரி மாவட்ட போர்ட்ட வீரர்கள், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வீரர்கள் ஆகியோருக்கு இப்போது பென்ஷன் கொடுப்பது ஒரு தவறான எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும். மானியம் வாங்குவதற்காக ஜெயிலுக்குப் போனார்கள் என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு ஏற்படும். அது கூடாது. ஆகவே, இதுபற்றி மறு பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மானியம் வாங்குவதற்காக ஜெயிலுக்குப் போனார்கள் என்ற உணர்வு வரக்கூடாது. அது மானியம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களை மறைமுகமாக அவமானப்படுத்துவது போல் இருக்கும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தைச் சொல்வது சரியல்ல. மானியம் வாங்குவதற்கு கூச்சமாக இருந்தால் வாங்குவதை அவர்களாகவே வேண்டாமென்று நிறுத்திக் கொள்ளலாம், வாங்குகிறவர்களை தடுக்காமல் இருந்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் விவாதம் முடிவுற்றது.

[1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 8-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. எம். சுரேந்திரன் ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,45,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 9-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த திருவாளர்கள் கே. டி. கே. தங்கமணி, ஏ. சுவாமிதாஸ், எம். சுரேந்திரன், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,32,66,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். வடிவேல் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 40-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. கே. பி. கோபால் ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துய தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,54,14,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

1974 ஏப்ரல் 1]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். வடிவேல், திரு. கே. என். குமாரசாமி ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால், கோரிக்கை எண் 41-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ், ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—ஒய்வுதியங்களும், எனைய ஒய்வு கால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,19,92,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 42-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த திரு. ஆர். பெரன்னப்ப நாடார், டாக்டர் எச்.வி. ஹாண்டே ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங் கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 24,48,56,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 45-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக்கோரிக்கை எண் 45—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 10,42,88,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 46-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

[1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 46-க்கு ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,73,00,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன், திரு. எஸ். வடிவேல் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 56-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாக கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண் 56-மாநில அரசு வழங்கும். கடன்களும் முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 35,94,01,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-46 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

218. Notification issued with G.O. Ms. No. 1913, Home, dated the 18th July 1973 in regard to amendment to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

219. Notification issued with G.O. Ms. No. 2194, Home, dated the 18th August 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957 [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]